

Új Komló

DISZ MDP KOMLÓ VÁROSI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

ÉVFOLYAM, 25. SZAM

ÁRA: 30 FILLER

1952 JUNIUS 6

Emlékezzünk 10 évvel ezelőtt elhurcolt 16 elvtársunkra

Június 1-én volt tíz esztendeje annak, hogy városunkból 16 bányamunkást a Horthy-rendszer urai elhurcoltattak. Ennél a dátumnál kell megállnunk egy pillanatra.

Mi is történt ekkor? A komlói bányászati vezetősége élén Széli Istvánnal és Kovács János századdal, a hadiüzem akkori parancsnokával a halálba hurcoltatott 16 munkást Mert illegálitásban dolgoztak és baloldali magatartásukkal harcoltak a munkásnyűzők ellen.

Tíz éve, hogy el kellett menniök a 442-es számú különleges büntetészárda a frontra, ahonnan nem volt számukra visszatérés. Három betegen jött meg, de a többi nem bírta a sok szenvedést és mint a munkásosztály mártírjai hősi halált haltak.

Ezeknek a bányász elvtársaknak a szörnyű elpusztítása nem állíthatta meg azt a hősi küzdelmet, amelyet a munkásosztály folytatott a felszabadulás érdekében, nem állíthatta meg a fejlődés útján, hanem még fokozta a gyűlöletet a dolgozóknak a munkásosztály elnyomói ellen, a kapitalista rendszer ellen mindaddig, amíg el nem jött a várva várt felszabadulás, amelyet a dicsőséges Szovjet Hadsereg hőies harcra hozott számunkra.

Azóta nagyot változott a világ. A múlt jelentése a nyomor, a szenvedés, a rabszolgaság. A jelen pedig jelenti azt, hogy építhetjük szebb és boldogabb jövőnket, megszűnt a kizsákmányolás, szabadon, függetlenül élhetünk és biztosan haladunk a szocializmus felé.

A siker azonban nem szabad, hogy elbizakodottá tegyen bennünket. Hiszen láthatjuk, hogy az ellenség azokban az országokban, ahol a munkásosztály még nem szabadult fel, még nem vette kezébe a hatalmat, milyen elkeseredetten, milyen aljas eszközökkel folytatja aknamunkáját a munkásosztály és az egész haladó emberiség ellen. Ezekben az országokban a munkásosztály ma még ugyanolyan kizsákmányolt helyzetben van, mint mi voltunk tíz évvel ezelőtt. Ma ott történik be,

internálják és kivégzik a munkásosztály leghűbűbb fiait, akik a legnagyobb elszántsággal, áldozatkészséggel küzdelmek osztályuk felszabadításáért, az imperializmus kiszolgálói, a nép elnyomói ellen.

A mártírok özvegyei és árvái, különösen átérzik, hogy milyen soruk van azoknak az elvtársaknak, akik az elnyomott országokban harcolnak, nem félve sem börtöntől, sem haláltól. De azt is tudják, hogy ez a harc sem lesz hiábavaló, mint ahogyan nem volt hiábavaló a mi hőies küzdelmes élete, amely meghozta gyümölcsét. Ugyanígy az elnyomott országok dolgozóinak bátor kiállása, elszántsága meghozza számukra a szabadságot. Ha egyének el is buknak, de az ügy, amelyért életüket áldozzák, nem bukik el soha. Diadalmaskodik, bármilyen fekeveszetten lépnek fel az imperialisták és csatlósai.

A tanulság komoly, amelyet meríthetünk mártírjaink és a mai idők bátor harcosainak életéből. Amíg imperializmus van, amíg az ellenség végleg nincs leverve, addig mi sem nyugodhatunk meg, addig harcolni kell a békeért, a békés munkánk gyümölcseért, ébernek kell lennünk a belső és külső ellenség szemben. Erőnk minden megfeszítésével kell dolgozzunk, hogy még szilárdabb bástyája lehessünk a békefrontnak.

Az ellenség elleni harcról, a nem megállásról és nem megugrásról is beszél, mintegy 150 évvel ezelőtt Petőfi Sándor, a magyar szabadságharc lángelkű költője, amikor a „XIX. század költői” című versében ezeket írja: ... Addig nincs megnyugvás, addig folyvást küzdeni kell...

Ezeknek szemelött tartásával kell harcoljunk szocialista városunk mielőbbi felépítéséért, ötéves tervünk sikeres befejezéséért és ezen keresztül boldog jövőnk biztosításáért. Ebben még fokozottabb munkával, még fokozottabb helytállással, az ellenség iránti még nagyobb gyűlölettel vegyük ki részünket a Szovjetunió vezette békétábor egyre fokozódó harcában.

Reinhardt András.

215.81 tonna vas és 290 kg fém gyűjtésével zárták a Fémgyűjtő Hónapot a Szénbányászati Tröszt vállalatjai

Ezzel mintegy 65.81 tonna vas és 40 kg színesfémekkel gyűjtöttek többet az előirányzatuknál. Nagyban hozzájárult ennek az eredménynek az eléréséhez

KOSSUTH-AKNA

számos brigádja és egyéni dolgozó. 150 tonna vasat, 92 kg. ólmot, 34 kg. rezet és 31 kg. alumíniumot gyűjtöttek a vágáriskola DISZ brigádjai és a gépműhely 11 brigádja.

A vágáriskolások brigádjai közül kiemelkedő eredményt értek el Németh István, Vargha Gábor, Molnár Imre és Gárgyán Antal brigádjai 7-7 tonnás vasgyűjtésükkel. Négy tonna vasat gyűjtöttek Kovács Géza, Neszeveskö Márton, Molnár József, Nehók Antal vágáriskolás DISZ-brigádjai. Schnell Ferenc és Bokor Mátyas ugyancsak vágáriskolás brigádok pedig 3 tonna vasat gyűjtöttek. Ezzel összesen 50 tonna vasat a vágáriskola gyűjtött Kossuth-akná. A műhelybrigádok összesen 45 tonna vasat és 157 kg. fémeket gyűjtöttek — melyet a gépműhely olvasztójában fel is használtak. A legkiemelkedőbb teljesítményt Törjéki István érte el 8 tonna vas és a fent említett összes színesfém gyűjtésével.

Szép eredményt értek el a bányabéli brigádok 30 tonnás vasgyűjtésükkel. Kielégítő eredményt ért el

a Heim József és Ropoli János egyéni brigádja három, illetve két tonnás gyűjtéssel.

A brigádok által megmozgatott vasmenyiség a fent közölt mennyiségnél körülbelül 50-40 százalékkal több volt, ezt a mennyiséget azonban üzemünk továbbra is használni fogja, beépíti, illetve a saját kezelésében beönti. Egyáltalán nem kielégítő az

ÉPÍTÉSI VÁLLALAT

14.8 tonnás gyűjtése. Ugyanezt mondhatjuk el a Feltáró Vállalat DISZ-fiataljainak és dolgozóinak, mivel 5.5 tonnás első heti gyűjtésüket az utolsó napig sem növelték. 4.5 tonna vasat és ezen felül soknak mondható használható anyagot gyűjtött a Bányagépjavitó Vállalat három kitaró brigádja. Szép eredményt ért el a

SZERELŐIPARI VÁLLALAT

számos brigádja 46.58 tonna vas és 150 kg. színesfém gyűjtésével. A központi anyagbeszerző vállalat 8.5 tonna vasat és szép összeget kivevő téglát és egyéb használható anyagot gyűjtöttek össze az épületek körül. A Karbantartó Vállalat dolgozó 1.8 tonna vasat gyűjtöttek. A Szállítási Vállalat dolgozó pedig 120 kg-os gyűjtésükkel zárták a Fémgyűjtő Hónapot.

A 100 méteres mozgalom kiszélesítésével előre a második negyedévi terv teljesítéséért

A DISZ-fiatalok lelkes munkával fogtak hozzá június 2-án a 100 méteres mozgalom beindításához. Molnár elvtárs, a DISZ-bizottság szervező titkára komoly, megfontolt, harcos elhatározása indította el ezt a mozgalmat azért, hogy biztosítani tudjuk minél előbb Sztálin

Vasműnek az elegendő szénét. A DISZ-fiatalok megértették Molnár elvtárs kezdeményezésének fontosságát és csatlakoztak a mozgalomhoz. Egymásután vállalták a brigádok, így a Feltáró Vállalat brigádjai a 100 folyóméter havonkénti feltárás elvégzését.

Az első nap eredményei

és tapasztalatai komoly erőfeszítésekről, lendületes harcról, de ugyanakkor a még fennálló hiányosságokról tanuskodnak, sőt nem egy esetben nemtörődomség is tapasztalható.

Ezekről a hiányosságokról beszél Molnár elvtárs brigádjának valamennyi tagja, amikor felhőborodtan mondják: — „Nem tudunk három ciklust teljesíteni azért, mert a Bányagépjavitó Vállalat nem helyezte üzemképes állapotba a rakodógépet.”

— A motorosernél pedig arra hivatkoznak telefonon keresztül, hogy nincs ember, aki a motort feltegye a gépkocsira, s csak erőlyes közbelépésünkre került el a motor az Anna-aknára — mondja Molnár elvtárs.

Hátráltatnak bennünket, de a 120-150 métert meg is kivesszük, csak a szállítógép gyűzőn nekünk elég üresesület szabadni és bírja a terhelést — mondja Lukács János öntudattal, lelkes, ragyogó szemmel a fiatal Tóbiás Ferenc vágár elvtárs.

— Azzal biztatott bennünket Gál Sándor tegnap délután — szól közbe Molnár elvtárs — maguk hiába erőlködnek, mert reggel előtt a gép nem fog megindulni és a helyett hogy iparkodott volna és harcolt volna a gép mielőbbi elkészítéséért, egyszerűen otthagytuk bennünket. Mi nem tűrjük az ilyen haszontalan munkát, de nem tűrjük azt sem, hogy ebben a mozgalomban valaki is akadályozni merjen, ezt mondják valamennyien a brigád tagjai szinte kórusban, egymást tülkibálva és a fiatal, harcolni akaró, ragyogó szemekből ugyanez tükröződik.

A Molnár-brigád egy nap kiesést szenvedett és így 4 folyómétert haladt előre, de behozta lemaradását és teljesíteni fogja vállalását azért, mert nem riadnak vissza a nehézségektől, a feladatok megoldásától. Tudják és érzik, hogy ott áll mögöttük a párt.

Június 2-án reggel a műszak kezdés után

megkérdeztük Fock elvtársat, a Kossuth-aknai DISZ-szervezet titkárát, hogy áll a 100 méteres mozgalom beindítása. Fock elvtárs ezeket mondta: „Rendben van minden, a brigád megkezdte munkáját és minden feltétel részére biztosítva is van.” Mi felkerestük a munkahelyet és ott mást tapasztaltunk.

A DISZ-brigád nem dolgozott a munkahelyén, nem dolgozott, hisz nem is tudott volna ott dolgozni, mert nem volt részére biztosítva a szállítási lehetőség. Nem volt vasút, a vágat eleje különféle faanyaggal és tetejére dobált meddővel volt elrakva. A brigád tagjai Magyar Béla, Fölcker János vágár elvtársak és Lukács János csillást az 1-es keresztvágtában találtak meg, szabályozási munkát végeztek. Megkérdeztük, hogy miért nem dolgoznak munkahelyükön és miért nem kezdték meg a harcot a 100 folyóméter kihajtásáért.

— Reggel fél hatkor leszálltam és megnéztem a munkahelyet, hogy meg tudunk-e indulni. Sajnos azt kellett látnom, hogy nem.

hiába ígerte meg Szilágyi elvtárs, a körlet vezetője, hogy minden műszaki feltétel biztosítva lesz számunkra és 2-án megkezdhetjük a munkát, amikor nem teljesítette — mondotta el Magyar Béla elvtárs.

— A Fock elvtárs is ígéretet tett, hogy támogat bennünket és mégsem ellenőrizte, hogy megvannak-e a feltételek a munka beindulásához. Sem ő, sem a műszakiak a reggeli munkaosztáskor nem mondták meg, hogy néz ki az ort — szól közbe Fölcker elvtárs.

— Mi akarjuk és teljesíteni is fogjuk a 100 folyóméter kihajtását, de adják meg hozzá a feltételeket és biztosítsák számunkra a szállítási lehetőséget — mondja Lukács János csillás.

— A 100 folyóméter kihajtásával csatlakozunk a béke harcosaihoz és az eddigieknél még jobb munkával harcolunk a háborús uszítók provokációi ellen és amikor tiltakozásukat fejezzük ki Duclos elvtárs letartóztatása ellen, elhatároztuk, hogy brigádunk felveszi a Duclos nevet és ezzel a hős névvel indul

A 255-ös csapat 5.4 folyómétert haladt előre

Keményebben fogták meg a fűrőgépet a brigád tagjai június 2-án. Érezték és tudták, hogy ez szükséges ahhoz, hogy a 100 méteres mozgalomban kivehessék részüket. Az első nap 5 méter, a második nap 2.4 méter volt az eredmény — mondják el a brigád tagjai, — de lesz még ennél több is, ha a műszaki feltételeket mindig így és ennyire pontosan megkaphatjuk.

A 206-os csapat tagjai hőiesen küzdenek ezért, hogy legyőzzék a vízbetörést és teljesíteni tudják a 100 folyóméter kihajtást. Az eső a nyakukba zuhog, oldalról és felülről folyik az alattomos víz és zavarja a munkát. A küzdőképesség azonban nem lanyhul. Éppen úgy

harcba, minden akadály elhárításáért és tervének maradéktalan teljesítéséért. Ezt az ígéretet fogadta meg a brigád valamennyi tagja, Magyar elvtárs tolmácsolásával.

Azért, hogy a Kossuth-aknai DISZ-brigádok nem tudták megkezdni 2-án a 100 folyóméter kihajtását, elsősorban Szilágyi elvtárs felelős, aki ígéretet tett a brigád támogatására és azt mégsem teljesítette. De felelős ezért Fock elvtárs is, mert nem ellenőrizte a brigád munkahelyének előkészítését és nem viselte szívén a mozgalom beindításának ügyét. Ezt bizonyította az a tény is, hogy Fock elvtárs 2-án, a mozgalom beindulásának napján, nem készülődtött lázasan a brigádtaggal együtt a nagy harcra, nem szállt le a bányába, de még másnap, 3-án reggel sem izgatta az a kérdés, hogy a brigádnak egy napos kiesése van, egy nap 4 és fél méter kihajtásának visszacsése és körülbelül 50 csille szőn kiesést jelentett ez a természetből. Fock elvtársnak, mint a DISZ-szervezet Kossuth-aknai titkáranak nagyobb lelkesedéssel és odaadással kell harcolnia a fiatalok kezdeményezésének sikeréért. Ha így dolgozik Fock elvtárs, elveszti bizalmát az ifjúság felé, ezen a hiányosságán Fock elvtársnak változtatni kell. Az eredmények eléréséért pedig következetesen, keményen, minden ellenvetést elsöprően harcoljon, soha ne feledje el, hogy ott áll mögötte a párt.

dolgoznak és harcolnak méterrel méterre, mint eddig. — Csak az a baj — mondja Tatai elvtárs — hogy az éjjel is két órától majd 4 órán keresztül vártunk a lömesterre. Ha lömester van, akkor pedig a gépre kell várni. Ez az, ami hátráltat minket a munkában, de ha a vízbetörés csökken és ezt a réteget kikerüljük, teljesíteni fogjuk vállalásunkat.

A 201-es csapat tagjai nem 100, hanem 125 méter kihajtásán fogadjak. Az első két nap eredménye 6 méter volt, hogy ezt az eredményt fokozni és emelni tudják, arra bizonyították Varga Jenő elvtárs alábbi levele.

Minden erőnkkel harcolunk a 100 folyóméter kihajtásáért

A Feltáró Vállalat 201-es csapata is csatlakozott a 100 méteres mozgalomhoz. Az a megütszelő feladat jutott részemre, hogy a 201-es csapatra kaptam beosztásom és így én is mint új munkás résztvehetek a 100 méteres mozgalomban.

Június 2-án újabb és az eddigieknél nagyobb lendülettel indult meg a munka, hogy egy hónap múlva büszkén mondhatjuk, teljesítettük a vállalt feladatokat. Minden feltáró csapat, de különösen a DISZ fiatalok tartásuk kötelességüknek a tervteljesítést. Tudunk kelj az valamennyiünknek, hogy a szén az ipar kenyere, de tudnunk kell azt is, hogy több szén csak úgy tudunk adni iparunknak, ha az élénk tűzött feladatokat megoldjuk és tervünket teljesítjük.

Azért kértem május 17-én áthelyezésemet a Karbantartó Vállalattól a Feltáró Vállalathoz, hogy résztvegyek abban a hatalmas feladatnak a megoldásában, mely a komlói bányászokra vár.

Egyre gyorsabban épül hazánk büszkesége, a Sztálin Vasmű, mely több acélt ad népgazdaságunknak, mint a jelenlegi összes termelésünk. Tudom azt, hogy Sztálin Vasmű dolgozó 1500-an, komlói bányászoktól várják a kokszolható szénét. Ez a tudat pedig áldozatos munkát kell, hogy követeljen valamennyiünköt. Ugy kell kivégeznünk részünket a termelésből, hogy mielőbb biztosítani tudjuk a napi 500 vagon szén kitermelését.

VARGA JENŐ csillás

Ugyanígy harcol a többi brigád is a 100 folyóméter kihajtásáért és munkájukhoz nem hiányzik más, mint a műszaki vezetők támogatása, a műszaki feltételek biztosítása, a DISZ harcos, lendületes, ellenőrző munkája. A Feltárási Vállalat teljesítette május havi tervét 125 százalékra és mintegy 290

ezer forint többlettermelést ért el. A dolgozók lelkes munkája, vállalásainak teljesítése tette ezt lehetővé és hogy a 10.000 folyóméter kihajtás sikere biztosítva legyen, annak egyik alapfeltétele a most megindult havi 100 folyóméter kihajtás feltétlen teljesítése.

Rein-Gábor.

Könyvtári
FOLYÓIRAT

Kész

Miért nem tudja teljesíteni Kossuth-akna a tervét?

Komló, mint az ország első építő szocialista bányavárosa, hatalmas feladatok megoldása előtt áll. A feladatok nem kevesebb, mint az egyre gyorsabb ütemben épülő Sztálin Vasművet rövid időn belül ellátni kellő mennyiségű kocsizható szénrel. — Ezért kell rövid egy év alatt Kossuth-akna napi átlagtermelését megötszöröznie. Az 1952-es döntő terv első negyedévi tervünk túlteljesítésével kezdtek. Nehezen leharcolt eredmények után azonban április és május hónapban ismét több ezer tonna szénrel maradtunk adósak, mely adósságot a legközelebbi hónapokban feltétlenül be kell hoznunk, mert különben akadályozói leszünk saját fejlődésünknek és a szocializmus építésének.

Ha az elmúlt évi és az ezévi lemaradásainkat vizsgáljuk, megállapíthatjuk, hogy a lemaradás oka a párt, a DISZ, a szakszervezet gyenge munkájából és nem utolsósorban a helytelen műszaki vezetésből ered. A példák sorozatát lehet felhozni, amikor a jó politikai felvilágosító munka, a műszaki előfeltételek biztosítása napról-napra emelte dolgozóink, brigádjaik, üzemeink termelési eredményeit.

Mi akadályozza tervünk teljesítését

Elsősorban a laza munkafegyelem. — A 480 perc ki nem használása, a gyenge népszerűségi munka, a DISZ, a szakszervezet erős, harcoss munkájának hiánya. A műszaki és fizikai dolgozók között fennálló laza viszony, a fejtési frontok hiánya. A műszaki feltételek biztosításának hiánya.

Tapasztalatom szerint nagymértékben hátráltatta termelésünk eredményének lehetőségét az a körülmény, hogy nincs megfelelő munkahelyi biztositva a dolgozók számára. Ennek egyik oka a feltárási munka lemaradása, a másik oka pedig az, hogy a műszaki dolgozók között még igen sokan vannak olyanok, akik közömbösen veszik dolgozóink jó és helyes javaslatait és azok felett a hiányos ellenőrzés következtében egyszerűen elejtik, nem hajtják végre és nem számolnak be a dolgozók előtt a javaslat megvalósításáról. Ennél a kérdésnél feladatunk az, hogy a szakszervezet vezetősége az üzemvezetőséggel karöltve sokkal keményebben harcoljon a dolgozók javaslatainak, újításainak, kezdeményezéseinek megvalósításáért.

Műszaki dolgozóink véleménye szerint eddigi lemaradásunk egyik oka az, hogy körülbelül 400 dolgozó hiányzik a szükséges létszámból. — Ezen azonban segíteni lehetne azzal, hogy a műszaki vezetők gondosabban oldják meg az egyes munkahelyek telepítését és ne telepítenének szak-képzett vajúrokat csúszda mellé szén-turkálni. Vagy egyes munkahelyekre rázócsúszda beszerelés hiánya miatt ne telepítenének 4-5 embert átlapátolni. De igen jelentős létszámot tudnánk biztosítani azzal is, hogyha sokkal többet foglalkoznánk a munkavédelemmel, a munkahelyek szellőztetésével és tisztántartásával. Az egyes üzem vezetősége például a többévi figyelmeztetés ellenére sem igyekezett eltávolítani a VI. szintű 3-as ospanat csapásából és a főszállító folyósóról a térdig érő vizet. Pedig ez felmarja a dolgozók lábát s így kénytelen hosszú időre betegágyban maradni.

Meg kell szilárdítani a munkafegyelmet

A párt, DISZ, szakszervezet, népművelő hálózat, műszaki vezetők közös erőfeszítésével harcot kell folytatni az igazolatlan munkamulasztás teljes felszámolásáért. A jelenlegi napi másfél százalékos igazolatlan mulasztást a terv teljesítése érdekében a nullára kell leszorítani. Ezt pedig csak akkor tudjuk megoldani, ha egyéni agitációval, szívós népművelő munkával foglalkozunk a munkafegyelemért. Minden erőnkkel harcolnunk kell a balesetek számának csökkentéséért, az igen magas, 5-6 százalékos kiterő érték létszám leszorításáért. Ennek érdekében kell tovább javítani a munkahelyek szellőztetését.

Tervünk maradéktalan teljesítéséhez feltétlenül szükséges az eddigi hiányos, rossz szakszervezeti munka megjavítása. Ennek a feltétele a most megtartott szakszervezeti választások után lehetővé vált. Ki kell építeni a

jó politikai felvilágosító munkát, nagyobb éberséggel kell lelepleznünk az üzemi munkánk megbújó ellenségeit. Ezen hiányosságok kijavításával második negyedévi tervünk tartozását a most következő három hónapban, az országos bányásznap tiszteletére behozhatjuk.

Fóris János,

Fóris elvtárs helyesen állapította meg, hogy Kossuth-akna tervteljesítésének egyik legnagyobb akadálya a laza munkafegyelem, a 480 perc ki nem használása és nem utolsósorban a fejtési frontok hiánya. Ahhoz, hogy Kossuth-akna tervét teljesíteni tudja, elsősorban szükséges a megfelelő munkahelyi biztositása, a munkafegyelem megszilárdítása, jó felvilágosító munka megteremtése. Éppen úgy és olyan formában, mint ahogy ez már számtalanszor megvolt Kossuth-aknán. A példák sorozata bizonyítja, hogy a jó felvilágosító munka és a műszaki előfeltételek biztosítása nyomán napról-napra emelkedett a termelési eredmény, a Kossuth-aknán bányászok tudnak harcolni a termelési terv teljesítéséért és túlteljesítéséért. Ezt bizonyította az első negyedévi terv túlteljesítése, a március 9-e, Rákosi elvtárs 60. születésnapja tiszteletére indított fejjánlasi mozgalom, hazánk felszabadulásának 7. évfordulójára elért magasabb termelési eredmények sorozata.

Akkor ugyanezzel a létszámmal, de megfelelő munkahelyek biztositása mellett sokkal magasabb termelési eredmények elérésére voltak képesek a Kossuth-aknán bányászok. Pontosan azért, mert volt fejtési lehetőség, volt elővájtási munkahely, volt versenymozgalom és versenynyilvánosság. Azóta ez teljesen elapodott.

A magasabb termelési eredmények előmozdítója elsősorban a versenymozgalom állandó fejlődése.

A versenymozgalom fejlődésének előrelendítője pedig az egészséges versenynyilvánosság. Ez az, ami most hiányzik Kossuth-aknán. A versenymozgalom, a versenynyilvánosság jelenleg gazdátlan Kossuth-aknán.

A versenytáblán beporosodott április 26-i, május 1-i és május 30-i eredmények láthatók. De azok is csak részletesen. A dolgozók nem tudják, hol állnak tervük teljesítésével, mert a kiértékelés leg-

feljebb február végéig tudja megmondani, hogy egy-egy vajúró hol tart évi tervének teljesítésével. Ezen a területen kell a legsürgősebben rendet teremteni Kossuth-aknán. Felelősségre kell vonni azokat, akik elmulasztják a verseny nyilvánosságát, de elmulasztják állandóan fejleszteni a munkaversenyt.

A legfontosabb megoldandó probléma az, hogy a kiesett munkahelyek helyett a legrövidebb időn belül megfelelő szelhető munkahelyek legyenek biztositva, ezt pedig akkor érhetjük el, ha a most megindult 100 méteres havi kihajtási mozgalmat minden erőnkkel elősegítjük. Ez a mozgalom teszi lehetővé a feltárásnál mutatkozó kiesés mielőbbi pótlását.

Ahhoz azonban, hogy a tervteljesítés, illetve a teljesítmény ügyszólván megduplázódhasson, feltétlenül nagyobb gondot kell fordítani a jelenlegi rossz szellőztetés megjavítására, mert légzsákban lévő munkahelyeken 36-40 fokos melegen nagyobb teljesítményt elérni nem lehet. A jelenleg meglévő munkahelyek munkálatai gyorsulnának meg akkor, ha a levegő jobb lenne a bányában.

A kérdés megvitatásához hozzászólt még Perlaki Alajos elvtárs, a szállítási és fenntartási körlet vezetője és Pozsgay Károly munkatárs, a vállalat főmérnöke. Hozzászólásaikra a jövő heti számban visszatérünk.

A most megindult víját azzal a céllal indítjuk, hogy erre az igen fontos kérdésre szeretnénk magyarra fordítani. A kérdés nemcsak minket komlói dolgozókat, hanem az ország valamennyi dolgozóját, de különösen Sztálin Vasmű építőit érdekli, akik ma szorongó érzeléssel tekintenek felénk és teszik fel azt a kérdést: „vajon tudják-e teljesíteni feladataikat és megkapjuk-e tőlük a kellő mennyiségű kocsizható szénrel?” Éppen ezért szükséges és a kérdés fontossága feltehetően megkérdezi azt, hogy e vitába bekapcsolódjon Kossuth-akna valamennyi dolgozója, elsősorban a körletvezetők, de mindenképp az előbbi sztahanovistáink és vajúroink. Mulaszának rá arra, hogy mi az oka a 480 perc ki nem használásának, a Sztahanov-mozgalom elapodásának, a versenymozgalom gyöngeségének.

Metszősebesség növelése, átalakítással a DIMÁVAG esztergapadon

Munkagépem csússsebessége 600 fordulattal volt. Ez a sebesség nem volt kielégítő, mivel a gépen sok kisebb átmérőjű munka is készül, s a kevés fordulat miatt nem lehetett kellően kihasználni a gépet. Sokat gondolkodtam, mik lehetnének azok a lehetőségek, melyekkel fel tudnám emelni a gép fordulatszámát. Gépem a visszafelé forgatásnál az előre forgás 40-50 százalékánál többet forog, de a 600-as csúcsfordulattal visszaforgatás forgását soha nem használom, tekintve, hogy menetel csak alacsonyabb fordulatonl vágunk. Ebből kiindulva kerestem azt a lehetőséget, hogy gépem előre forduljon a 600-as sebességhez még 40-50 százalékot, mert így 840-900 fordulattal tudnák biztositani. A gép mechanikailag biztositva van a nagyobb fordulatszámra, mert visszaforgatva eddig is megforgatta ezt a sebességet.

Olvastam Muszka Imrénél, a kiváló sztahanovistának könyvét, melyben a gép fordulatszámának növelésével is foglalkozik. Muszka elvtárs a motor fordított beállításával már 30-40 százalékos fordulatonnövelést tudott elérni. Az én gépemem ez nem lehetséges, mert a gépen elhelyezett olajszivattyú, mely a gép központi olajozását végzi, szintén fordítva forgott volna, s így a gép kenés nélkül maradt volna. Lehetett volna változtatni egy nagyobb fordulatszámú villanymotort, de mivel ez nem volt, így az előteltengelyen lévő ékszíjtárcsát cseréltem le, s így lehetővé vált a 900-as fordulatszám elérése. Ez

a legjobbakat és kövess el mindent, hogy a felhívás általános legyen”.

IFJ. KENYERES IMRE
vasesztergályos.

MUSZAKI VÉLEMÉNYEZÉS

Az egész átalakításhoz sok segítséget nyújtott és bátorságot adott Bikov elvtársnak, a Moszkvai Csiszológépgyár Sztálin díjas sztahanovista esztergályosának magyar fordításban megjelent kézikönyve, mely a gépek jobb kihasználásának lehetőségeiről ír. Pártsajtónk nap mint nap foglalkozik ezzel a nemzetgazdaságunk szempontjából oly fontos kérdéssel, örülök annak, hogy gépemnek ilyen formába történt átalakításával én is csatlakozhatok ehhez a döntő fontosságú mozgalomhoz, s így még többet termelhetek.

Az átalakításhoz kevés anyag kellett és így egész olcsón el lehetett készíteni a szükséges tárcsát.

Kérem az újítóbizottságot, hogy a gép átalakítását, mint újítást elfogadni szíveskedjen, mivel a gépen az átalakítás óta is zavartalanul dolgozhatom, másfél annyit termelhetek és szebb felületű, minőségű munkát végezhetek. A fent kért újítással a szocialista munkaverseny szellemében akarok dolgozni, amit Sztálin elvtárs a világ dolgozóinak nagy vezére így határozott meg:

„A szocialista verseny azt mondja egyesek rosszul dolgoznak, mások jól, ismét mások még jobban, — érd utól-

Javítsák meg munkájukat a Városi Tanács állandó bizottságai

Sztálin elvtárs a szovjetek munkájáról szóló beszámolójában megállapította — mely vonatkozik a mi tanácsainkra is: Helyesen vezetni azt jele!

először: meg kell találni a kérdések helyes megoldását, de a helyes megoldást nem lehet megtalálni, ha figyelmen kívül hagyjuk a tömegek tapasztalatát, akik saját bőrükön érzik-vezetéseink eredményeit. Másodszor: meg kell szervezni a határozatok helyes végrehajtását, amit szintén nem lehet megcsinálni a tömegek egyenes segítségével nélkül. Harmadszor: meg kell szervezni a határozatok végrehajtásának ellenőrzését, amit szintén nem lehet a tömegek közvetlen segítségével nélkül helyesen elvégezni.

Megállapítható Sztálin elvtársnak ebből az éles meghatározásából, hogy a tömegek állandó segítsége, munkájának nélkül nem tudjuk megoldani feladatainkat. Ez azonban nem lehetséges a rosszul, vagy egyáltalán nem működő állandó bizottságaink, a tanácsok fogadóóráinak elmaradása és a tanácsulések nem megtartásával, ahol lehetőségük volna a dolgozóknak arra, hogy feltárják hibáikat és javaslataikat tegyék a Városi Tanács munkájának megjavítására.

Ezen a hiányosságon sürgősen változtatni kell. Ahhoz, hogy a Városi Tanács feladatát meg tudja oldani, feltétlenül szükséges, a marx-lenini és sztálini tanítások gyakorlati alkalmazása. Ez azonban csak úgy le-

hetséges ha a 10 állandó bizottságból nemcsak 6 fog dolgozni, hanem munkához lát Taksonyi Anna elvtársnő is, Népművelési és oktatási osztály elnöke és azok az elvtársak, akik az utóbbi időben elhanyagolták munkájukat. Igen fontos feladata a Városi Tanácsnak a tanácsulések megszervezése, ahol a tanácstagok mind egyike és a dolgozók tömege vesz részt.

Ha ezeket a feladatokat elvégezzük, akkor be tudjuk tölteni azt a helyet épülő szocialista bányavárosunk fejlődésében és méltó képviselői leszünk az államhatáron helyi szerveben, a Városi Tanácsban.

MALINÁS LÁSZLÓ

Megindult a szakmunkásképzés a Bányagépjavitó Vállalatnál

Vállalatunkat igen fontos feladattal bízta meg népgazdaságunk, hogy az ország egyik legnagyobb bányájává fejlődő Komlói Szénbányának gépeit karbantartsa és gépesítését fokozza.

Ezeknek az állandóan növekvő feladatoknak vállalatunk csak úgy tud eleget tenni, ha megfelelő, jól képzett, kellő számú és a szocializmus igényeit kielégíteni tudó szakmunkás gárdával rendelkezik.

A vasiparban, úgy mint sok más iparágban, hazánkban soha nem tapasztalt lendülettel folyik a termelés. Szinte el sem képzelhető az, hogy az 1952-es évben — hét évvel a felszabadulás után, — az ötéves terv harmadik évében megalakult vállalatunk miképpen juthat ezekhez a szakmunkásokhoz. Már közel 200 szakmunkásaink száma, de ez messze sem elég ahhoz, hogy a bányát gépészileg ki tudja szolgálni. Mi lesz később, ha a karbantartáson, bányaszervezésen és javításokon felül megkezdődik az egyedi gyártás majd a kis sorozat-

gyártás, a bányázemek kívánásainak megfelelően.

Vállalatunk nem elégedhet meg az átcsoportosítások, áthelyezések következtében biztositott munkavető ellátással, szükséges, hogy saját maga neveljen szakmunkásokat.

Május 13-án nagy sürgős forgás volt a vállalat kultúrtermében, lelkes fiúk és lányok díszítették a kultúrtermet, hogy ünnepélyes keret adjanak az első átképzős tanfolyam beindulásának, amely egy fél év elteltével a fiatalokból jó szakmunkást fog nevelni.

A tanfolyam beindulásával a vállalat igazgatója, főmérnöke, mérnöke és sztahanovistái ígéretet tettek a 27 fiatalnak — akik résztvesznek a tanfolyamon, — hogy minden eszközt rendelkezésükre bocsátanak, minden segítséget megadnak ahhoz, hogy épülő szocialista államunknak jól képzett szakmunkásaivá váljanak.

MOLNÁR IMRE

tás bevezetése után pedig a várható 17 százalékos emelkedés beszámításával a termelési érték: 471.510.— Ft. és így nem megtagarítás, hanem tiszta termelési értékkelönbözöt 471.510.— 403.000.— = 68.510.— Ft.

Miután Muszka elvtárs és elődei- nek újítása Komlón eddig nem nyertek alkalmazást, Kenyeres elvtárs újításának jelentősége igen komoly, műszakilag támogatom és elfogadását nem javaslom, hanem kérem.

Komló, 1952. V. 19.

Kékesi Nánior

AZ ÚJÍTÁSI BIZOTTSÁG HATÁROZATA:

A Bizottság az újítást elfogadta, annak bevezetését a vállalatnál elrendeli. A gazdasági eredmény alapján szolgáló számítások a Bizottság magáéva tette és az újítási rendelet 5.§-ának 7. pontja szerint alkalmazott csökkentő tényező (saját munkaköréhez tartozó) figyelembevételével az évi gazdasági megtagarítást 68.510 Ft-ban állapítja meg, mely összeg után járó díj 4125.— Ft. és mely a csökkentő tényező figyelembevételével az összeg 3094.— Ft-ra módosul.

Erre eső részlétként 500.— Ft kifizetését javasolja.

A gazdasági eredmény további megmutatkozása folyamán a további részlétek a rendelet értelmében folyósítandók.

Komlói Bányagépjavitó Vállalat újítási megbízottja.

PÁRT ÉS PÁRTÉPÍTÉS *

A kökönyösi pártalapszervezet példamutatóan végzi munkáját

(Sz. A.) Ahhoz, hogy erős és szilárd pártszervezet tudjunk kiépíteni, legfontosabb feladat, hogy jól működő pártcsoportjaink legyenek.

Nyugodtan mondhatom el — mondja Winkler elvtárs, a kökönyösi pártszervezet titkára — hogy nálunk ez meg van, hisz minden brigádban van pártcsoporttag, aki képviseli a párttagokat és a pártönkívülieket. A legdöntőbb azonban az, hogy naponta látogatunk meg és beszélgetünk el a pártcsoportvezetőkkel, a párttagokkal és pártönkívüliekkel. Így tudunk elérni azt, hogy minden kommunista felelős a munkájáért, hogy nem fordul elő az, hogy a tagság nem jelenik meg a taggyűlésen.

Ezeknek az eredményeknek az elérésében sok segítséget nyújtott az is, hogy nem morzsolódtak le a hallgatók a politikai iskolákról. A párttagság mintegy 70—75 százaléka, a pártönkívüli dolgozók közül pedig mintegy 25—30 százaléka vett részt, kimaradás nélkül a politikai szemináriumokon. Így a dolgozóknak politikai feljuttatásuk emelkedett, ezzel felelősségük a párttal és a dolgozó néppel szemben is tudatosabb lett.

Ha jól dolgozik a pártcsoport, a termelési eredmény sokkal nagyobb. Így van ez nálunk is. Az elmúlt havi tervünket — új norma szerint — 158 százalékos eredménnyel fejeztük be. Ezt az eredményt azonban nem tudtuk volna elérni akkor, ha nem a legjobb brigádvezetők lettek volna egyben a pártcsoport irányítói is.

A legjobb pártcsoport

nálunk Lévai elvtárs csoportja, aki a termelésben is a legnagyobb

eredményt éri el. Egyéni példamutatóan harcol a terv maradéktalan teljesítéséért.

A népnevelő-értekezleteken, melyeket kéthetenként tartunk meg, megbeszéljük a helyi problémákat, agitációs módszerekkel látjuk el őket és felkészítünk minden népnevelőt az ellenség elleni harcra. Leleplezzük előlük az ellenség, az imperialisták aljas gaztetteit és ugyanakkor világos képet alkotunk előlük a békétábor hatalmas eredményeiről.

Igen fontos tényezőnek látom azt, hogy nálunk nem félnek sem a párttagok, de még a pártönkívüliek sem megbírálni a pártvezetőséget. Mert tudjuk azt, mint ahogy Sztálin elvtárs is mondotta: „Ha a bíráló 5 százaléka igaz, azt el kell fogadni.” Nem dorongolunk le senkit. Ez is ösztönzi a dolgozókat a hibák feltárására.

Jó ellenőrzés

A pártszervezet nem hanyagolja el a gazdasági munka pártellenőrzését sem. Minden hónapban legalább egyszer az építésvezetőket beszámoltatjuk az elvégzett munkájukról és arról, hogy mi a tervük az elkövetkezendő hónapra, illetve időszakra. Így válik lehetővé az, hogy a pártszervezet vezetősége javaslatot tud tenni a műszaki vezetés felé, a műszaki hibák kijavítására, a termelési hatékonyság emeléséért.

Hogy a pártszervezet feladatait be tudja tölteni, támaszkodnia kell, mint ezt Rákosi elvtárs mondotta: a párt aranytartálékára, a DISZ-re. Nálunk ez is megvan — mondja Winkler elvtárs. — A párt és a DISZ karöltve együtt dolgozik. A

DISZ vezetője, Farkas elvtárs, minden esetben átbeszéli a pártszervezet titkárával feladatait és elvégzendő munkáját. Így válik lehetővé az, hogy a pártszervezet segítségével is tud adni a munka elvégzéséhez. Nem fordul elő egyszer sem, hogy a DISZ-szervezet ne tudná teljesíteni feladatát, mert a pártszervezet mögötte áll, támogatja és segíti munkájában.

Ugyanezt mondhatjuk el a szakszervezet és a párt kapcsolatáról is. A szakszervezeti funkcionáriusok és maga a szakszervezet is szoros kapcsolatban áll a pártvezetőséggel, a párttal. Ezért van az, hogy a verseny Kökönyösben megszünt kampányszerű lenni.

A kökönyösi versenyzásról szinte napról-napra vártól.

Ma a Mongold kubikus-brigádnál van, de holnap már ki tudja, melyik brigádnál lesz. A kőművesek versenyzáslaja ma Lévaiéknál van, de lehet, hogy holnap már Kerner elvtárs brigádja fogja átvenni, mint a nap győztese. Az ácsok versenyzáslaja ma Szabóéknál van, de lehet, hogy holnap Hocz elvtársék ácsbrigádja viszi el. A segéd munkások versenyzáslaja Küsternéknél van, de lehet, hogy holnap már Csordás elvtárs segéd munkás csoportja fogja kitenni munkahelyére. Tehát megállapíthatjuk, ha a verseny nyilvánossága gyors, az lelkesíti a dolgozókat a magasabb eredmények elérésében, a terv mielőbbi teljesítésére. Ennek az eredménynek az elérése azonban csak akkor lehetséges, ha a pártszervezet állandóan támogatja, segíti, tanácsaival látja el a szakszervezet vezetőségét.

Nem minden párt-szervezetünkben van ez így.

Nem így van ez például az altárói pártszervezetnél, ahol Mészáros László elvtárs a párttitkár.

Meg is van az oka, hogy miért. Hisz másfél hónap óta nem tartott népnevelő-értekezletet. Ez annyit jelent, hogy a pártszervezetnek nincsenek képviselői a pártönkívüli dolgozók között, akik harcosná, odaadóvá nevelnék a dolgozókat.

Helytelen az a nézet, ami fennáll Mészáros elvtársnál. Mészáros elvtárs ugyanis azt mondja hogy „A másik pártszervezet sem dolgozik jobban, mint ők.” Ezen a nézetén nagyon sürgősen kell változtatnia. Először azért, mert a fenti példa azt mutatja, hogy állítása nem felel meg a valóságnak, másodszor azért, mert a pártszervezet csak akkor tud eredményes munkát végezni, ha nem helytelen nézetek után dolgozik, ha a Városi Pártbizottság és az Építési Pártbizottság által megadott feladatokat hajlja végre.

Ezen hiányosságok kiküszöbölésére már megtörténtek az első lépések. Mészáros elvtárs mondja: hogy tervet készítek, amelyben meghatározák a feladatokat, amely a pártszervezetre hárul és minden reszortfelelőst konkrét feladatokkal bíznak meg, melynek végrehajtása után beszámolnak a pártvezetőségi üléseken, melyeket ezek után mindig megtartanak. Ehhez azonban feltétlenül szükséges az Építési Vállalat pártbizottságának — Faragó elvtárs — állandó támogatása, segítsége és ellenőrzése.

A kökönyösi építkezésen jól dolgozó pártszervezet van, a pártcsoportok megállják a helyüket és a népnevelők is elvégzik feladatukat.

Másképp áll ez az altárói pártszervezetnél. Ott a problémák megoldása sokkal nehezebb, a tervteljesítés nem megy, a pártcsoportok vezetőinek nem adták más feladatokat, mint a tagdíj beszedését, a népnevelők pedig egyáltalán nem dolgoznak. Ezt a hiányosságot sürgősen ki kell javítani, és akkor nem lesznek nehezek a felmerülő problémák megoldásai. Erre hívjuk fel figyelmét több olyan pártszervezet vezetőségének, akik még nem állnak feladatuk magasztán, és ismételtén hangsúlyozzuk, hogy a jó pártmunka a termelési eredményeken mutatkozik meg.

Követeljük Duclos elvtárs szabadonbocsátását!

Csütörtökön értesültek a magyar dolgozók arról, hogy az áruló francia lakájkormány letartóztatta Duclos elvtársat, a békéért folyó nemzetközi küzdelem kimagasló alakját, a Francia Kommunista Párt kipróbált szerszámát, a francia nemzetközi ellenállás hőst.

Az amerikai imperialisták és francia lakájkormány már rég készülődik a fokozottabb terrorra és erre a letartóztatásra. Az utóbbi idők világpolitikai eseményei mindenütt megmutatták, hogy a béke ügye a háborús uszítók minden mesterkedése ellenére is diadalmasan tör előre.

Franciaországban az egész nép megmozdult a pestistábornok Ridgway „letartatásá” ellen. Hiába voltak a rendőrök ezrei, hiába felelték tőlük a repülőter és az az útvonal, ahol Ridgway Párisba ment, a tüntető tömegek és „Ridgway go home”-ot meg kellett látnia, mert az igazságot nem lehet elrejteni. Hiába akarták a francia rendőrök megakadályozni a szerdai tüntetést, a tüntető nép áttörte a rendőrgyűrűket, sőt barrikádokat is emelt Páris IX. kerületében. Ridgway-ek és francia lakájkaimagrettenve ettől az erőttől, koholt vádak alapján letartóztatták Duclos elvtársat. Mindezt jellemző fasizista módszerekkel hajtották végre, akárcsak a közönséges utonálló. Csak az eszközök változtak, de az átvett módszer maradt: A rendőrségi autók hirtelen körülfogták a munkából hazafelé tartó Duclos elvtársat és brutális módszerekkel kényszerítették arra, hogy hagyja el a kocsiját.

Azt gondolták, hogy ezzel a francia kommunista pártot meg tudják fosztani egyik leghíresebb vezetőjétől és meg tudják akadályozni, hogy a francia kommunista párt ezután is olyan bátran és következetesen vezesse a francia nép harcolt. Azt

gondolták, hogy Duclos elvtárs letartóztatása meg fogja félemlíteni a francia népet. Azonban — amint az események bizonyítják — nagyon elszámították magukat. Duclos elvtárs továbbra is harcol, hiába zárták börtönbe, Duclos elvtárs bátran a vizsgálóbíró szemébe vágta, hogy a „pacheux és a brune féle fasizisták „el-tüntek, vagy el fognak tünni, de a kommunizmus élni fog. Ebben a harcban — mondotta Duclos elvtárs — mint minden más harcban a népnek kell győznie és a nép győzni is fog.” És a nép harcol, hogy győzzön.

Tüntetések és sztrájkok söpörnek végig az egész országban. Tüntetnek a Renault-művek munkásai, a mar-seilleiek, a kikötőmunkások, a bányászok, az egész munkásosztály, az egész nép. Habár ez a hatalmas tiltakozó mozgalom ma még kezdeti stádiumban van, de már megmutatja, hogy a francia nép megértette a Francia Kommunista Párt Politikai Bizottságának közleményét és annak szellemében harcol. A Francia Kommunista Párt Politikai Bizottságának közleménye kiemeli, hogy Duclos elvtárs letartóztatásába beleszóljon annyit jelentene, mint háborúra, fasizmusra, letartóztatásra utalni magunkat. Duclos elvtársat azonnal szabadon kell bocsátani. Franciaország munkásosztálya és az egész francia nép harcolja ki Duclos elvtárs szabadonbocsátását.

De nemcsak a franciák dolgozók, hanem az egész békekereső emberiség harcol Duclos elvtárs kiszabadításáért. A harc és a felháborodás hulláma előlötte az egész világot, az országot, megyénket és városunk összes dolgozóit. Tiltakozó röppgyűlések zajlanak le mindenütt és a dolgozók fogadalmat tettek, hogy több-termeléssel válaszolnak e galád fasizista intézkedésre. Ezt bizonyítja

Építési Vállalat központi irodája dolgozóinak távirata

A Komlói Építési Vállalat Központi irodájának dolgozói mélyeséges felháborodással bélyegezték meg a francia lakájkormány felháborító terrorját, hogy az amerikai imperialisták parancsára letartóztatták a francia nép egyik legkiválóbb szabadságharcosát, Duclos elvtársat.

Ez a gaztett újabb bizonyítéka annak, hogy a háborús gyűjtogatók fasizista módszerekkel akarják elnyomni a békeharcolt, a francia dolgozók szabadságmozgalmát. Biztosak vagyunk abban, hogy a francia nép, a kommunista vezetőségével el fogja söpörni a régi és az új Hitlerék cinkosait és elűzi a francia földről az amerikai megszállókat.

Komlói dolgozók tiltakozó szavunkat emeljük fel ezen gaztett ellen és követeljük Duclos elvtárs szabadonbocsátását. Igérjük, hogy a francia dolgozók hősi küzdelmét azzal segítjük, hogy munkánkat még jobban fokozzuk, hogy Komlót a szocializmus jelentős békeművét határidő előtt felépítsük.

Komlói Építési Vállalat Központi Iroda dolgozói.

Ugyanílyan hangú táviratokban fejezik ki felháborodásukat és izzó gyűlöletüket városunk összes dolgozó, fiataljai, MNDSZ asszonyai. A város békeharcos asszonyai röppgyűléstükön a legerélyesebben tiltakoztak Duclos elvtárs letartóztatása ellen és érélyesen követelik azonnali szabadonbocsátását. A magyar dolgozók milliói és velük együtt az egész nemzetközi munkásosztály — hangsúlyozta a röppgyűlés előadója — minden hala-

dó ember mélyeséges felháborodással itéli el a francia kormányk amerikai parancsra történt merényletét.

Komló város MNDSZ-asszonyai megálljt kiáltunk azoknak az elve-telt provokátoroknak, akik kezét mernek emelni a francia nép legdrágább kincsére, a francia hazafiak és békeharcosok pártjára, a kommunista pártira.
Csordás Anáné, Kovács Józsefné, Tóth Jánosné és még sokan mások.

André Stil levele a börtönből

Páris (MTI): André Stil, az „Humanité” letartóztatott főszerkesztője levelet írt a börtönből, amelynek részleteit közli az „Humanité”.

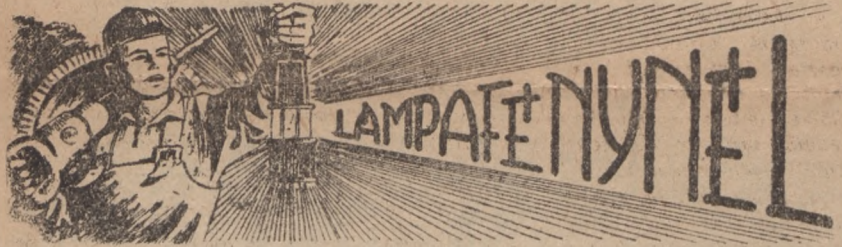
A levél hangsúlyozza: Minden franciának tudomást kell szereznie arról a veszélyről, amely Duclost fenyegeti. Nem szabad elfelejteni, hogy azok a vichyi politikások, akik ma a kormány élén állnak, nem bocsájtják meg Duclosnak, hogy a megszállás alatt sikerült a Gestapo elől megmenekülnie és megszerveznie a francia nép ellenállását. Ha ehhez hozzátesz-

colja Duclos szabadonbocsátását.

Eppen ezért minden hazafi, minden békeharcos, minden dolgozó elsősorban minden kommunista tartsa mulhatalatlan kötelességének, hogy — egy percet sem veszítve — hatalmas tömegakcióval kiharcolja Duclos azonnali szabadonbocsátását, hogy megmutassák a háborús uszítóknak: nem nyulhatnak büntetlenül a franciák legnagyobb pártja, a munkásosztály a nemzeti függetlenség és a béke pártjának kimagasló vezetőjéhez.

ÜGYELETES ORVOS:

Június 7-én déli 12 órától június 9-én reggel 7 óráig dr. Boga Dézso. Lakik: Kökönyös, orvosi rendelő.

Elszökött a levegő, de elmentek a csőszerelők is a Feltárásnál Gulyás munkatárssal az élen

Május 31-én délutántól június 3-án délutánig éktelen süvítés és nagy légnyomás akadályozta a 273-as molozó csapat munkáját. A déli főkerezsvágon dolgozó bányászok ijedten kapkodták fejüket és ide-oda futkosva kérdezték, hogy mi történt a 273-as csapatnál, mert az egyik dolgozó a levegőbe emelkedve jár, a másik dühöngve csápkodja a szerzőmunkát és hangos lánmával szítja a csőszerelőket és Gulyás munkatársat.

— Hát nem tudjátok, szombaton kivágták a pakolás és azóta szökik a levegő, a másik helyen meg peremszakadás van, a csőszerelők megnézték, meg is ígérték, hogy visszamennek kijavítani, de mindeztidig nem mentek. Nem is mehettek hiszen Kovács csőszerelő egyszerűen kiszállt a bányából.

— Van itt más baj is, hiszen a 252-es csapat és a 258-as csapat egy 24 órát nem tudt dolgozni, mert a csőszerelők elfelejtettek csapot szerelni a légvázlatokra. De miért van ez a hanyagság? Miért ez a nagy felelőtlenség? Tudod, nem elég szigorú a Gulyás munkatárs, a csőszerelők pedig vígan cincognak.

Csak azon csodálkozunk, hogy Gulyás munkatárssal nem sértette a fűtést ez az éktelen sipolás. Tudod, nemcsak a feltárásnál van hiba. Van nálunk is a szeszeknél. Például az V. szinten az I-es kerezsvágon (légvágon) három helyen is fúj a csöperem. Ezen a helyen nyugodtan lehetne három fejtőkálapáccsal is dolgozni. Az ott dolgozó 4/c. bányászai többször jelentették, de mindeztidig hiába. Eppen ezért nem is megy a mojar ezen a munkahelyen. Ennek tudod mi az oka? Az, hogy a csőszerelők nem tudják merre van ez a munkahely. De mi megsugjuk az I. üzem V. szintű körletében.

— Tudod mit. Elmondjuk ezt a lámpafénynek, majd megvilágítja az a csőszerelők munkáját és akkor nem fognak eltévelyegni és nem fogják többé megkárosítani a nép államát.

— légsző misí —

Virágh Pista ígérete

Június 2-t írt a naptár és derűs napfény ragyogta be a szászvári tájat. Gondolt egy nagyot Virágh István munkatárs és a műszak helyett felkereste a szászvári közregi kocsmát.

— Mit nekem egy műszak! Unnepet tartok és mulatok egyet — gondogatta magában, nem gondolva arra, hogy egvetlen egy dumli a békét jelenti, hogy egyetlen egy műszak mulasztásával egy igen szénél károsítja meg a népszármót, elveszti jogát a szakszervezeti segélyekre és becsapja munkatársait. Munkatársai még dőben felkeresték, el is hagyta

akkor a kocsmát és megígérte, hogy műszakra megy. Persze nem tartotta be, még 5-án is bumlizott. Két vagon szénél lopta meg munkatársait, az egész országot és rajta kívül még 41-en gondolkoztak így.

Virágh munkatárs! Te vajúr vagy, szakmunkás. A mi bánánk-ból több mint 200 vajúr hiányzik, ezt te is tudod, mégis bumliztál, a kocsmában a poharat őrizted. Miért tetted ezt? Milyen joron meried megkárosítani a nép államát és milyen joron mertél bennünket félrevezetni?

PÁRTÉPÍTÉS

Utmutatást nyújt a mindennapi pártmunkában

A SZERKESZTŐSÉG POSTÁJÁBÓL

A fizetésemelés újabb bizonyága annak, hogy megbecsülik munkámat

Egy tanácsstag nyilatkozata

A Horthy fasizta rendszerben a nagybirtokosok, kúldkók voltak az államigazgatás képviselői és vezetői. Az „egyszerű” ember nem vehetett részt az állam irányításában és a közigazgatásban. A szegény ember esetleg kisbíró, az urak szolgája lehetett.

A dicsőséges Szovjet Hadsereg a szabadság után azonban lehetővé vált, hogy megszüntessük a bankárokat, földbirtokosokat és azt, hogy a dolgozó nép vegye kezébe saját országának irányítását. 1950-ben, a demokratikus centralizmus alapján a dolgozók választották meg az államhatalom helyi szerveit is, a tanácsokat. Így lettem én is tagja a községi, majd később a városi tanácsnak, mint dolgozó asszony. Pártunk és kormányunk lehetővé tette számomra, egy kéthónapos közigazgatási iskolának az elvégzését, ami igen nagy segítséget nyújt munkám elvégzéséhez. Még nagyobb lendület ad az, hogy a fizetés rendezéssel újra emelkedett életszínvonalam a főbb dolgozó társaimmal együtt. Tudom és érzem, hogy ez a rendelkezés újabb bizonyítéka annak, hogy államunk megbecsüli a ta-

nácsok helyi szerveinek dolgozóit. Jó munkámmal, az állami fegyelem megszüldésével, a törvények és

Egy szurkoló válasza Mező edző nyilatkozatára

A mi városunkban az összes sportág közül a labdarúgásnak van legnagyobb szurkolótábor. Egy-egy edzésen 150-200 szurkoló jelenik meg. Sajnos azonban minden edzésről csalódottan térnek haza, azért, mert látják, hogy az edzők nem úgy zajlanak le, mint például az előző edzőnél.

Ezt bizonyítja az a tény is, hogy Mező sporttárs a pálya szélén nagykabátban járkal és csak nézi, hogy a játékosok mit csinálnak. Rossz hallgatni, hogy a játékosok hogy szidják egymást a pályán. Mező sporttárs ezért nem figyelmeztet senkit és nem is fegyelmezte meg őket. Szerintünk a fegyelem kell, hogy legyen az első a sportban is. A fegyelmetleneket pedig meg kell büntetni.

A mi véleményünk szerint a csapat rossz szereplésének oka az erőhiány. Mindennek dacára Mező sporttárs minden csütörtökön olyan

törvényerejű rendeletek pontos végrehajtásával, a munkaidő teljes kihasználásával fogom meghálálni pártunknak és kormányunknak e szerető gondoskodását.

SZAKACS JÁNOSNE

edzőmérkőzést kötött le, mely edzőmérkőzésből az ellenfél csapatai minden alkalommal létkérdést csináltak. A példa megmutatkozott abból, hogy az amúgy is gyenge erőnléttel rendelkező csapat edzőmérkőzésének megnyerésével minden erő bedobására szükség volt azért, hogy szegényben ne maradjon.

A győzelem megszerzésével jó erőnlétre van szükség és ezt az erőnlétezt láttuk legutóbb a várpalotai csapatnál is.

Mi komlói bányászok nap, mint nap azért harcolunk, hogy több és több szönet adjunk népgazdaságunknak, a Sztálin Vasműnek, ugyanakkor elvárjuk azt, hogy a pályán is ugyanolyan lelkesedést lássunk a játékosoktól, a sportvezetőségétől, mint az tapasztalható lenn a bányában, valamennyi dolgozóval.

Somfai Gyula.

A be nem ácsolt munkahely beomlik, sérülést okoz. Az oktatáson felhívják figyelmet a munkahely biztonságára és mégis elhanyagolt!

ÜZENET SZTÁLINVÁROSBÓL

Ezekkel a szavakkal búcsúztattuk bennünket: — Töletek függ hatalmas alkotó munkáitól.

— Ne feledkezzetek meg erről soha.

Az elmúlt pénteken vállalatunk legjobb dolgozói, sztálinvostái, át. képzősei, ipari tanulói, műszaki értelmisége tapasztalatcsere után Sztálinvárosban jártak. Itt alkalmunk volt látni országunk legnagyobb méretű építkezését, beszélni a város és a vasmű hősi munkáit végző építőivel, s a már megindult üzemek dolgozóival.

Első tapasztalatunk az a lenyűgöző látvány volt, amely a pentelai síkságra érve elénk tárult. A Duna magas partja felett csillogó napfényben tünt fel a város, váratlanul kiemelkedve a messzeségből. Közébe érve mind szélesebb méreteken bontakozik ki a város. Építés nyüzsgő eleven munkája. Amerre nézünk mindenütt gépek és gépek, soknak még a nevét sem tudjuk, legfeljebb képen láthattuk őket. Exkavátorok, talaj-

nyesők, árokásógépek a baráti szovjet nép ajándékai Sztálinváros dolgozóinak. Beljebb a városban és a vasmű környékén magas falak, éppen tető alá vont három-négy-öt emeletes épületeknek egész utcasora nő ki a földből. Mellettük legkülönbözőbb emelőgépek egészen a hatalmas szovjet toronydarukig szállítják magasba az építőanyagot. Egymást érik a teherautók és az anyagot szállító billenő autók, amelyet csak egyetlen ember, a vezető kezel.

A vasmű óriási építkezései a legmegragadóbbak. Először a iestvér-üzem, az épületszerelő vállalat üzemébe, műhelyeibe látogattunk el. Megtekintettük a vízvezetékcsatlakozó PVC műhelyét, jártunk a kovácsüzemben, a kompresszorházban, majd a vegykísérleti laboratórium befejezéshez közeledő épületében a szerelőmunkát tekintetük meg. Egyik legnagyobb és legértelményünk a hatalmas szerelőcsarnokokban elhelyezett gépgyár és öntőde munkája.

A végeláthatatlan sorokban álló esztergapadok,

gyaloggépek, a kis precíziós villanygépektől a modern géppóriásokig megtalálható pompás géppark működése azzal a büszke érzéssel töltött el bennünket, hogy ez már minékünk, a dolgozók hazájának készíti a gépeket, a mi békés alkotó munkánkat segíti, gyarapítja. Mégis leginkább az itt dolgozók érdekelték bennünket. A szocialista

emberré való fejlődés, az öntudatos, fegyelmezett munkás nem egy kitűnő képviselőjével találkoztunk. Általában megfigyelhetjük, hogy a munkafegyelem dolgában legtöbb helyen jól állnak. A falitáblákon az igazolatlan műszakmunkások helye üres volt, s érdeklődésünkre elmondták, hogy a bumlizás náluk szinte ismeretlen fogalom.

A műszaki fegyelem igen erős

A selejtyártókat kíméletlenül kipellengérezik „gyártmányokkal” s az okozott kárt összegének feltüntetésével együtt mindjárt az üzem bejártánál láthatjuk is a selejtkiállítását.

A másik igen komoly tapasztalatunk az volt, hogy míg Truman székértől, az igazolatlan műszakmunkásokat nem tűrik meg maguk között és eredményesen harcolnak a selejtyártás megszüntetéséért, vele párhuzamosan nagy gondot fordítanak a dolgozók testi épségére, balesetek megelőzésére. Nem láttunk egyetlen olyan gépet sem, melyen figyelmeztető felhívás és legfőbb védőberendezés ne lett volna.

De az új szocialista munkafegyelem és a dolgozók testi épségére való gond mellett láttuk, milyen fokozottan törődnek tanulóikkal, kulturális fejlődésükkel. A hatalmas, modern orvosi rendelő épületével szemben pompás filmszínház emelkedik. Már teljesen elkészült. Játsszanak is benne. Nagyszerű kultúrházuk is van a sztálinvárosiaknak, ahol virágzó fejlődésnek indult a kultúrunka. Megkapó, milyen nagy gonddal, szeretettel védik a leendő park, vagy inkább erdő fiatal csemefáit. Fásították az utakat, utcákat, sportpályák környéke, s a környező vidék is, ahol folynak még a munkák.

Központi Hangos Híradó műsora

Állandó heti műsorszámok

7.00: Ajándék-műsor a természetben élő állatokról. 7.40: Lapszemle. Közérdekű hírek. 8.00: Műsorzárás. 12.00: Déli hangos újság. (Közvetítés a Kossuth rádióból). 12.30: Közérdekű hírek. 12.45: Műsorzárás. 15.45: Közérdekű hírek. 15.55: Ajándék-műsor a természetben élő állatokról. 16.20: Közérdekű hírek. 16.30: Szórakoztató zeneműsor. 16.45: Előadássorozat. (Hangképek). 16.00: Műsorzárás. 17.00: Hírek. (Közvetítés a Kossuth rádióból). 17.20: Hangfelmérés. 17.45: Előadássorozat. 18.00: Hangfelmérés. 18.45: Közérdekű hírek. 18.55: Szív küldi szívnek. 19.20: Felolvasás. 19.40: Hangjáték. 20.00: Hangos újság a Kossuth rádióból. 20.30: Műsorzárás.

VI. 9. Hétfő: 15.45: Az MNDSZ III. kongresszusa után. (Előadás). 17.20: Operett. (Pozsár). 18.00: Könnyű új a komoly zenéhez. (Cserháti Gy. összeállításában). 18.35: Zenés sport-híradó. 18.45: Közérdekű hírek. 18.55: Szív küldi szívnek. 19.40: Hangjáték. VI. 10. Kedd: 15.45: A békehárc kiterjedése a világra. (Békebizottság műsora). 17.20: Táncczene. 17.45: Kultúr-híradó. 18.00: Halál-szusunk könnyű zenét. 18.35: Sportemberek komlói sportról. 18.55: Szív küldi szívnek. 19.40: Hangjáték. VI. 11. Szerda: 15.45: Orvosi előadás. (Szurgyh Bertalan). 17.20: Vidám zene. 17.45: Hangos újság. 18.00: Szovjet művészek munkája. 18.35: Uttörő negyedóra. 18.50: Közérdekű hírek. 18.55: Szív küldi szívnek. VI. 12. Csütörtök: 15.45: Övodások műsora. 17.20: Keringők. 17.45: Újítók negyedőrája. 18.00: Könnyű új a komoly zenéhez. 18.35: A hangos iradó válasza a dolgozók leveleire. 18.55: Szív küldi szívnek. 19.40: Hangjáték. VI. 13. Péntek: 15.45: Szurkolók a komlói portról. (Székely J.) 17.20: Szórakoztató zene. 17.45: Újság hangja. 18.00: Könnyű új a komoly zenéhez. 18.45: Közérdekű hírek. 18.55: Szív küldi szívnek. 19.45: Hangjáték. VI. 14. Szombat: 15.45: A repülő tanuló-kör célja. (Kakuk Béla). 17.20:

Vidám zenés hétvége. 17.45: Hangos újság. 18.00: Szovjet kórusművek. 18.35: Miről ír az Új Komló. 18.45: Közérdekű hírek. 18.55: Szív küldi szívnek. 19.40: Hangjáték. VI. 15. Vasárnap: 9.30: Vidám zenés vasárnap. 10.15: Közérdekű hírek. 10.25: Népi zene. 10.45: Szabad Nép lapszemle. 15.45: Tarka zene. 16.20: MSZT előadás. 16.45: Táncczene. 17.15: Szív küldi szívnek. 17.30: Műsorzárás.

ÚJ KOMLÓ

Felelős szerkesztő:

REIN JÁNOS

Felelős lapkiadó:

Ambrus Jenő

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Komló, Városi Pártbizottság. Előfizetési díj: 1.20 forint. Telefonszám: Komló, 58.

Baranyamegyei Szikra Nyomda Nyomdáért felel: Melles Rezső.

Helyreigazítás

A II. évfolyam 22-es szám 3. oldalán a pártépités rovatba sajtóhiba folytán „ezen gyökeresen változtatni kell” mondat került be.

Ezen szöveg helytelensége folytán a cikkből törölendő.

Szerk.

Révai elvtárs pártunk II. kongresszusán többek között ezeket mondta: „A formájukban nemzeti és tartalmukban szocialista kultúrák között nincs és nem is lehet harc, hanem csak közeledés, kölcsönhatás és összeforrás. Ez a tilka a szovjet kultúra mely hatására a mi szocialista kultúránk fejlődésére. És ez a tilka annak is, hogy a szovjet kultúra is belogadjon és magáévá teszi a haladó magyar kultúra nagy alkotásait.”

Az út azonban nehéz volt eddig. Hétfő esteztől következtet: kultúrpo. titkára volt szükség, hogy ma már büszkék lehessünk mindarra, amit Révai elvtárs szavai jelentenek. A magyar dolgozó sokáig bizalmatlan volt a könyvekkel szemben. Ez elég érthető és természetes, hiszen az üzemi és falusi dolgozó csak az ügyökt akatásukkal „arucikké” juthatott. Behatólták rábeszéltek, kicsalták a pénzt a zsebből. Aztán ha elolvasta a könyvet, akkor döbbsen rá, hogy kétszeresen csapták be, mert a könyv, melyért nehéz munkája árát adta: nem hozza szót, idege, problémákról fecseg, milliomos urak nyári ka'ad-jairól hazudozik, vagy földöntű világra akarja csábítani.

A felszabadulás hozta meg ezen a téren is az átalakulást. Ma már a könyvet nem jutalékos urak „árusítják”. Az üzemi bizományosok révén a könyv a dolgozók közvetlen közelebe került. Nemcsak az üzemekbe jut be, hanem egyenesen a munkaadóhoz. A múlt idők könyvvetői idegenkedő bizalmatlan dolgozó saját szaktársa kezéből lapozhat bele az új könyvekbe és lassan fokozatosan jussott el addig, hogy ma már a könyv legmeghíttebb jóbarátja.

Hét esteztől ezelőtt még nem volt, vagy aig-alig akadt olyan magyar író, aki a közből, hazug Horthy-hagyományoktól egycsapásra meg tudott volna szabadulni. Így az első, magyar nyelven megjelent szovjet írók voltak követői annak a nagy célkitűzésnek, hogy végre megbarátkozzék a dolgozó ember a könyvvel. Ezek az írók azon a nyelven beszéltek, melyen a földtele legtöbb embere beszél: a dolgozó ember cikornyátlan, tiszta, becsületlen nyelvén. Kohómunkások, szövőnők, bányászok, dolgozó parasztek mérnökök egymásután döbbsen rá arra, hogy az új könyvekben róluk van szó. Mindennapi életük millió problémájáról, és azokról a lehetőségekről,

melyeket egészséges erejük, akaratauk és fantáziájuk teremthet. Így a szovjet könyv ébresztette fel a mi munkásainkat az elnyomott újjító, termelő, feltaláló ösztönt, miután megismertette őket orosz, ukrán, gruz, örmény szaktársaikkal — a szovjet könyv döbbsentette rá hétköznapunk hőseit: a gép mellett dolgozó ember, ha jól ismeri gépét, egy-egy merész újításával többet használhat üzemének, sőt az egész országnak, mint egy egész éven át ülésező szervező szövegség. Öntudatra és életre kaptak dolgozóink a szovjet könyvek biztatására. Így azt Po'evoj, Azajev, Kazakevics, Makarenko, Babajevszkij könyveit ma már nemcsak szeretik, hanem legjobb barátjuknak tartják dolgozóink.

A fiatal magyar írók, a szovjet írók segítségével nélkül sohasé találták volna meg a kivezét utat az elefántcsont-toronyból. Ahogyan dolgozó népünk öntudatosodott Popov, Avgyejev Solohov, Pervencev könyvei nyomán.

Tatabányai Építők—Komlói Bányász 3:1 (2:1)

Tatabánya, 1000 néző, vezette: Vécsey. Tatabányai Ép.: Radics — Waltz, Réti, Georgi — Bözse, Kiss — Rónaszéki, Csermák, Mészáros. (Schmudla), Szabó. Komló: Magyar — (Horváth), Kripl, Orosz, Bíró — Szám I, Fáskeri — Pölinger, Cserháti, Schmelz, (Róth), Kiss, Huszti felállításban játszó tartalékos komlói csapat vereséget szenvedett az Építőkötől. A mérkőzés első percében a jó napot kifogó Schmelz vezetésével egymásután gördülnek a támadások a tatabányai kapu felé. A 8. percben egy előrevágott labdára rossz ütemben fut ki Magyar és föltette a kapuba emelik a labdát. Kezdet után szép akciót vezet a komlói csapat, melyből Kiss kiegyenlített. A 12. percben a bizonytalanokodó komlói védők mellett ismét Tatabánya szerzi meg a vezetést. Kezdenyen harcol a kiegyenlítésért a komlói csapat. A 20. percben Schmelz összecsap a centerhalffal, megsérül és végleg kiáll. Hejlyére Róth áll be. Még így is több támadást vezet a komlói csapat, melyet három kapu is bizonyít.

A II. félidőben Schmelz nélkül nem bír megbirkózni a puha komlói csatársor a tatabányai védelemmel. A teljesen visszaeső halsor ismét magára hagyja a védelmet és így a kapufőről bepattanó lövéssel háromra szaporítják a tatabányaiak góljaik számát. Szám II-t, Zsótért nélkülöző komlói csapat gyengeségét csak fokozta Schmelz sérülése. Kiválása után az a kevés lendület is kiveszett a csapatból. Teljesen önbizalom nélkül játszottak a csatárok. A csatársor puha játéka mellett a vereség legfőbb oka halvesorunk váratlan gyenge játéka. Szám II. sérülése miatt a most hazajött Szám I. játszott, aki az első félidőben meg bírta erővel, jól tartotta posztját. Fáskeri nem játszotta ki formáját.

Magyar: Az első percben bizonytalanokodott, így esett az első gól is. Azután egészen a II. félidő 27. percében bekövetkezett sérüléséig remekül védett, amit a kivédett 11-es is bizonyít. Horváth: Magyar helyére beállva, két pompás ütemű kifutással bizonyította be, hogy jó formában van. Kripl: Keményen, lelkesen játszott, de nem bírt gyors szelsőjével. Orosz: A töle megszokott kemény, határozott játéka újította, úgy szólván hiba nélkül védett. Bíró: Bátorralan mozogott, még mindig messze van szezonlejáról jó formájától. Fáskeri: Semmi sem sikerült neki. Szám I: Első félidőben különösen a védekezésben tünt ki. A II. félidőben elkészült ereivel. Pölinger: Mig Schmelz játszott, addig igyekezett. Azután nagyon tartózkodó volt. Lendületét, gyorsaságát nem használja ki. Cserháti: Teljesen visszaesett, semmi nem sikerült neki, még munkabírást is elveszítette. Schmelz: Amíg játszott, veszélyes volt. Lendületesen tört kapura. Kiss: Amig erjeje bírta, okosan,

nyugodtan játszott. Gólya szép teljesítmény volt. Huszti: Tartózkodóan játszott. Ezúttal nem ment annyiszor labdára. A sok sérülés miatt teljesen bizonytalan a vasárnapi összeállítás. Pedig a vasárnapi nagykiszai mérkőzés, egyik legnehezebb mérkőzése lesz a csapatnak. A bizalmat azonban nem szabad elveszíteni.

HIREK

Sérülése miatt a Budapesti Sportszaktatóriumban maradt Schmelz. Tegnap, kivizsgálása után megnyugtató híreket akptunk róla. Pár nap múlva itthon lesz. Javult Szám II. sérülése is. Ő már valószínűleg vasárnap a csapat rendelkezésére tud állni.

Fáskeri tanulmányai miatt Budapestre távozott. A vezetőség mindent megtett, hogy edzési lehetőségét biztosítsa. Tiszán az ő szerkesztetétől és felősszától függ, hogy ez alatt a három hónap alatt továbbra is hasznos tagja legyen a Sportkörnek.

Kedden délután tartotta a Komlói Bányász SK estészervezői választását. Ezzel egy komló probléma nyert végleges megoldást. Bizunk, hogy a vezetőségválaszon már érvényesülni fog május 30-i számunkban megírt bírálatunk elve és ebbe a fontos — Komló sportjának fejlődését irányító — vezetőségbe komoly szakemberek kerülnek.

KÉZILABDA

Pécsi Kinizsi—Komlói Bányász 1:1 (1:1) Fialat női kézilabdászkosztályunk ezzel az eredményével is bebizonyította, hogy milyen nagy fejlődésen ment keresztül. Az eredmény annál is értékesebb, meri olyan csapat ellen érte el, amely a múlt évben is a bajnokságért küzdött. Ha a lányok nyugodtan játszottak volna, akkor mind a két pontot meg tudták volna szerezni. Góldobók: Hölbling, Jó; Pallagi, Pattanyus Éva.

Komló—Mohács: 25:13 (13:3). A nagyvárosi mérkőzésen a Komlói csapat szép játékkal biztosan győztek. Góldobók: Appelhoffer 13, Csallós 5, Schmelz 5, Kripl 1, Papp 1.

A bányászok küldöttei leleplezték Dömötör Sándort, a kétlaki életet élő, bumlizó vájárt

A Kossuth-aknai bányászok április elején a bumlizás csökkentése érdekében új módszert vezettek be. Akkor bízták meg először küldötteiket, hogy keressék fel lakásukon a fegyelmet, leneket és lepizzék le őket. A bányászok küldöttei Talál János és Kelemen József elvtársak voltak. Felhívó visszafeléket leplezték le, amikor szülőkapálással, lakásépítéssel krumpjulással foglalkozva találják a táppénzcsalókat, Gungl J. kábot és társait, vagy pedig a műszakmunkásokat ugyancsak különböző munkahelyeken, odahaza dolgozva találják. Ezeknek a lógósnak a legtöbbje éppen úgy, mint

Dömötör Sándor, kétlaki életet él.

Mit sem törődik azzal, hogy sem odahaza a földjén, sem a bányában nem tud helytállni. Azzal sem törődik, hogy ezzel milyen hatalmas mértékben károsítja meg a nép államát.

Az öntudatos Kossuth-aknai bányászok maguk láttak hozzá a táppénzcsalók, a lógósnak leleplezéséhez, azért, mert megelégedtek azt, hogy ezek akadályozzák munkájukat.

Az igazolatlan mulasztások és fegyelmezetlenségek már nagyon sok kárt okoztak népgazdaságunknak. Ezt látják a becsületes bányászok — hisz őket is károsítják a fegyelmezetlenség. A Kossuth-aknai bányászok kemény, szívós harcban érték el, hogy az év eleji 80—100 igazolatlan mulasztás ma 15—20-ra csökkent. Ezért az eredményért komoly és kemény harcot kellett vívni.

E kemény harcnak eredményeképpen leleplezték le most Dömötör Sándor kétlaki, vidéki bányászt.

E kétlaki bányász súlyos kolonként húzódik a földhöz

és ez akadályozza őt abban, hogy belőle is jó, becsületes bányász lehessen. Dömötör Sándor sem a földhöz nem tartozik, sem a bányához. Ebben az évben január óta 15 alkalommal mulasztott igazolatlanul, ezért küldték ki június 9-én, hétfőn a délutános harmad dolgozó Papp Mária elvtársnő, alapszervezeti párttitkár vezetésével küldötteiket Szalainakra Dömötör Sándor lakására, hogy ott a helyszínen keressék fel és figyelmeztessék arra, hogy milyen törvénybe ütköző cselekményt követett el.

Szalainak közséjében a község túlsó szőle felé, éppen megmegrakott szénásszekér baklatott hazafelé, az utolsó előtti házba, ahol Dömötör Sándor, a 34-es csapat lógósa lakik. Megszegte és

megszegi a demokrácia törvényeit

megszegi a demokrácia törvényeit

és műszakját elhagyva szénát kaszállt és szállt haza lakására. A hazafelé tartó lógósnak Papp Mária elvtársnő elmondja, hogy kik és miért küldték őt.

— Tudja-e, hogy milyen kárt okoz azzal, hogy igazolatlanul mulaszt?

Dömötör Sándor sunyin félre akarja vezetni a küldötteket és így válaszol: — Hát én csak januárig dolgoztam a bányában és azóta itthon dolgozom. — majd ékeltelen haragra gerjedve ezeket mondja: Ezek az „elvtársak” ott a tanácsnál a múlt őszön is elhurcoltak tőlem 23 mázsa kukoricát, most pedig lefoglalták a ténomat, meg az üszömet és 300 forint kaptam a múlt hónapban fizetésért, hát lehet így dolgozni a bányában?

— Hát miért, maga mikor volt utoljára műszakon? — hangzik a kérdés.

A válasz pedig meghazudtolja Dömötörnek az előbbi mondatát, mert ezeket mondja: — Mikor is — körülbelül, azt hiszem, a múlt héten, csütörtökön.

— Mennyit mulasztott maga április hónapban?

— Hát

talán négyszer, ötször

— hangzik a válasz.

Ugy ejti ki száján ezeket a négyszer ötszöri bumlizásokat Dömötör Sándor, mintha azt mondaná, hogy ez nem jelent semmit. Majd újból a tanácsot szidja, amiért jogosan elszámoltatták és jogosan követelték a padlásán eldugott 23 mázsa kukorica beszolgáltatását.

— Tudja-e hogy mit jelent a békeért harcolni és rendszeren műszakra járni? — teszi fel a kérdést Papp Mária elvtársnő.

A válasz ekként hangzott: — A házam is majdnem összedől és azt sem csináltatja meg a tanács, pedig már jelentettem neki.

Közben kedélyesen pipára gyújt és ezeket mondja: Hát mondják meg azoknak ott Komlón, hogy még van egy kis kaszálnivalóm és ha azt elvegeztem, majd elmegyek dolgozni. De azt is mondják meg, hogy az aratásra újból szükségem van egy pár napra.

Ezt üzeni Dömötör Sándor, a sunyi bumlizó, szemrebbetés nélküli, Komló becsületes dolgozóinak. Dömötör Sándor hanyag ember, ez a tanács véleménye is. 1945-ben költözött Szalainakra és akkor kapott földet, mint egy 9 holdat juttatásként a demokráciától és egy házat.

A házat is és

a földet is elhanyagolja.

Földjének nagyrésze évek óta bevetetlenül áll — mondotta Sipos elvtárs, a tanács elnöke. 3115 forinttal tartozik a nép államának, nem teljesítette az elmúlt évben a beszolgáltatási kötelezettségét, nem tett eleget állampolgári kötelességének, nem járt becsületesen műszakra és ugyanezt csinálja ebben az évben is. Teljesen jogos a dolgozók véleménye, amikor Dömötör Sándor szigorú felelősségvonnását követelik. Azt követelik, hogy állítsák a polgári bíróság elé és vonják felelősségre hanyag, felelőtlen, felelőtlen Dömötör Sándor hiányzó műszakjaival gátolva és gátolva tervünk teljesítését. Gátolja azért, mert csatlakozik azokhoz a notórius bumlizókhoz, akik az elmúlt évben is több ezer tonna szénát károsították meg a nép államát és tették lehetetlenné Kossuth-akna tervteljesítését.

*

A szakszervezeti bizottságaink és műszaki vezetőink a pártszervezet irányításával arra neveljük a bányász, üzem dolgozóit, hogy továbbra, az eddigieknél sokkal fokozottabban neveljék a fegyelmezetlenséget, foglalkozzanak velük, s ha kell, keményen járjanak el az olyanokkal szemben, mint Dömötör Sándor. Ezt követeli meg a jelenlegi lemaradás megszüntése, ezt követeli meg az ötéves tervünk Kossuth-aknára kitért feladatainak sikeres megoldása is.

Felhívjuk a vállalatvezetőség figyelmét, hogy a dolgozók jogos követelését teljesítse és állítsa bíróság elé Dömötör Sándort.

Gábor Balázs

Az Új Komló cikkei nyomán

A II. évfolyam 16-os számában a Lämpafény rovatnál foglalkoztunk „Ez nem helyes” cím alatt Verne Gyula Chancellor és Martin-Paz című elbeszéléssel. Ezzel kapcsolatosan az Állami Könyvtérjesztő Vállalat budapesti központja propaganda osztály vezetője, Párczer Ferenc elvtárs a következőket írja: „A cikknek azzal a részével egyetértünk, amely helyteleníti, hogy a komló könyvesboltunk 11 éves gyermeknek ajánlotta a könyvet, mert ilyen korú gyermekek még nem tudják a könyv egyes hiányosságait a jelentős értékektől megkülönböztetni. Ezért utasítottuk boltjainkat, hogy Verne Gyulának ezt a könyvét az ifjúságnak ne ajánlják.

Majd így folytatja: A cikk többi részével nem értünk egyet és az a

Következetesebb harcot az álbetegek és táppénzcsalók ellen

Pártunk politikai bizottságának határozata a szakszervezeti munka egyes kérdéseiről, a szakszervezetekben dolgozó kommunisták kötelességéről teszi: biztosítsák azt, hogy a szakszervezet valóban betöltse a párt segítőjének szerepét, a szocialista ipar fejlesztésében.

Eddigi munkánk legnagyobb hiányossága — írja Kerényi elvtárs — az, hogy reszort felelőseink kevésbé, vagy egyáltalán nem álltak meg a helyüket. A társadalombiztosítás tanács tagjai a legnagyobb hiányszókat követték el. Ez ered abból is, hogy a tanács tagjai állandóan cserélődtek. Nem ismerték fel munkájuk jelentőségét, a beteglátogatás fontosságát. Tehernek érezték a dolgozó nép megbízását. Nem gondoltak arra, hogy a társadalmi beteglátogatással, jó tanáccsal, a dolgozó társak felgyógyulását, a termelésbe való visszatérését segítik elő.

Ennek a súlyos hiányszóknak nem ritkán az volt a következménye, hogy a dolgozók nagy többsége tudatán kívül nem tartotta be az orvos utasításait. Ez legtöbb esetben a munkásszálláson és a vidéki dolgozóknál fordult elő, ahol a legfontosabb lett volna a tanács tagjainak látogatása.

Igy történetek az, hogy a társadalombiztosítási tanács nem folytatott harcot az álbetegek, a bumlizók, a munkafegyelmel lazítók ellen. Nem leplezte le a spekulánsokat, akik úgy akarták megkárosítani népgazdaságunkat, hogy a jó keresetű hónap után beteget játszanak. Ezzel féltették a havi termelési terv teljesítését, megkárosították népgazdaságunkat és emellett jogtalanul vették

fel a meg nem érdemelt táppénzt.

Az üzemi bizottság sem harcolt a fegyelmelazítók ellen

és nem utolsó sorban az igazolt munkamulasztások csökkentéséért, nem gondolva arra, hogy igazolt munkamulasztással csak látszólag csökkent a bumlizók száma. Ennek következtében fordult elő az, hogy az elmúlt dekádban 1,5 százalék volt az a létszám, amely kiesett a termelésből.

Meg kell javítani az üzemi bizottság érdekvédelmi munkáját. Fokozott harcot kell folytatni az önkénteségen alapuló vasfegyelmelért, mert csak így tudjuk biztosítani napi tervteljesítésünket és végrehajtani Pártunk Politikai Bizottságának Határozatát.

A társadalombiztosítási tanács feladata tehát az, hogy alapos politikai munkával olyan aktív hálózatot építsen ki, amely átéri munkájának fontosságát, kötelességének tartja a dolgozó nép megbízásának végrehajtását és olyan munkát fejt ki, amelynek eredményeként le tudjuk leplezni az álbetegeket, bércsalókat, bumlizókat, egyzóval a dolgozók ellenségeit. Ha ezt a feladatát a társadalombiztosítási tanács minden tagja elvégzi, akkor segíteni tudunk a tényleg beteg dolgozóknak abban, hogy a termelésben mielőbb egészségesebben visszaállhassanak.

Az újonnan megválasztott üzemi bizottságoknak feladata a szakszervezeti bizalmiakkal karöltve olyan légkört teremteni — szívós, kemény politikai munkával — szakszervezeti életünkbe, amely mozgósítja a vállalat minden dolgozóját a munkaversenybe való bekapcsolódásra, a terv maradéktalan teljesítésére. Ehhez azonban az szükséges, hogy az üzemi bizottsági értekezéseket kéthetenként meg tartsuk. A reszort bizottságokat teljesen kiépítsük és azok munkáját rendszeresen ellenőrizzük.

Ennek érdekében beindítottunk a bizalmiak, valamint a reszort felelősök bevonásával egy tanfolyamot, melyen megfelelő oktató mellett képezhetik magukat és így megbízatásuknak feltétlen eleget tesznek.

Az üzemi bizottság jövőbeni feladatának előkészítéséhez azonban feltétlenül szükséges a párt állandó ellenőrzése mellett a rendszeres tájékoztatás és a párt vezetőségével való szoros együttműködés.

Kerényi József

BÉKEHARCOSOK

A béketalálkozó után is fokozza teljesítményét az Építési Vállalat Beloiannisz-brigádja

Benács Irént az Építési Vállalat Beloiannisz brigádjának egyik segédmunkását az a nagy megtisztelés érte, hogy résztvehetett a megyei béketalálkón, ahol a megye békeharcosai értekeztek és számot adtak az elvégzett munkájukról, továbbá meghatározták az elkövetkező feladataikat.

A múlt rendszerben, mint egy cselednek a gyermeke soha nem lett volna Benács Irénből békeküldött. De a dicsőséges Szovjet Hadsereg felszabadítása után, 1949-ben építőipari dolgozó lett és 1952 június 1-én dolgozó társai békekarát, a békeharcban elért eredményeiket tolmácsolta a megyei béketalálkozó küldötteinek.

A kökényösi Beloiannisz brigád (volt Kerner brigád) megértette mi kell ahhoz, hogy a szentermelést meggyorsítsuk és biztosítsuk Szalain Vasműnek a megfelelő mennyiségű kokszolható szenet. Ehhez az is szükséges, hogy épülő szocialista városunk építését is meggyorsítsuk. Ezért vállalták, hogy napi 1469 téglát helyett 2000 darabot fognak elfalazni fejenként. Ezt a vállalatukat már messze túlteljesítették és mint, ahogy már Benács elvtársnő a béketalálkozón elmondotta: A 2000 téglát helyett 3000 darabot falazunk be jelenleg, de ezt is fokozzuk, ha biztosítják részünkre a kellő mennyiségű anyagot, téglát, habarost.

Benács elvtársnő is és a brigád többi tagja is szeretne sztahanovista lenni. Harcolnak is érte példamutató termelésükkel. Így rövidesen azok is lesznek. Ehhez azonban az is szükséges, hogy az építés vezetősége becsáson rendelkezésükre minden eszközt ahhoz, hogy a brigád tagjai erejükhez méltóan dolgozhassanak.

SZABÓ ANTAL

Igy épül a kommunizmus:

Egyesült a Volga és a Don

Összeleltek a két hatalmas orosz folyó hullámai... A végeláthatatlan, száraz szleppén keresztül csatornát vágott a szovjet ember oszkarata és ott, ahol egykor üröm, árvalányhaj és kutyafej imbolygott a szélben, most hatalmas vízgyűjtő-menedence tükrén ragyog a tavaszi nap-sugár.

HOSSZU ÉVSZÁZADOKON AT lankás hegyvonulatok választották el a két folyó medrét, amelyeknek az egyesítéséről nemzedékek szőtték álmaikat. E századokon keresztül, nemzedékről-nemzedékre szállt ez a nagyszerű és merész álom, de a természet erővel az ember akkor még nem vehette fel a harcot. Folyókat megfordítani, pusztaságokban tengert teremteni csak a szovjet társadalom képes, a szovjet emberek, akik megoaltoztatják a földrajzot, a természetet, szülőföldjük egész arcát.

Hatalmas, eddig páratlanul álló hóstetlet vittek véghez a Volga-Don-csatorna hős építői. A természetet átalakító lángelméjük sztálini terv útján mintegy 50 ezer kilométernyi folyó-utat kapcsolott össze és egyesítették Dél és Észak öt tengerét.

1952. május 31. örökre megmarad a nemzedékek emlékezetében. Micsoda izgalmas órák és napok előzték meg a nagy pillanatot.

— Hol a víz...? Hol a víz...? — száguldott az izgatott kérdés a telefonvezetékben.

És jött a víz. A csendes-Don szőke hullámai méltóságjeljesen, lépésről-lépésre közeledtek a Volgához. Szigorú és igényes átvételek ellenőrizte a víz az építők munkáját. Utjában befejezeten munkáról, mulasztásokról szó sem lehetett. Minden fényesen sikerült. A folyó áthaladt a vízválasztón, már a csaparnyikovi zsiliplétrán ereszkedett alá, ahol 8 kilométeres szakaszon öt zsilip állta a víztömeg útját.

Az izgalom nőttön-nőtt. Május 29-én a Don vize a 6-os zsilip előtt morajlott, május 30-án az 5-ös és a 4-es zsilipen zúgtak keresztül a fődros hullámai. Aztán villámgyorsan elérte a hír: hamarosan egyesül a két folyó.

A telefonkészülékek elhallgattak; az izgalom tetőpontjára hágott. A 5-as zsilipnél ezrelék gyűlték össze az építők, hogy szemtanúi legyenek a nagy pillanatnak.

G. Tjurin és I. Vanutov, a betonozók ifjú vezetői a zsilipkamra fenekét nézik, amelyet egyre jobban megtölt a folyó.

— Üdözlünk, Don! Mi építettünk jobb medret számodra! — lelkendezik a két fiú, akik itt értek el csúcsteljesítményeket.

A Don kavarogva tódul a 2. számú zsilip felé. Az emberek futva igyekeznek utolérni a vizet.

A 2. számú zsilipnél jelt adnak a klinikerek megnyitására. Szabad az út s a harsogó hullámok betödulnak

a széles mederbe. Ezer és ezer hős építő lelkes felkiáltásokkal, tapssal köszönti a Don vizét. A kikövezett partokon folyóást nő az embertömeg. Most megérkezik a sztálingrádiak küldöttsége is. A küldöttség tagjai megszorítják az építők kezét és szívből gratulálnak a nagyszerű alkotáshoz.

Moszkvai időszámítás szerint 15 óra 50 perckor az 1-es és a 2-es zsiliptől egy időben megindul egymás felé a Volga és a Don. A vasúti leleket váltanak. Egyre közelebb és közelebb ér egymáshoz a két hatalmas víztömeg. A partokon hirtelen csend támad, még a szél is elül.

— Anyuka, ez a mi dízünk? — Kérdi egy pirosruhás, pöttömnyi kislány a Volga vizére mutatva.

— A miénk. És a másik is a miénk. MÉG EGY PILLANAT s a kavargó hullámok forgatagában eltűnik a széles meder betonfeneké. A Volga és Don egyesült, hogy örökre eggyé olvadjon össze. Tajtékot vetve, zúgva ölelkeznek össze a két folyó hullámai és a tiszta tavaszi légben magasztosan és ünnepélyesen csendülnek fel a Szovjetunió Állami Himnuszának akkordjai. A szellő szárnyán messzi szárnyalva hirdelik a természet erőt legyőző szovjet emberek újabb ragyogó diadalát.

R. VNUG cikke nyomán.

ÓVJAD ÉPSÉGEDET!

Vizsgáld meg a főtét, hogy nincs megfagyva és azonnal biztosítsd a he- omlás ellen!

A művészet minden ágának adjon fejlődési lehetőséget a Kultúrotthon vezetősége

A szocializmus győzelmes felépítése lehetőleg a kultúrterradalom felada- tainak megoldása nélkül — mondotta Révai elvtárs pártunk II. kongresszu- sán. — Dolgozó népünk mállóiban kell kifejleszteni és tudatosítani a munkához, az államhoz, a hazához va- ló új viszonyt, hogy valóban gazdá- nak érezzék magukat az országban.

Ebben a munkában igen fontos sze- repe van kultúrotthonaink jó mun- kájának. Ha visszatekintünk bányász kultúrotthonunk eddigi mun- kájára megállapíthatjuk, hogy mű- ködéssel nem töltötte be hivatalát. Ennek egyik oka az volt, hogy a he- lyiségek jórészt a Vendéglátó Vá- lalat és a tömegszervezetek foglalták el. 15-től kezdve azonban már meg- kezdheti munkáját a kultúrotthon — Mintegy 15—20 különböző szakör, — könyvtár, irodalmi kör, sakkör, műszaki kör stb. — várja majd a dolgozókat, ahol tanulva szórakozhat- nak. Így sikeresen fogja megoldani azt a feladatát, hogy kifejlessze és megszilárdítsa dolgozóinkban az új szocialista erkölcsöt. Állandó és ren- dszerezett harcot kell vívniuk az embe- rek öntudatában, erkölcsében, szo- cializmusban meglévő kapitalista utó- lóga és maradványait, a kispolgári önzés, a közérdek iránti közömbösség szellemének felszámolására.

Batris elvtárs világosan meghatá- rozta a kultúrotthon vezetőség elött álló feladatokat. A kultúrotthon veze- tősége, hogy jól dolgozhasson a le- győzelem után beül dolgozza ki mun- katervét, mert anélkül feladatát meg- oldani nem képes. Terv nélkül csak az események rángatják a munkát, hanem mi irányítjuk az eseményeket. A munkatervben döntő súlyt kell he- lyezni a tömegoktatásra, ezen belül az új munkásokkal való foglalkozásra, azok nevelésére, a fiatalok szakmai és kulturális oktatására. Olyan elő- adásokat kell tartani, amelyek érdek- lik a dolgozókat, amely előadásokban „saját portájukról” van szó, ahol Komló keletkezéséről, fejlődéséről, ter- mészei lépcsőiről hallanak a város dolgozói. Történelmi előadásokkal — ahol az előadó bemutatja azt, hogy hogyan harcoltak a magyar nép he- lyei a szabadságért az ország függet- lenségeért és milyen bátran haltak meg a hazáért — áldozatkészségre, odaadásra, harca kell nevelnünk dol- gozóinkat, hogy érezzék, amikor több szemet adnak a hazának, a békéért, a jobbélülükért harcolnak.

A legnagyobb harcot az újért kell

olytatni, azért, hogy a dolgozók ne féljenek az új munkamódszerek beve- zetésétől, sőt követeljék az újat. Eh- hez pedig az kell, hogy jól működő, minden segítséget megadó műszaki kör legyen a kultúrotthonnak. A 100 méteres mozgalom kifejlesztését egyáltalán nem segítette a kultúr- munkánk. De a dolgozók lelkesedése legyő- zte ezt és Mohr elvtárral az élen már napról-napra ér el nagyobb-nál nagyobb eredményeket. Ezt a lelkesé- det azonban egyáltalán nem emelte a kultúrunka.

Vannak olyan műszaki vezetőink, akik félnek és utálják az újat. Ezek ellen a legkíméletlenebb harcot kell folytatni. De vannak olyan műszaki vezetőink is, akik szeretik, sőt rajon- ganak az újért, mert tudják, hogy csak az újabbnál újabb módszerek bevezetésével tudjuk megállni helyün- ket és látják, hogy az 57 százalékos tervteljesítés csak akkor lesz 100 szá- zalék, vagy emelkedik fölé, ha ki- használjuk a gépeket. Ehhez pedig a dolgozók állandó itemes, kulturá- lis fejlődése szükséges. Ezért kell harcot folytatnunk azért, hogy minél több dolgozó vegyen részt a kultúr- otthon munkájában.

Súlyos hiányosság az, hogy a meg- lévő kulturális eszközeinket sem hasz- náljuk ki. Nem szervezte meg a kul- turotthon vezetőség, hogy üzemünk kultúrcsoportjai szerepeljenek a sza- badtéri színpadon. A kultúrotthon köz- ponti kultúrcsoportja nagy léba vég- ta a tejszóját. Olyan háromfelvonalos operettet próbál, amelynek előadásá- ra még nem képes, a nagy tömegje- lenetek mozgalma végett, ahelyett, hogy egyfelvonalos, vagy rövid je- leneteket tanulnának be és sűrűbben lépnének fel. Így tudnának harcolni azért, hogy a dolgozók felismerjék a kultúrforradalom jelentőségét. E harc eredménye az lesz, hogy olyan kul- turgárdákat, énekkarokat, táncgyüt- téseket tudjunk létrehozni, amely az egész országban kamoly eredmények- kel tud szerepelni.

A kultúrrirodalmi harcunkat aka- dályozza a sorainkba beépült ellen- ség. De tudni kell kulturálisainknak azt, hogy abból a rengeteg téglából, amelyet az ellenség a szénoszályozó építkezésénél, a közkönyvtári építke- sek területén és még számtalan he- lyen a földbe taposott már régen egy hatalmas kultúrhatárt tudunk volna felépíteni.

Ha a lent meghatározott felada- tokat a kultúrotthon vezetősége meg- oldja, akkor eléri azt, hogy a kultúr- otthon valóban betölti hivatalát és a dolgozók második otthona lesz.

A SZERKESZTŐSÉG POSTÁJÁBÓL

Jó szervezéssel a kultúrunka további sikeréért

Ezzel kezdte hozzánk küldött leve- lét Stark László elvtárs, majd így folytatja:

„Nagyobb súlyt kell fektetnünk vá- rosunk kultúrfejlődésének további sikerére, a szórakozási lehetőségekre. Az eddigiéknél sokkal jobban ki kell használnunk, illetve olvasottab- bá és látogatottabbá kell tenni a gyönyörű nagy könyvtárunkat, mert nincs megadva a dolgozóknak az a lehetőség, hogy a könyvtár mellett olvasóteremben olvassák a jobb- nál jobb szocialista szépirodalmat, azért, hogy ezen keresztül közeleb- bről megismerkedhessenek felada- tainkkal.

Az eddiginél többet kell foglalko- zni kultúrnevelési terén a fiatalság- gal és jobban be kell vonnunk őket a aktív kultúrunkába, hogy ezen keresztül szórakozva fejleszthesse- k tudásukat. Sokkal több társasjátékot kell részünkre biztosítani azért, hogy

ezen keresztül kiépülhessen és meg- hűsödjön az ifjúság között a kol- lektív szellem. Be kell indítanunk a különböző szakköröket, amelyek ed- dig egyáltalán nem működtek.

Majd ezekkel zárja be levelét: Ha a hiányosságokat kiküszöböljük és a feladatainkat szemelőtt tartjuk, akkor biztos, hogy dolgozóinkat nemcsak szórakoztatjuk műsoraink- kal, hanem kultúremberkévé nevel- jük át”.

Stark László

Stark elvtárs levelében igen fon- tos problémát vetett fel és válaszul azzal nyugtathatjuk meg, hogy a kultúrforradalom nálunk Komlón is elkezdődött a június 9-én megtartott értekezlettel, amelyen Stark elvtárs is résztvett. De ugyanakkor felteszük a kérdést, hogy: Stark elvtárs, mint a Városi Tanács Népművelési elő- adója, milyen intézkedéseket tett az

eddig fennállót hiányos kultúr- munka megjavítására? A problémák és kérdések, melyet levelében felvett, helyesek és igazak. Azonban azt ta- pasztaltuk, hogy Stark elvtárs ebben a kérdésben nem tette meg a szüksé- ges lépéseket és nem igyekezett a fennálló hiányosságok kiküszöbölését megoldani.

Javasoljuk, hogy az eddigiéknél sokkal többet foglalkozzon városunk kulturális életével, kulturális fel- emelkedésével, sokkal többet látogassa az üzemek kultúrbrigádjait, azok részére sokkal nagyobb támogatást nyújtson és a dolgozóknak pedig az eddigiéknél bővebben nyújtson lehe- tőséget a kulturális nevelésükre. Hogy feladatát jól megoldhassa azt javasoljuk, hogy ismerje meg az eddigiéknél jobban és tanulmányozza a pártunk kultúrpolitikáját, ezzel kapcsolatosan tanulmányozza át pártunk II. kongresszusán Révai elvtárs által tartott beszámolót.

Rendet a szénkombájn munkábaállítás körül!

(R. J.) Pártunk központi lapja, a Szabad Nép május hó 15-én és lapunk az Uj Komló foglalkoztak az F. 4-es típusú szénkombájn fel- használásával. Itt felhívtuk a figyelmét a Szénbánya igazgatósá- gának, hogy vessen véget ennek a megengedhetetlen helyzetnek és állítsa munkába az értékes gépet és példás szigorral vonja felelős- ségre a bűnös mulasztások elkö- vetőit.

A bűnös mulasztás ott kezdő- dött, hogy a gépet majdnem há- rom hónapon keresztül meg sem kísérelték munkába állítani. Szét- szerelve állt és várta az átszállítá- sát a V/A. keresztvágyat 10-es telepére. Az átszállításra azonban még ma sem került sor. A gép ottmaradt a 4-es telepen, ahol egyszer szétszerelték, mert a kom- bájnkezelők egyöntetű véleménye szerint itt lehetetlen kombájnjal dolgozni. Ez igaz is, mert itt 6 vékony kő- és szénréteg váltakoz- dik egymásután. A szénkombájn- nal pedig csak vastag telepen le- het dolgozni.

Ennek ellenére figyelembe sem véve a dolgozók ezen véleményét és javaslatát, a gépet újból a régi munkahelyén szerelték össze és állították munkába. A gép mű- ködni sokáig nem tudott azért, mert a közetben tönkrement a ré- selőfej. Ezért felelős a volt esücs- üzemvezetőség, Perdi munkatárs, mert figyelembe sem vette a ja- vaslatot, nem tárgyalta át a dol- gozókkal a gép beállításának he- lyét, egyszerűen esáki szalmája módjára törődött az egészsel.

Itt az ideje végre, hogy ez az állapot azonnal megszűnjön és a szénbánya igazgatósága gondos- kodjon arról, hogy megfelelő munkahelyet kapjon az F. 4. szén- kombájn, hogy e kiváló teljesít- ményű gép végre a mi bányánk- ban is használható legyen. Azokat pedig, akik az értékes gépet újból a nem alkalmas telepen állították munkába a legszigorúbban vonja felelősségre.

MOZI

Június 14—19ig SZEVIILLAI BOR- BÉLY.

Június 15: (Matiné) SIVATAGI 13-AK.

Június 21—24ig: FÉNYEK A FALU- BAN. Magyarul beszédű színes, szov- jet film.

Június 22 én: MAGAS JUTALOM.

Június 25—26ig: MESSZI VIZEKEN.

Június 28-tól július 3ig: ELADÓ LÁNY. Német film.

Június 29-én (Matiné): BOLDOG ARATÁS.

PÁRTÉPÍTÉS

Ütmutatót nyújt a mindennapi pártmunkában

Zenekari hangverseny a szabadtéri színpadon

A Komló Bányászzenekar június 15-én este fél 8 órai kezdettel a szabadtéri színpadon hangversenyt rendez.

MUSOR:

- 1. Szederkényi: Békeinduló.
2. Csajkovszkij: Feodóra nyitány.
3. Blaton: A holdnál szóló-mű. A szőlőt jászsa szárnykürtön Gasparik Mihály szólamvezető.
4. Bach: Tavasz ébredése. Idillikus hangversenymű.
5. Verdi: Truhadur operájából egyveleg.

- 6. Offenbach: Orpheus az alvilágban. Nyitány.
7. Blanter: Bányászdal. Éneklő: A komló énekegyüttes. Szólisták: Bekedal, füvészenekari kísérettel.
8. Puccini: Pillangókisasszony operettből ábránd.
9. Pécsei: Minden reggel új örömmel ébredek. Hangversenymű.
10. Fucik: Florenzi. Hangverseny induló.
11. Fényes: Szederkényi Ádám barnagy.
Helyárak: 4.—, 3.— és 2.— Ft.
KULTÚROTTHON VEZETŐSÉGE

A vajúrkola énekkara

az MTH országos sport- és kultúrbe- mutatóján nagy sikerrel szerepelt. Az énekkar az ország egyik legnagyobb színpadán, a Városi Színházban, az országos kultúrverseny záró díszünne- pélyén lépett fel, ahol jelen volt az ország politikai, gazdasági, valamint kulturális életének számos vezető ta- ja. Köztük Gerő Ernő államminiszter elvtárs és Kodály Zoltán, aranycsillag- gal kitüntetett Kossuth-díjas zene- szerző, valamint a külföldi diploma-

cia képviselői. A nagyszámú közön- ség lelkesen ünnepelte fiataljainkat, akik jó szereplésükkel kiérdemelték azt, hogy jó műsorukat hétfőn és kedden a készülő új magyar színes, dokumentumfilmre, a „Jövőnk az új- ság”-ba filmrevelték, így rövidesen az egész ország láthatja fiataljainkat, akik ismételen bebizonyították, hogy városunkban a kultúrélet hétről-hétre emelkedik.

CSERHATI GYULA

Nagykanizsai Bányász—Komló Bányász 1:0 (0:0)

Nagykanizsai B.: Kovács — Belogh, Né- meth, Horváth — Kemény, Horváth II. — Andris, Magasházi, Kisgál, Téli, Kapornoki.

Komló: Magyar — Damm, Orosz, Kripl — Károlyi, Fűskerti — Pölinger, Szám I, Cser- háti, Kiss, Huszti.
Schmelezet, Szám II, Zsótér és Birót nélküldő tartalékos komló csapat, nemcsak lelkesedésben máltá felül ellenfelét, hanem indásban is, és így a kanizsaiak 1 gólos győzelme nem volt megerdemelt. Már a mérkőzés első percében láttuk, hogy a kom- lói csapat jól betartja az új taktikai utasítá- sát. A megerősített védelem biztosan verte vissza a kanizsaiak támadását. A jól építő Kiss és Szám I, egymás után indítottak el támadásokat. A nagy ellenszél ellenére több kedvező helyzet adódott a komló csapatok számára, előbb Kiss, majd Huszti került jó helyzetbe — de lövések eredménytelenek. A 33. percben Cserháti jó ütemben kitér, hatalmas lövésről a nagykanizsaiak kapusa nagy bravúrral a kapulécra tolja.

A II. félidőben a szél sokkal gyengébb. A komló védelem most is remekül áll a lá- bán. A 27. percben a nagykanizsaiak sarok- rugást érnek el. A kapu előtti kavargásban a kanizsaiak összekötője Horváth a labdát a kapufára lövi, amely onnan a hálóba pat- tan. A mérkőzés utolsó percében a komló csapat teljes erőbedobással küzdött a ki- egyenlítésért, de ez nem sikerült és így az eredmény 1:0 maradt.

A tartalékosan álló komló csapat játéka nagy meglepetést keltett Nagykanizsán. A fiúk lelkesedéssel és kemény akarattal ját- szottak. Pontosan betartották a kapott utasításokat és ennek volt köszönhető, hogy teljesen egyenrangú ellenfelek voltak a sa- ját otthonukban játszó, kemény ellenféllel. A csapat fő erőssége Károlyi, Fűskerti fedezett pár mellett Orosz vezetésével re- mekül harcoló hátvédhármas volt. A mér- kőzés bebizonyította, hogy minden egyes küzdelem kimenetelét kétségessé lehet tenni, ha keményen, lelkesen harcolunk.

Bírálat: Magyar jól védett, a gólról nem tehet. A hátvédhármas legjobb embere Orosz volt, aki teljesen semlegesíteni tudta a teret. Nem sokkal maradt el mögötte a biztosan rugó Damm és Kripl sem. Damm nyugalmá, körültekintő játéka érték volt. A fedezett pár egyformán kivette részét a védekezésből és támadásból is. Károlyi energiá- san, jól játszott. Fűskerti sokat javult az elmúlt vasárnap óta, bizhatunk benne, ez a két játékosú játékos ezt a formáját állandóan tudja.

A csatáror csak az első félidőben nyújt- tott előfordulást jellemezte. Szám I, kemény, jó munkát végzett. Ő volt az összekötő kapcs a csatáror és védelem között. Kiss nagy- szerűen érintett az első félidőben és jól hozta fel a labdákat a komló térfelől. Cserháti- nak nem ment a játék, de igyekezett és labdája sikerült volna, hozzájárult volna a mérkőzés sorsához. Pölinger az első félidő- ben lendületesen játszott. Huszti most is sokat ment hátra a labdákért, de mindkét szélsőnek van egy komoly hibája: nem tör- nek egyéni teljesítményre, nem törnek ka- pura és túlságosan hamar átadják a labdát. Pedig Pölinger ahányzor megindult, mindig le tudta rúgni hátvédjét. Centiméterekkel mellésulánáló lövése bebizonyította lövökész-

ségét, véleményünk szerint ezeket kár ki nem használni. Rövid időre beült Jurics is jó formát mutatott.

15-én, vasárnap ismét nagy mérkőzés lesz Komlón, a Tatabányai Bányász csapatával. A csapatot nem kell bemutatni Komló kö- zönségének. Ha a komló csapat formája to- vább javul, akkor hatalmas küzdelem lesz a pályán. A küzdelemnek kimenetelét dön- tően befolyásolja a szurkolótábor viselke- dése és buzdítása.

A sok sérült közül vasárnapra Schmelez és Zsótér valószínűleg már rendezőben. A térvel bajló Szám II. kedden megy Pestre a sportcsarnokba. Biro húzódása hosszabb kezelést igényel.

NB II. ÁLLÁS:

Table with 4 columns: Rank, Team, Goals, Points. Rows include Sortex, Tatabányai Bányász, Nagykanizsai B., Várpalotai B., Szombathelyi VL, Pápai VI, Győri Lokomotív, Kaposvári V., Komló Bányász, Veszprémi B., Pécsi VI, Pécsbányatelep, Zalaegerszeg, Pécsiújhelyi B., Tatabányai Ép., Szekesfehérvár, Nagykanizsai Lok., Soproni Lok.

A két éllovas annyira elszaladt a többiek- től, hogy azok minden biztonnal az ősi időnyben sem szólhathak bele az első hely kérdésébe. A két éllovas a soron következő három fordulón a következő mérkőzéseket játssza:

Sortex: Kaposvári Vasas (otthon), Nagyka- nizsai Bányász (otthon), Komló Bányász (idegenben).

Tatabányai Bányász: Komló Bányász (ide- genben), Nagykanizsai Lokomotív (idegen- ben), Szombathelyi Vörös Lobogó (otthon).

Elmaradt mérkőzések: Soproni Lokomotív —Pécsiújhelyi Bányász, Pápai Vörös Lobogó —Komló Bányász, Pécsiújhelyi Bányász —Nagykanizsai Lokomotív.

UJ KOMLÓ

Felelős szerkesztő: REIN JÁNOS. Felelős lapkiadó: AMBRUS JENŐ

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Komló, Városi Pártbizottság. Előfizetési díj: 1,20 forint. Telefonszám: Komló, 58.

Baranyamegyei Szikra Nyomda. Nyomdáért felel: Melles Rezső.

Központi Hangos Híradó műsora

Állandó heti műsorszámok

- 7.00: Ajándék-műsor a termelésben élenjáró dolgozóknak. 7.40: Lapszemle. Közér- deku hírek. 8.00: Műsorzárás. 12.00: Déli hangos újság. (Közvetítés a Kossuth rádióból). 12.30: Közérdeku hírek. 12.45: Műsorzárás. 13.45: Közérdeku hírek. 13.55: Ajándék-mű- sor a termelésben élenjáró dolgozóknak. 15.20: Közérdeku hírek. 15.30: Szórakoztató ze- nei műsor. 15.45: Előadássorozat. (Hangképek). 16.00: Műsorzárás. 17.00: Hírek (Köz- vetítés a Kossuth rádióból). 17.20: Hanglémez-műsor. 17.45: Előadássorozat. 18.00: Hang- lémez-műsor. 18.45: Közérdeku hírek. 18.55: Szív küldi szívek. 19.20: Hangos újság a Kossuth rádióból. 20.30: Műsorzárás.

- VI. 16. Hétfő: 15.45: Az ezeréves „Avicenna” a tudósok tudása. (Vegyári Sándor). 17.20: Könyvű zene. 17.45: Termelj ma több- bet, mint tegnap. (Ebergényi László). 18.00 Magyar balett zene. 18.40: Tíz perc sport. 18.55: Szív küldi szívek. VI. 17. Kedd: 15.45: Nagy emberek (Kál- máncselvi Sándor). 17.20: Bartók Béla arany- csillaggal ékesített Kossuth díjas műveiből. 17.45: Az Állami Népi Ervuttes útja a Szovjetunióban. (Bátai Jakabné). 18.00: Hol- lós Ilona és Katalin László énekel. 18.45: Köz- érdeku hírek. 18.55: Szív küldi szívek. VI. 18. Szerda: 15.45: Új elmélet a föld keletkezéséről szóló tudományban. (O. Schmidt összkészítéséből felolvas Lovas De- nes). 17.20: Jellemképek. (Hanglémez). 17.45: Vitaest a népi zenekarról. 18.00: Operett részletek. 18.45: Közérdeku hírek. 18.55: Szív küldi szívek. VI. 19. Csütörtök: 15.45: Béka László: Két asszony kezétfog. (Héjas Irén). 17.20: Ke- nyégek szárnyán. 17.45: Országgepek a kom-

- münizmus építkezésén. (Lőrinc G. üssezőll. Előadja Nagy Imre). 18.00: Szovjet népi ze- ne. 18.45: Közérdeku hírek. 18.55: Szív küldi szívek. VI. 20. Péntek: 15.45: Miről ír az Uj Komló (Szabó Antal). 17.20: Hallgassunk Csajkov- szkij műveiből. (Cserháti összkészítésében). 17.45: A zene keletkezésének története. (Pécsei elvtárs előadása). 18.00: Magyar gyermekdalok. 18.45: Közérdeku hírek. 19.00: Szív küldi szívek. VI. 21. Szombat: 15.45: Munkavédelem: Bi- zottság előadása. (Major Ferenc). 17.20: Sárdi János énekel hanglémezről. 17.45: Kultur- híradó. 18.00: Vidám zenes hétsége. 18.45: Filmismereti és filmszínházak műsorából. 18.55: Szív küldi szívek. VI. 22. Vasárnap: 9.30: Filmzene. 10.00: Közérdeku hírek. 10.30: Magyar Imre és népi zenekara játszik. 15.45: Tarka zenei műsor. 16.10: Miről ír a Szabad Nép. 16.20: Mozgalmi dalok. 16.45: MSZT előadás. (Ma- tuz László). 18.00: Szív küldi szívek.

Alapszervezetek feladata, a párttagok aktivitásának fokozása

Felzárkóztató harcokat a munkásszállások munkalegységének megszilárdítására!

A szakszervezeti munka megjavításával harcoljunk a harmadik negyedévi terv előkészítéséért

(G. B.) A szakszervezeti választások után az eddigiekhez képest fokozottabban kell folytatni a hiányosságok felszámolására, a szakszervezeti munka megjavítására. Szocialista bányavárosunk fejlődése hatalmas feladatok elé állítja Komló összes dolgozóit, bányászait, építőmunkásait és műszaki vezetőit egyaránt. A mi bányavárosunk azt a feladatot kapta népgazdaságunk fejlesztése során, hogy az egykori 40 vagonos bányából pár év alatt 480, majd 1958-ra pedig 1072 vagonú bányát fejlessen. Ez a hatalmas előttünk álló munka határozza meg feladatainkat a bányászati és az építési minden területén. Ehhez a feladathoz kell igazodni minden kommunisztának, szakszervezeti tagnak egyaránt, ez a tudat kell fűtsön minden dolgozót munkájában.

A szakszervezeteknek megváltozott a feladata. A harc nem szűnik meg nálunk sem. Nálunk a proletárdiktatura megszilárdításáért, a munkásosztály hatalmának megerősítéséért, a termelés fokozásáért folyik a harc. Ebben a harcban hatalmas feladatok várnak a szakszervezetre. E harcok jegyében kell mozgósítani az összes bányász dolgozókat, építőket, fűrókat, műszakiakat.

Bányánk az utóbbi időben nem teljesítette tervét. Ezért a lemaradásért a felelősség a szakszervezetet terheli. Belenyugodtak abba, hogy a bányászoknak nem biztosítottak megfelelő munkahelyet, hogy az állandó omlás, tűz veszélyeztette a dolgozók épségét. Nem harcoltak eléggé azért, hogy ezt a rendszertelen vezetést megszüntessék.

A bányász dolgozók, köztük olyanok, mint Szakács Mihály, Szilas Adolf és még sokan mások a hármas, négyes, a 23-as, a 22-es, a 29-es, a 9-es csapat tagjai 30-40 fokos melegben hőiesen dolgoznak, emberfeletti megfeszítéssel harcolnak a terv teljesítéséért. A dolgozók sok javaslatot tettek a hiányosságok felszámolására, sok feladatot adtak megoldásra a szakszervezeteknek. Ezt a feladatot azonban a szakszervezetek ezidáig csak részben valósították meg.

A tervteljesítés lemaradása mellett hiányosság mutatkozik a szakszervezeti munkában is. A szakszervezet tekintélye az utóbbi időben nagy mértékben leromlott, ennek az az oka, hogy a vezetők elkényelmesedtek, lazaság, nemtörődomség, felületesség jellemezte munkájukat. Pártunk Politikai Bizottsága ezt következőképpen határozta meg: „A szakszervezetek vezetői elszakadtak a dolgozóktól, elszakadtak a párttól”. A feladatok megoldása pedig azt követeli, hogy a szakszervezeteknek meg kell sokszorozniuk erőiket. Ha a szakszervezetek a pártbizottságok támogatásával karöltve megfelelően tudatosították volna a város jelentőségét, a szocialista tulajdon iránti felelősségérzetet, nem következett volna be, hogy az ellenség vagonszám pusztítja a cementet és az egyéb építőanyagot. A szakszervezeti munkára a legutóbbi időkig megalkuvás nyomta rá a bélyegét. A Városi Pártbizottság támogatásával azonban ma már mutatkozik javulás a szakszervezeti munkában. Túlságosan hiányos volt eddig a szakszervezet szervezési munkája. Ezért van még sok olyan dol-

gozó üzemünkben, aki nem tagja a szakszervezetnek.

A szakszervezeti titkárok nagy része a műszaki vezetők feladatát látja el, bányajárásuk alkalmával és a többi területeken is munkájuk nagy részét arra fordítják, azt nézik, hogy hová kell egy oszlop, vagy hol nincs megfelelő anyag biztosítva, de ugyanakkor megelégednek arról, hogy jó felvilágosító munkát, szervezési munkát végezzen.

A bányászokra, különösen a komlói bányászokra egyre nagyobb feladatok várnak. El kell érniük, hogy a napi tervüket rendszeresen teljesítsék és ezen keresztül valósítsák meg az öt éves terv rájuk háruló feladatait. Tudatosítani kell a szakszervezeti bizottságoknak minden egyes dolgozóval, hogy azért kell fokozottabban erővel dolgozni, hogy ne gátoljuk Sztálinváros, Sztálin Vasmű és egész szocialista iparunk fejlődését. E feladat megoldása, tudatosítása pedig a szakszervezetekre hárul.

A szakszervezeti munkában ma már vannak eredmények. De ezek az eredmények hullámok, időnként fellángolnak és ellanyhulnak. Egyáltalán nem tartósak. Mi hát a feladat? A szakszervezet legfontosabb feladata a II. negyedévi terv hátralévő idejének alapos kihasználása, a terv túlteljesítésén keresztül jó előkészítése a III. negyedévi tervnek.

A szakszervezeti vezetőknek „dolgozókkal a dolgozókat, a nagyobb eredményekért”, együtt kell harcolnia. Fokozottabban irányt kell venni a munkaverseny mozgalom kiszélesítésére, el kell érni, hogy a dolgozók 90-95 százaléka munkaversenyben álljon. Népszerűsíteni kell és kiszélesíteni az olyan mozgalmakat, amelyek Molnár István elvtárs kezdeményezett a 100 méteres havi kihajtásáért.

Meg kell valósítani végre a Sztálinov-mozgalmat és meg kell valósítani üzemünkben a Loy-mozgalmat minden dolgozóknak húsávé-vérévé kell tenni „Termelj ma többet, mint tegnap!” jelszót.

Az eddigiekhez képest sokkal többet kell a szakszervezeteknek törődni a munkásvédelemmel. Harcolni kell a légszoros munkahelyek megszüntetéséért, harcolni kell a jó ivóvízért a bányában, a porvédőkért, az egészséges munkakörülményekért. Sokkal többet kell foglalkozni a szakszervezeti vezetőknek, bizalmiaknak az új munkások nevelésével. Egyéni foglalkozással és tömegelőadásokkal tudatosítani kell Komló jelentőségét, elmélyíteni azt a tudatot, hogy szocialista bányavárosunk építése egyet jelent békénk megerősítésével.

Az eddigiekhez képest nagyobb harcot kell indítani az anyagpoecékolás ellen, a fegyelméletlenség és a lógósokkal szemben.

A szakszervezeti bizottságok a hiányosságok felszámolásával, a feladatok megoldásával tudják betölteni azt a szerepet, amelyet pártunk és dolgozó népünk elvár tőlünk. Csakis e feladatoknak szemelőtt tartásával válhatnak végre a kommunizmus előiskolájává. Ha ezt a munkát megértik és átérzik, akkor győzelemre tudják vinni öt éves tervünk reánk háruló feladatait és elérjük azt, hogy városunk, mint az ország első szocialista bányavárosa teljesíti napi, havi és évi tervét.

A 100 méteres mozgalom teljesítésével, túlteljesítésével előre a második negyedévi terv sikeréért

A Molnár István brigád június 18-ig 65 folyóméter vágatot hajtott ki

A Molnár-brigád eredményein lelkesebben harcol az eredmények teljesítéséért, hiszen tudják valamennyien, hogy az ő példamutató-suktól függ a 100 folyóméter teljesítése, az ő lelkesedésük az, ami magával ragadja az Aknamélyítő Vállalat, a Feltáró Vállalat, a Mélyfúró Vállalat és a Szénbánya ifi brigád-jait. Molnár elvtársnak még csak 55 folyóméter van hátra a 100 méterből. Ezt azonban túlteljesítik. Erre biztosíték a brigád valamennyi tagjának harcos lendülete és az, hogy a műszaki dolgozók Abonyi munkatársal az élen minden támogatást megadnak a mozgalom sikere érdekében. Póra elvtárs az Anna-akna üzemvezetője ugyancsak lelkesen harcol az eredmények sikeréért.

Molnár elvtárs és a brigád valamennyi tagja az eddigiekhez képest sokkal lelkesebben harcol az eredmények teljesítéséért, hiszen tudják valamennyien, hogy az ő példamutató-suktól függ a 100 folyóméter teljesítése, az ő lelkesedésük az, ami magával ragadja az Aknamélyítő Vállalat, a Feltáró Vállalat, a Mélyfúró Vállalat és a Szénbánya ifi brigád-jait. Molnár elvtársnak még csak 55 folyóméter van hátra a 100 méterből. Ezt azonban túlteljesítik. Erre biztosíték a brigád valamennyi tagjának harcos lendülete és az, hogy a műszaki dolgozók Abonyi munkatársal az élen minden támogatást megadnak a mozgalom sikere érdekében. Póra elvtárs az Anna-akna üzemvezetője ugyancsak lelkesen harcol az eredmények sikeréért.

— Ha mi egy héttel előbb megkaptuk volna a vidia fejet, a fűrószárat, akkor naponta 6 folyómétert tudtunk volna előrehaladni — mondja Csaplár elvtárs.

— De így is minden erőnkkel azon vagyunk, hogy méltó versenytársai lehessünk a Molnár brigádnak a mozgalom elindításában, nem akarunk szégyenbe maradni, éppen ezért minden erőnkkel azon dolgozunk, hogy vállalásainkat, a 100 méteres mozgalom teljesíteni tudjuk — mondja Horváth János elvtárs a 201-es brigád tagja.

— Munkánk eredményéhez csupán csak az szükséges, hogy a műszaki vezetés, a csészerek, a bányala-

nán dolgozó brigádja, aki 55,5 folyóméter vágatot hajtott ki. Ugyanígy a Hartung brigád 46,6 folyóméter vágatot halad a 100 m. teljesítése felé. A Piszter László brigád naponta 8 folyómétert halad előre és ezzel zárkózik fel az élen küzdő Molnár brigáddal.

atosok az eddigiekhez képest sokkal nagyobb támogatást nyújtsanak a gépek karbantartására, a szerszámok kiegészítéséhez — mondja Kovács Ferenc VII., a brigád dolgozója. Ahhoz a szép eredményhez és annak fokozásához, melyet a Csaplár brigád eddig elért, valóban az szükséges, hogy a műszaki vezetés, az üzemvezetés megadja minden támogatást. A jelenlegi elért 49,4 folyóméterhez még 50,6 folyóméter szükséges, hogy a 100 méter teljesítve legyen. Ennek teljesítéséhez pedig komoly munkára van szükség, mindkét fél részéről.

Igen szép eredményeket értek el a többi brigádok is. Az Altárán dolgozó Horváth brigád 51,5 folyómétert hajtott ki, a Biró István brigád pedig 58,4 köbmétert teljesített.

A 255-ös Novotni Károly brigád 56,4 folyómétert teljesített 18-ig kézi erővel való kihajtással. A brigád tagjai teljesíteni fogják a vállalt 70 folyómétert — mondja Novotni elvtárs. — Ehhez minden támogatást meg is kapnak az üzem vezetőjétől, Virág munkatársától. De komoly mértékben segíti munkájukat a csészerek „Béke-brigádja”. A kezdeti nehézségek után felzárkóztak a mozgalomhoz.

a Kossuth-aknai DISZ brigádok.

Több mint egy heti kiesésük volt és mégis 18-ig 52,2 folyómétert haladtak előre. A brigád tagjai ígéretet tettek arra, hogy teljesíteni fogják a 75 métert.

— Ez lehetséges és megoldható — mondják a brigád tagjai — mert négy és fég folyómétert tudunk naponta előrehaladni. Csupán az szükséges, hogy biztosítsák részünkre régre a faellátást, az állandó levegőellátást az üres csillét és a vágat kellő szellőztetését.

— Az új körletvezetés már sok támogatást adott, de még a fentebb említett hiányosságok fennállnak — erősíti meg Treszényák Antal, az Oleg Kosevoj brigád vezetője és Fock György elvtárs a Kossuth-aknai DISZ-titkár.

A közbejött akadályok leküzdése

Kenyeres Imre újabb vállalásával siet a bányászok segítségére

A Bányagépjavitó Vállalat mintegy 100 darab vízöblítő fej elkészítésére kapott megrendelést, amelyet a Kőmunkán dolgozó fűrásnál alkalmaznak azért, hogy ezzel megakadályozzák a szilikózis megbetegedéseket. Ugyanis vízöblítő fejjel való fűrásnál teljesen portalanul lehet a fűrást elvégezni — mondja Kefler elvtárs — a Bányagépjavitó Vállalat vezetője.

Mennyi idő alatt tudja leszállítani a Bányagépjavitó Vállalat a 100 darab vízöblítő fejet? A válasz így hangzik:

— Mi hetenként 5 db. vízöblítő fej leszállítását vállaltuk. Ebbe azonban vállalatunk egyik legkiválóbb dolgozója a vízöblítő fej megmunkálójá, Kenyeres Imre vasesztérgályos elvtárs is beleszót. Egy országos méretű vállalással ugyanis azt vállalta, hogy mintegy 10-12 nap alatt 50 darab vízöblítő fejet készít el és ezzel 35.000 forint értékű anyagot gyárt le ezen idő alatt.

Milyen munkamódszer alkalmazásával, hogyan sikerült elérnie Kenyeres elvtársnak, hogy a heti 5 darab vízöblítő fej elkészítése helyett 10 nap alatt 50 darab fejet tud legyártani?

— Talán legjobb lenne megkérdezni ezzel kapcsolatban magát, Kenyeres elvtársat — hangzik a válasz.

Lent a Bányagépjavitó műhely csarnokában valamennyi dolgozó lázas ütemben harcol a II. negyedévi terv teljesítéséért, illetve már azon dolgoznak, hogy 20-ra a II. negyedévi tervüket teljesíteni is fogják. Itt látjuk Kenyeres elvtársat is, amint munkája fölé hajolva figyelmeztet munkálandó részt és ellenőrzi a gép munkáját. Az esztérgapének oldalán ez a felirat áll: „Ne zavarj feleslegesen, a fűrásos vállalásom van”. Mégis megkérdezzük Kenyeres elvtársat így munkaközben,

Milyen munkamódszerrel sikerült elérnie a vízöblítő fejek gyors legyártását?

— Elsősorban is a munka megkezdése előtt egy újabb újításon törtem a fejem és alkalmaztam is, bár még nem adtam be újításnak, de máris alkalmazom a vízöblítő fej elkészítésénél. A munkadarab elkészítését, amelynek újításon alkalmazom, két ember végezte és belőle 5 darabot készített egy műszakon, és ebből újítással 6 óra hossza alatt 50 darabot tudtam legyártani. Így összevontam a műveleteket.

— En már most készülök a III. negyedévi tervem teljesítésére és alkotmányunk évfordulójának méltó megünneplésére. Az a tudat, hogy vállala-

lásom van nagyobb erőt ad napi munkám elvégzésére. Amikor megtudtam, hogy a vízöblítő fej a szilikózis betegség elterjesztésétől óvja meg a hős bányászokat, harcoltam és harcolok azért, hogy munkámmal hozzájáruljak-e betegség elhárításához.

Kenyeres elvtárs a sokszoros újító és esztergályos becsületű munkával tovább harcol szocialista városunk építéséért, öt éves tervünk megvalósításáért. A munkájában segíti őt Kefler elvtárs, aki ugyancsak vasesztérgályos volt, de segíti őt a Bányagépjavitó Vállalat valamennyi dolgozója. Segíti a mellette dolgozó Zombori András átképzős, aki a vállalat legjobb átképzőse.

A Bányagépjavitó Vállalat dolgozó június 20-ra befejezik II. negyedévi tervüket. A tervteljesítésének Kenyeres elvtárson kívül, hozzájárul Réh Antal, Vörös munkatársak, a Bergmann lakatos brigád és Szakács Béla a vállalat legjobb hegesztője. A vállalat dolgozó Kefler elvtárs irányításával keményen harcolnak a terv teljesítéséért, a béke megvédéséért. Tudják azt, hogy az ő munkájuktól is függ a szénbányászati tervteljesítés és az, hogy hazánk büszkeségét a Sztálin Vasművet minél előbb el tudjuk látni kellő mennyiségű kokszolható szénrel. Gádor

A mélyfúrók harca a 100 méteres mozgalmért, a tervért

Ahogy elhagyjuk épülő városunkat Pécs irányában, az út kanyarogva vezet Mánfa felé. Már a domb tetejéről látható fekete füst jelzi, hogy az aljban gőzkazán dolgozik. Ahogy lejjebb érünk, halljuk a budafai 8-as fúrás TG 12-es típusú fúróberendezés hupogását, melynek fúrócsövei 270 méter mélységbe nyulva, 26 mázsa ütésekké törnek utat a ke-

Az előtt 40—50 métert fúrtunk

De pártunk, államunk, szocialista fejlődésünk többlet kíván tőlünk. Meg is van hozzá a biztosíték, ami a legfőbb állandóan a rendelkezésünkre áll a tartalék fúrófej.

Amíg az elmúlt időkben két hétig elartott egy tengelytörés kijavítása, addig most alig 24 óra alatt javították ki tengelytörésünket.

Az előtt, ha átszerelték a fúrótoronyt 20 nap kellett hozzá, ma már az 5. nap fúrunk.

A jól végzett munkának meg is van a jutalma.

A múlt hónapban az egész brigád két nap pihenőt kapott, melyet Balatonon töltöttek el, szinte teljesen díjlanul. E hó 26-án Horváth Imre, a brigád legjobb dolgozója a Mátrába megy üdülni. Jó munkájáért érdemelte ki ezt. Szakmunkás akar lenni. — Lesz is — mondja Márton elvtárs. Már rá lehet bízni a kazánt. Horváth Imre pedig szereti a gőgépet és tud vele bánni.

Igy él, dolgozik és teljesíti feladatát, tőlünk mintegy 6 kilométerre a Marton-brigád.

A hegy tulsó oldalán

A zobáki erdőben dolgozik a Mélyfúró Vállalat legjobb fúróbrigádja a 38-as fúrótoronnyal. Május 22-én ők is bekapcsolódtak a 100 méteres mozgalomba, mert részt akarnak venni abban a harcban, melyet Molnár elvtárs indított el a magasabb teljesítményért, a feltárás meggyorsításáért, a több szénért.

E mozgalom alapja a ciklusos, folyamatos munkamódszer alkalmazása, vagyis a műszaki feltételek teljes biztosítása. Megvannak-e ezek a 38-as fúrásnál? — kérdezzük.

— Teljes mértékben — mondja Kaszanic elvtárs, a brigádvezető. Vigh főmérnök és a vállalatvezetőség mindenről gondoskodik. Állandóan rendelkezésünkre áll a tartalék fúrófej és egyéb szükséges anyag.

mény homokkőben, hogy nyomában az éltető víz törjön föl a földszínerre, hogy hozzájáruljon fejlődő igényű városunk dolgozóinak vízzel való ellátásához.

— A gép zakatolása közül alig lehet kivenni Marton elvtárs hangját, aki elmondja: Vállaltuk, hogy teljesítjük a 100 métert.

Ennek eredménye az, hogy május 22-től június 18-ig 106.8 m. fúrtak. Pedig ez idő alatt egyszer átszerelés is történt. Ez az átszerelés azonban egészen más volt, mint a régebbieké.

A rendelkezésre álló szovjet gépekkel minden akadályt le tudtak küzdeni

Az útban lévő fákat, a hatalmas erdő láncfalas traktorral gyökerestül emelték ki, ezzel egy teljes heti kézi munkát takarítottak meg. Míg azelőtt két hétig tartott egy átszerelés, most a harmadik nap már hozzákezdhetek a fúrásához, haladnak előre még mélyebbre a 38-as fúrótorony modern benzinmotoros berendezésű csövei, melynek végén a fej a kemény kőzetben is biztosan törí át a nehezen engedő kőzetet.

A bányászfürdő építői versenyre hívják az Építési Vállalat összes dolgozóit

1. Az építésvezetőség által beütemezett július havi termelési előirányzat túlteljesítése.

2. A munka minőségi kivitelezése.

Kömvécskre vonatkozóan: A használt és darab téglá bedolgozása, ácsokra vonatkozóan: Amíg használt anyag van a munkahelyen, ennek bedolgozása, mindezek azonban nem mehetnek a minőség rovására.

3. A munkahelyi rendben- és tisztántartása. Az építőanyagok helyes tárolása, a raktárak rendben és tisztántartása.

4. A gépek állandóan üzemképes állapotban tartása, tisztántartása és azok kihasználása.

5. Az igazolatlan mulasztások 100 százalékos kiküszöbölése. A szakmunkás utánpótlás biztosítása érdekében a tanulók foglalkoztatása.

Winkler Konrád, Hermann János, Link Máttyás, Hell József, Kovács János, Krikler Anna.

A 31-es fúrás csak május 10-én kapcsolódott be a 100 méteres mozgalomba. Előtte mintegy 22 napig mentési munkálatok folytak. De azóta átlag négy métert haladnak előre.

Ha így megy — mondja Keller Ádám, a brigádvezető — a hónap végéig mi is teljesítjük a 100 métert. Ezzel eleget teszünk felajánlásunknak és bebizonyítjuk azt, hogy méltó építői vagyunk épülő szocialista városunknak.

Igy harcol a Mélyfúró Vállalat valamennyi dolgozója ezeken a munkahelyeken. Összefogva fizikai és műszaki dolgozó, azzal a tudattal, hogy minden méter fúrás sebesség szocialista városunk fejlődését az öt éves terv sikeréért, a zacél és vas országának felépítését jelenti. De tudják azt is valamennyien, hogy minden plusz méterrel újabb csapatot mérnek az amerikai imperialisták és szekértőlóra, a déli határainkon acsarkodó Titora, tudták azt, hogy minden méter közelebb hozza a fasiszta hóhérok pusztulását és hamarabb lesz szabad Duclos elvtárs és az egész francia nép.

Szabó Antal

Harcoljanak kommunistáink a fegyelem megszilárdításáért a munkásszállókban

Ahhoz, hogy eredményesen tudjanak harcolni pártszervezeteink a munkafegyelem megszilárdításáért meg kell követelni elsősorban a kommunistáktól a pártszervezeti élet, valamint a munka frontján a szilárd kommunista fegyelmet. Csak ezután vonhatjuk felelősségre a pártönkívű dolgozókat egyes fegyelmetlenségeikért. Csak akkor tudjuk nevetni eredményesen a fegyelmetlenséget, bumlizókat, lógókat, ha a kommunisták példáján győzzük meg őket.

A pártszervezeteknek fel kell mérni saját területükön a tennivalókat és meg kell határozni feladatukat, hogy mit kell végrehajtani a fegyelem megszilárdítása érdekében, hogy

a munkásszállásokon olyan szoba kollektívák jöjjenek létre, mint az 1-es számú munkásszállás 2-es szobájában, ahol a szobabizalmi és a szoba tagjai egységesen felelősségre vontak azokat, akik műszakot mulasztottak. *Igy jövűlt meg Szokol István, aki azelőtt bumlizott, most pedig felsorakozott már a szoba becsületesen dolgozó tagjai mögé. Beck elvtárs, a szobabizalmi külön is foglalkozott Szokol munkatárssal, megmagyarázta neki, hogy milyen nagy kárt okoz magának és az államnak, ha nem megy el műszakra. Kevesebb szentet tudunk adni népgazdaságunknak — mondta.*

Közös munka, közös szórakozás

Ezután ha kirándulni mentek a szoba fiataljai, elhívták Szokol bácsit is és ezzel befogadták a családba, mert vállalta, hogy nem bumlizik többet. Szokol bácsi pedig a családdal szemben vállalt kötelességet teljesítette. Ezzel a módszerrel eredményesen nevelték át a szoba öt új lakóját is. Nem bumlizik egy sem és nem is fognak — mondják az új lakók. Vagy olyan, mint a kökönyösi munkásszállás emelet 4-es szobája, amely mintaszoba. Azelőtt ebben a szobában is volt bumli. De ugyancsak a szobabizalmi példamutatásával megváltozott a helyzet és most már nem bumlizik egyik lakója sem. *Vagy olyan szoba, mint a női szállás 1-es szobája, ahová örömmel lép be az ember. A falakat minden oldalról szinte gyönyörűnek mondható dekoráció díszíti. Az ágyak, mint a patyolat olyan tiszták, meglátszik, hogy rendet és tisztaságot szerető gazdájuk van. A szobában egyetlen bumlizó sincs.*

— Még csak az kéne — mondja Heint Anna.

Ebben a harcban igen komoly feladatuk van a szálláshelyen lakó kommunistáknak. A pártszervezeteknek feladatukkal kell megbízni ezeket a kommunistákat, hogy éreznék felelősséget tervük teljesítése

mellett a szobában velük együtt lakó pártönkívű dolgozók fegyelméért is. Pártszervezeteink agitációs érvekkel lássák el a szálláshelyek kommunistáit, akik mondják el munkatársaiknak, nemcsak hogy többet keres, hanem többet termel, hanem több szénrel járul ahhoz, hogy az ország még jobban megerősödjék. A szén, amit mi termelünk táplálja vasgyáraink kohóit, a csőgyárak kemencéit, erősíti, növeli iparunkat. Fejlett iparral pedig erősíteni tudjuk honvédelmünket is.

Jó munkánk így függ össze békeharccunkkal. Így tudjuk megelőzni az ellenség kártevéseit.

Ha így lesz ez, nem fordul elő az, hogy Baráth Károly, aki fél hónapon keresztül nem bumlizott, de a fizetés napján mélyen a pohár fenekére nézett és nem ment el műszakra. Ennek kiküszöbölésében fontos szerepe van szakszervezeteink társadalmi bizottságainak.

Ugyancsak fontos szerepe van ebben a harcban DISZ-szervezeteinknek, főleg a Kossuth-aknai DISZ bizottságnak. Harcot kell folytatniuk, hogy a fiatalok érezzék, hogy ők felelősek elsősorban tervük teljesítéséért és a munkafegyelem szilárdságáért.

Tiltakozó békegyűlés lesz 20-án délután a szabadtéri színpadon

Városunk dolgozói 20-án, pénteken délután 6 órakor Duclos elvtárs és hős társai fogvatartása ellen tiltakozó békegyűlést tartanak a szabadtéri színpadon. A gyűlés központi előadója: Temesi Gábor, az országos béketanács küldötte lesz. Az előadás után dolgozóink is felszólalnak, melyben kifejezik a francia nép és vezetői iránt érzett rokonszenvüket, harckészségüket a francia és a világ népeinek békéjéért.

KÉI HIVATALOS KÖZÖTT EGY PRIVÁT

Regényrészlet

kor csak annyiszor evett, mint a többiek. Igaz, nem annyit, hanem többet. Hogy ennyire juthattak, abban szerepe volt a csapatbeliek zűgölődésének, de főleg annak, hogy ráuntak a sapaügyeletre és a hátuk megett odaszóktak a patkányok. Így azután Tomák egyszer akasztotta le a zsákot, de már vissza sem tette, mert nem volt abban hamarosan semmi sem.

Lehetett vele együtt dolgozni, pedig nem élt ő soha azelőtt közösségben. Hordár volt egy gyümölcskereskedőnél. „Hosszújártú hordár” — így meséli, mert két út között mindig csinált egy harmadikat, privátot, egy egy piaci kosárral. Ezt ő igen komolyan tette, mert különben kenyérré sem tellett volna. De rég volt ez már. Ma mindenki nevet rajta, ha meséli és ő is tréfakéltőnek mondja. „Két hivatalos között egy privát”.

Még előbb napszámos volt. Munkáért állt, munkáért futott. Hol előtte engedett valaki a szegődés kedvéért tíz fillért, hol meg ő állt be pár fillérrel olcsóbban a másik előtt. Közösség? Ismerte azt is. Azoknak a közösségét, akik mindig kevesebbet akartak fizetni.

A bányában szepen keres sőt még sokalja is. Féltánci a műszakja, mint a többinek.

— Hál az istennek, hogy már ennyire vagyunk... — mondja. — Nekem ennyi elég... Mert mi kell nekem? Nem vagyok én nem tudom mihez szokva... Haza adom az asszonynak, ami az asszonyé... Néha

kevesli, nem mondom, de ilyenek az asszonyok... Én pedig vizet nem iszom, hát szomjan sem halhatok.

Ezt már a kocsmában mondja. Többnyire Adamek, a hórihorgas segédvájár a cimborája, aki ha becsicscent, hát ütemesen tudja az ádámcsutkáját rezgetetni. Tomák egyenesen ide tart az aknáról. Adamek pedig csinál egy kerülőt a levesestálig.

Ha egyik nap egy órával előbb ül be a kocsmába Tomák, akkor másnap már tizzel jár Adamek előtt, mert míg az reggel leszáll, ő egyet sem lép az akna felé. Bumlizik, mert: „Hála istennek, hogy már ennyire vagyunk... Nekem ennyi elég... Mert mi kell nekem? Nem vagyok én... Még egy nagy fröccsöt!”

Kiírták a faliújságra. Megnézte. „Na még itt sem voltam” — mondta. Kirajzolták, amint egy nagy borospohár szélén ül és a bor színén úszó, étellel teli sapaikából horgászlik. Dühbe jött, le akarta tépni a rajtot, de nem engedték.

Virág János megpróbálkozott okosan beszélni vele, de kevés eredménnyel. A körzetaknász is figyelmeztette, hogy nem lehet ezt soká csinálni, mert a bíróság elé kerül. Tomák azt kérdezte tőle: „Es ha leültem a magamét, akkor visszavesznek?”

Az öreg csapatvezető már rég kihajította volna a csapatból, de Bognár Pista, a pártbizalmi nem engedte.

— Te könnyen beszélsz... — dühösködött Virág bácsi. — De azt még

nem láttam, hogy egy szót is szóljal volna hozzá.

— Nem lehet mindenki egyformán. Róla lepatogzik az egyszerű beszéd.

Akkor, amikor Bognár megkezdte a másnapi felelősségrevonás szervezését, megint tíz óra előnyvel ült Tomák Adamek mellett. Látszott, hogy délelőtt meghányta-vetette a dolgot, mert alapos magyarázatba kezdett.

Hosszú lenne mindazt megismételni, — gyakorta félbe is szakadt a beszéd, — de a lényege az volt: Az aknász szót a bumli miatt. Hát már miért ne szolt volna?! Ur az, tehát parancsol. Adamek itt megjegyezte, hogy az aknász sem parancsolt mindig, de Tomák csak legyintett és azt kérdezte:

— Zavar téged, hogy én nem voltam ma lent?

Adamek vállaltvont. — Zavarja a fenét. Hozz még egyet...

Tomák hozott még háromszor is, de folytatta a mondókáját. Azt ő jó lakást kapott, még nem lehet mindent követelni. Ertsék meg, hogy ő ilyen szerény ember, neki elég a fizetés fele és ha ezt bumlinak nevezik, akkor legyen bumli.

Azzal hozakodnak elő, hogy zavart okoz a bányában, mert kiesik egy ember? Ezen is lehetne a véleménye szerint segíteni, két bumlizót párosítsanak össze és ketten kitesznek egyet, mert felváltva járnának munkába.

Adameknek is tetszett az ötlet, de nem vállalkozott Tomák párjának, mert ő hízótt akar venni.

Másnap reggel mindenki a felolvasó felé tartott. Szokatlan csendben álldogáltak, akik már ott voltak, Tomák is közbük került. Őt perc alatt tele lett a terem és az emberek sora egyszerűen megnyílt. Szabad lett előtte az út a felolvasó asztalig.

Persze, hogy nem indult meg, de nógatni kezdték. Mögötte összezárult az emberek sora és ő az asztal előtt találta magát.

Mi lesz itt? Gondolta és tanácsképpen az ablak felé nézett. Borult volt az ég és lassan szürkült a reggel. Vagy talán az ablak látott régen vízezrongyot. Szüntelenül surrogott az aknatorony felé a drótkötél. Hát mi az, ma nem szállunk le?

Meg kellett kerülnie az asztalt és mögötte egyetlen szék állott. Leült. „Állj fel!” „Állj fel, nem vagy a kocsmában!” Kiabáltak és ő még örömben el is mosolyodott, hogy végre megszólaltak. De bár ne is szólaltak volna meg, — gondolta később, amikor a kérdések és feleletek zuhataga zúdult rá.

Először az öreg Virág mennydörgött: „Tomák... Na mi is a másik neved?! — nem szokott hozzá az öreg ekkora nyilvánosságához. — Tomák Miska, most adjál számot arról, hol voltál tegnap?! — Hol voltál — itt belenezett egy papírba — tizenegyedikét?! Hol kilencedikén meg nyolcadikán?! Es...”

— Hol lett volna? A kocsmában ült — kiabálta valaki hátul, de az arcát nem láthatta.

Szántó Tibor

Igyekezett 5 a munkában, ha dolgozott nem is volt rá semmi panasza. Leszokott már arról is, hogy minduntalan kijelentse: „Beteg vagyok én, megjósolták, hogy kilyukad a gyomrom, ha nem eszem”.

Ez a jóslás nem vált be akkor sem, amikor félóránként leakasztotta a tigrisnyát és addig turkált benne, amíg a műszak végére az utolsó morszát is kikapartha. Pedig temérdek sokat pakolt bele az asszonya.

A csapatvezető, Virág János gyakorta odápislogott és a foga között mörögta: „Hárman se eszünk meg ekkora darab szalonátt... Most meg ráadásnak tepertőzik...”

Lehetett volna már vinni a csillét, de Tomák Mihály evett. Győr bajuszát rezgettette és mert fogakkal nem jól állott, hát cuppogtatott hozzá. Ki sem lehetett találni, hogy hová megy ebben a sovány emberben az a rengeteg étel. Vízet meg nem ivott rá. Ha nagyon szomjazott, akkor éppen csak, hogy megnyalta a kulcsát.

Ha félbehagyatták vele az evést, akkor dühbe gurult, de ez csak abból látszott, ahogy mozgott. Nem rakta el a maradékot, hanem levágta borsapokáját, beleszórt a ételt, félrantotta a lapátot és úgy dobta vele a csillébe a szentet, hogy csak úgy úszott a por utána. Lódított a csillén és elfújta.

Az emberek meg ilyenkor becsületből oda-oda nézegettek a „börtányérra”, hogy bele ne kóstoljanak a patkányok. Mert az bizonyos, hogy Tomák most jóideig nem kerül elő. Ha kapkod, akkor mindig kiugrik a csille, győzheti beemelni.

De a megjósolt gyomorkilyukadás sem következett be akkor sem, ami-

PÁRT ÉS PÁRTTÉPÍTÉS *

Alapszervezetek feladata a párttagok aktivitásának fokozása

A párt erejének növekedése nem csupán tagság számszerű növeléséről, hanem elsősorban a párttagok magasabb színvonalú munkájától — aktív munkájától — függ. Ha az eddigieknél tevékenyebben, kezdeményezőbbben dolgoznak a bányákban és valamennyi üzemünkben a kommunis-ták, hamarabb épül fel szocialista bányavárosunk, biztosabban tudjuk teljesíteni ötéves tervünk reánk hárított feladatát, eredményesebben harcolunk a 100 méteres mozgalom kiszélesítéséért, a 10.000 folyóméter feltárás megvalósításáért, az 500, majd az 1072 vagon kitermeléséért. Gyorsabban lesz hazánk a vas és acél országa.

Pártunk az elmúlt esztendőben tízezerrel növelte a lelkes kommunis-tákat, akik a kommunista kötelességteljesítés példaképei, fáradhatatlanul küzdenek a párt céljaiért, a haza felvirágoztatásáért, alkotó munkájukkal eddigi nagy eredményeink élharcosaivá emelkednek. Ilyen kommunis-ták nevelődtek a mi városunkban, a mi üzemünkben is.

Igy nevelődött ifj. Kenyeres Imre elvtárs sztabánovista vasesztergályos, a sokszoros és mindennapos újító, észszerűsítő, Szilas Adolf elvtárs kétszeres sztabánovista vajúr, Szakács Mihály sztabánovista vajúr és Molnár István kétszeres ifjú sztabánovista vajúr, aki a nagyjelentőségű 100 méteres mozgalom elindítója.

Az előttünk álló feladatok egyre nőnek, a sikeres megoldásukhoz még több öntevékeny, áldozatkész Kenyeres Imrékre, Szakács Mihályokra, Szilas Adolfokra és Molnár Istvánokra van szükség. Arra van szükség, hogy minden egyes párttagunkban felébresszük

a kommunista kötelességérzetet, hogy minden egyes párttagunk a párt aktív harcossainak a sorába álljon.

A kommunis-ták aktivitásának táplálója

A haza iránt, a nép, a párt iránt érzett lángoló szeretetük; táplálója a szocialista eszme, a marxizmus-leninizmus ismerete, amely megvilágítja a végső célt és megerősíti párttagjainkban a végső győzelem tudatát. Ez lelkesíti a kommunis-tákat mindenki másnál önfeláldozóbb tettekre, keményebb helytállásra, nagyobb aktivitásra. Pártszervezeteinknek egyik legszebb és legfontosabb feladata, hogy ezeket a nagyszemű kommunista tulajdonságokat kifejlesszék, állandóan ápolják és erősítsék párttagjainkban.

Ennek érdekében igen sokat tehetnek a párt alapszervezetei. A kommunis-ták az alapszervezetekben tanulják meg a párttagi kötelességeiket, a fegyelmezettséget, itt kapják első pártmegbízataikat. Elsősorban itt kéri számon tőlük, hogyan teljesítik kommunista kötelességeiket és itt gyakorolhatják jogaikat, amelyeket pártunk szervezeti szabályzata biztosít minden egyes párttagnak.

A kommunis-ták magasfokú kötelességérzete, aktivitása, elválaszthatatlan jogaik, következetes biztosításától nem lehet követelni kommunista kötelességérzetet ott, ahol nem tartják tiszteletben a kommunis-ták jogait,

ahol a párttagság nélkül határozna a pártszervezet munkájának fontos kérdéseiben; ahol a vezetők nem számolnak be rendszeresen a végzett munkáról, vagy

olyan általános beszámolót tartanak, amelyből nem érződik ki, milyen feladatokat és miért kell végrehajtaniuk a kommunis-táknak; ahol nem számolnak be a taggyűléseken arról, hogyan hajtották végre a határozatokat, vagy éppen határozatot sem hoznak — ott lebecsüljük a párttagságot, fékezük aktivitását és munkakedvét.

Azok a vezetők, akik semmibe nem veszik a pártdemokráciát, maguk rekesztik ki a párttagságot a pártszervezet életéből, megbénítják aktivitásukat.

A kommunis-ták aktivitásának fontos formája:

A bírálat és önbírálat

A párttagok egyre bátrabban bírálnak, egyre élesebben veszik észre a hiányosságokat és harcolnak ellenük. Ha a pártszervezet vezetői felfigyelnek a párttagok bírálatára és megbecsülik azokat, biztosak lehetnek abban, hogy elkövetkezendő munkájukhoz még többen járulnak hozzá javaslatokkal, bírálatokkal.

Az a módszer azonban, melyet a bányáuzemnél eddig alkalmaztak, helytelen. Itt a kommunis-ták és párttagok dolgozók többségében felhívják a pártszervezet figyelmét a sok heverő gép és szerzőmra és arra, hogy ebben az ellenség kezét kell keresni — mégsem történt megfelelő intézkedés. Később aztán kiderült, hogy valóban ellenséges elemek voltak azok, akik ezt a rendellenességet előidézték, akiket azonban jóval előbb leleplezhetnék volna, ha nagyobb becsületben tartják a kommunis-ták bírálati szavát.

Ha a párttagság érzi, hogy a vezetőség bízik benne és számít rá munkájára, ez megsokszorozza erejét. Az a vezető azonban, aki lebecsüli a párttagság segítségét, bírálatát, az letöri a párttagság munkakedvét.

A pártmunka nem séma, nem kaptafa

és nem is túri ezt a módszert. Hogy a párt aktív hálózatát fejleszteni tudjuk, egyénileg türelmesen kell foglalkozni minden egyes párttaggal. Ebben a munkában van fontos szerepe a pártcsoportoknak, a pártbizalmiaknak. Ők azok, akik legjobban ismerik az egyes párttagok, tagjelöltek képességeit, problémáit és egész életét. A pártszervezeteknek kell törődni azzal, hogy a párttagok, tagjelöltek, hogyan vesznek részt az oktatásokon, hogyan fejlődnek és hogyan tanulmányozzák a marxizmus-leninizmust. Sokkal többet kell foglalkozni a párttagok sikereivel, kutatni kell annak elősegítőjét, de törődni kell a kudarcok okaival is. Ha a pártvezetők törődnek a kommunis-ták gondoljaival és örömeivel, jellemének alakításával, jobban megismerik az egész embert.

A kommunis-tákat az jellemzi, hogy szeretik az embereket és törődnek velük.

A ridegség, a kisebb hibák túl éles megítélése az „ítélkezés”, a segítő bírálat helyett — nem kommunista módszer. Igényesen, de meleg szívvel kell bírálni a párttagoknak. A kommunista vezető mellett kell álljon minden párttagnak támogatnia kell, amikor erre szorol és jobb munkára kell ösztönöznie akkor, ha sikereket ér el. Csakis így tudja fejleszteni a kommunis-ták harkészségét.

Ezért kell összes alapszervezeteinkben megteremteni azt a párttagi légkört, amelyben tiszteletben tartják minden egyes párttag jogait, figyelembe veszik szavát és odaadóan foglalkoznak kívánságaikkal. Ha ez megvan, akkor a párttagok a kommunis-ták nagy családjá tagjának érzik magukat és egybeforrva minden áldozatra készen, lelkesen küzdenek a párt zászlaja alatt a békéért és a szocializmusért.

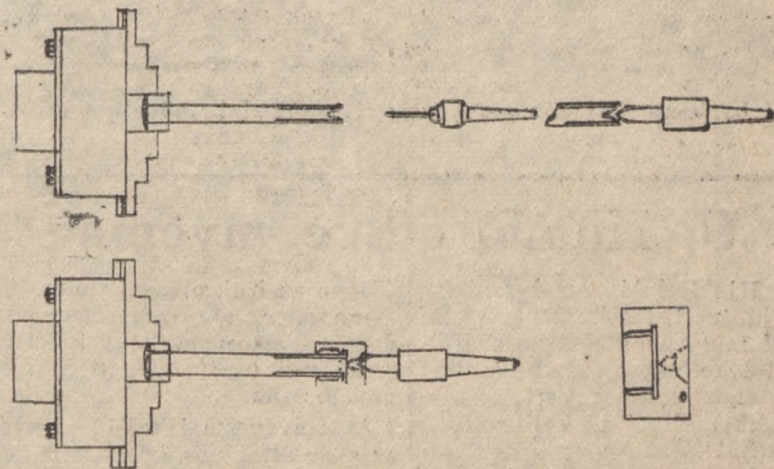
Rein János

Tövigvágott menetű csavarok felfogása

A munkadarabot egy olyan 90x 5,8"-os hatszögletű csavar képezi, amelyen a menet a csavar szárán végig kell vágni.

A régi eljárásnál, tekintettel arra, hogy a csavart csak a hatszögletű fejnél lehet befogni, feltétlenül szükség volt a csavar szárának központosítására, majd a csavar végébe egy csúcs befűrésre, s csak ezeknek a műveleteknek elvégzése után volt

lehetséges a forgócsúccsal való megtámasztás és menetvágás. Ennél az eljárásnál nagyon sok időt vett igénybe az, hogy fűrés után a fűrésfejet a nyeregsgéztartóban minden egyes darab után ki kell cserélni a forgócsúcsra, s a következő darabnál újból visszacserélni, ami többszáz darab csavarnál nagyon sok idővesztés.

Az újított eljárásnál nem kell a csavar végébe csúcsot fűrésni, hanem a mellékelt rajzon levőzolt és csúccsal ellátott zároanyát kell a csavar végére rácsavarni, s már meg lehet csúccsal támasztani. Feleslegesé válik a fűrés, a fűrésfej kicserélése, sőt a központosítás sem veszt el sok időt, mert a zároanyába fűrés csúcsfészkek a csavar végét központra kényszerítik.

A zároanya elkészítéséhez elegendő egy fél óra, s ezzel több ezer Ja-

rab csavar menetvágása lehetséges, s a hozzá elhasznált pár dekányi vas anyag hulladékból is elkészíthető.

Tehtett arra, hogy az újított művelet a munka elvégzésének meggyorsítását célozza, s ez nemzetgazdaságunk és ötéves tervünk gazdagítását, s üzemünkben történő alkalmazását, mert ezekből a csavarokból többszáz darabot készítenek.

IFJ. KENYERES IMRE vasesztergályos

Az újítók Komlóért

Komló szocialista város az ötéves terv egyik nagy eredménye lesz. Méltán mondhatjuk Sztálinváros testvérének nemcsak azért, mert mindkettő az ötéves terv szülőltje, de egymással szoros kapcsolatban is maradnak. Sztálinváros a vasat állítja elő a magyar ipar részére, a vas előállításához szükséges kokszolható szenet pedig Komló küldi Sztálinvárosnak.

A szén kitermelése nem könnyű feladat. Minden bányásznak össze kell szednie magát, hogy a beütemezett feladatokat teljesíteni tudja. Így születnek napról-napra új munkamódszerek és új munkaeszközök. Népi államunk ki is fejezi megbecsülését a bányászok iránt.

Komló legnagyobb épületeinek egyike lesz a 4800 személyes, korszerűen berendezett bányászfürdő. Ezen az építkezésen működik az Építési Vállalat legjobb újító brigádjá, A brigád nagyjelentőségű újítása a

„Felvonóval egybeépített gördülő állvány”. Az újítás értéke abban van, hogy a 110 folyóméter hosszú és 16 méter magas épületet nem kell két oldalon beállványozni, hanem mindössze csak 2 darab 15 folyóméter hosszú gördülő állvány készül. Tehát faanyagban, időben és emberi erőben van megtakarítás. Ez az újítás kollektív munka eredménye. A brigád tagjai: Gadó András, Széll Ármu, Schmidt József és ifj. Zárai György, akik újításukkal 161.484.— Ft gazdasági megtakarítást biztosítanak a vállalatnak kerékváltó népgazdaságunknak. Újítási díj fejében a brigád ezidáig 470.— forintot vett fel. A további díjazás pedig folyamatban van.

A brigád ezzel nem fejezte be újítási törekvéseit, máris újabb javaslatokkal jelentkezett. E példamutató kollektíva így akarja meggyorsítani Komló és hazánk szocialista felépítését.

Fóti Lajos

Ejnye, ejnye Gulyás munkatárs!

Folyó hó 16-án az V. színti Déli fővágaton jártam és ismét arra lettem figyelmes, hogy a levegő netem sipolással szökött kifelé a légesővek pereméről. Persze nem is egy helyen, hanem 7—8 helyen. Az egyik peremnél régi, öreg peremszakadás van toldozva-foldozva, itt aztán annyira sipol a levegő, hogy félre is ugortam.

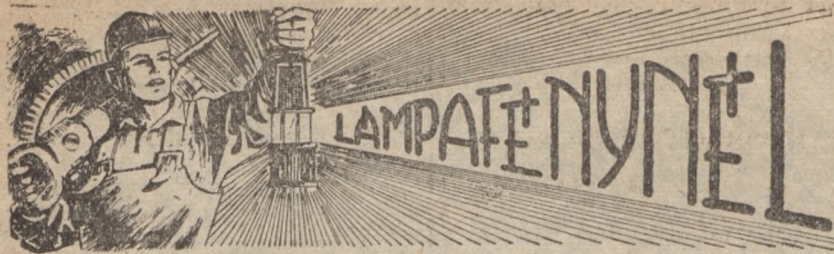
Te is ott jártál Gulyás munkatárs, mégsem törődöttél és intézkedtetél, hogy ezt a hiányosságot már szombaton, vagy pedig hétfőn délelőtt kiküszöbölték volna. A beljebb dolgozó 5—6 munkacsapat, így aztán jogosan panaszkodhatott és hivatkozhatott a gyenge levegőre.

A 201-es csapat munkahelyére érve pedig azt láttam, hogy a szovjet rakodógépen az egyik húzókötel elszakadt, a tömlő pedig dróttal volt odaerősítve, amelyből így ugyancsak sok levegő elszökött. Ezek a hiányosságok persze hátráltatják szocialista termelésünket. Nekünk valamennyiünknek, neked is Gulyás munkatárs, szívügyed kell, hogy legyen a termelés elősegítése. Miért nem iparkodsz kijavítani a hiányosságokat, miért hallogatod egy héten keresztül?

Miért nem ellenőrzöd jobban a beosztott eszterelőket, bányalaktosokat, akik csak egyszerűen elmennek a fújó levegőeső mellett azzal a megjegyzéssel, hogy most „egyéb dolguk” van.

Vedd tudomásul, hogy a sok elszökött levegő a termelés rovására megy, a sok fegyelmezetlenség, a munka felelőtlen végrehajtása gátolja a termelést. Eppen ezért, ha a dolgozók valahol, valamelyik munkahelyen hiányosságot jelentenek, annak kiküszöböléséért folytass az eddiginél sokkal keményebb harcot, ha pedig a beosztott eszterelőket követkék el a hibát, a felelősségrevonásnak elmaradni nem szabad.

— légeső misi —

Ez „anyagtakarékoság?”

A VII. osztászi ereszkeből a vas anyagot kiszállították, de ugyanakkor az „anyagtakarékoság”, a hulladékanyag gyűjtését felruga otthagyták, mintegy 5—6 fahordó faanyagot. Van közté a bányamunkához még felhasználható fa, de van közté olyan, melyet mint hulladékot a bányá-

ból kiszállítva juttatásként lehetne a dolgozók részére kiadni.

A munkahelyet, illetve annak bejáratát hétfőn és kedden teljesen elfalazták. Így a faanyag bentmaradt.

Ejnye, ejnye, körletvezető elvtárs! Miféle „anyagtakarékoság” ez?

Egy csille, két csille

egy hete keresi gardáját a légaknai vágaton. Bizonyára a falazáshoz kérték le a Feltárási Vállalat munkahelyére, de ottelejtették. A cement tulajdonsága az, ha nedves levegőn van, befutall, megkeményedik és használhatatlenné válik. Ott, ahol a csille

cement áll, bizony nedves a levegő és ezért annak teteje már kezd megkeményedni.

Feltesszük a kérdést: Virágh munkatárs! Tud-e erről?

Reméljük a felelősségrevonás nem marad el.

Egy csille, két csille

a légaknai felvonó siklón a sínekből kidőlvé, felborulva áll, illetve fekszik két jó állapotban lévő csille. Az arra sétáló azt gondolhatná, hogy üres és rossz, lyukas csille és a hulladékanyag elszállítására vár. De ugyanakkor a csil-

léből félig kifolyva tartalma elárulja, hogy 12 mázsa szén ott fekszik elhasználatlanul.

Nem is tudjuk vannak-e nap-színti felvigyázók? Ha vannak, akkor miért nem néznek utána ilyen hanyagságnak?

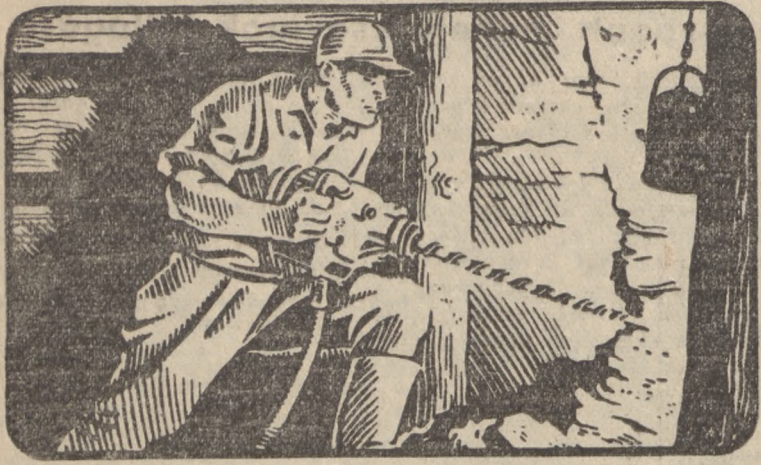
Keményebb harcot a bumlizók és táppénzcsalók ellen

Az elért sikerek után a 15—20 fő igazolatlan mulasztása 14-én 43, 16-án pedig 39 főre emelkedett. Szinte érthetetlen módon nőtt a vajúrok bumlizási aránya. 14-én 6 vajúr mulasztott igazolatlanul műszakot, 16-án pedig 5 vajúr mulasztott igazolatlanul. Ez az állapot teljesen tűrhetetlen. Sokkal többször kell alkalmazni a dolgozók kezdeményezését és sokkal többször kell a dolgozók küldöttéit kiküldeni a bumlizók otthonába és azokat ott a helyszínen lelephethessék és vonhassák felelőségre.

Sokkal komolyabb mértékben, az eddigieknél erősebben kell felven-

ni a harcot az olyan táppénzcsalók ellen, mint Benkő Attila, aki sérülésel betegedett le és ezt a sérülését 14-én a 2-es számú Vendéglátóipari vállalat helységében kártyázva „gyógygáltta”, ami a legsúlyosabb vajúrok társaságában, akiknek az lett volna a kötelessége, hogy Benkő Attilát figyelmeztessék helytelen cselekedetére.

A betéglátóknak pedig le kellett volna leplezniük Benkő Attilát és a megfelelő eljárást meg kellett volna indítaniuk. Felhívjuk a szakszervezeti vezetőség figyelmét, hogy Benkő Attilát a legsúlyosabban vonja felelősségre.

A jól karbantartott gép megkönnyíti munkáját, növeli teljesítményét, emeli életszínvonaladat

Uj Komló cikkei nyomán

Az Uj Komló szerkesztősége 1952. június 13-i számában „A művészet minden ágának adjon fejlődési lehetőséget a kultúrothon vezetésére” című rovatban hiányosnak találta a kultúrothon munkáját és azt, hogy a kultúr-munka nem a termelés fokozását segíti elő. Többek között hiányosságként tárta fel, hogy a kultúrothon vezetésére tervszerűtlenül, terv nélkül, kapkodva végezte munkáját. A felvetett bírálatot a kultúrothon vezetősége elfogadta azért, mert teljes egészében megfelel a valóságnak.

A kultúrothon igazgatóság a fennálló hiányosságok kiküszöbölésére, megkezdte a munkáját. Kéthetes ütemtervet dolgozott ki a dolgozók szórakozására és művelődési lehetőségeire. A kéthetes ütemterv főpontjai közé tartoznak:

Június 27-én a kultúrház nagyszalagján történelmi előadás lesz, melynek címe: Komló története. Kezdeté 7 órakor. Előadással egybekötve filmpertgetés, melynek címe: Történet a szénről.

Június 29-én a szabadtéri színpadon Vidám est címmel az üzemek kultúresportjai szavalattal, táncal, jelenettel, zeneszámmal adnak műsort egy-egy kiváló dolgozónak.

Június 30-án az L-es számú legénylakáson előadás Ahol a kultúra a népe címmel. Harmonika számmal és szavalattal tesszük színesebbé és értékebbé az előadást.

Ezek a rendezvények és előadások a dolgozók fáradságos munkája után a szórakozást biztosítják.

Ahhoz, hogy előadásaink és rendezvényeink sikeresek legyenek, a dolgozók támogatása és jelenléte szükséges.

Nem szabad, hogy elforduljon, mint legutóbb a Dombóvári Gimnázium előadásában megtartott hangversenyen, vagy a most megtartott bányászzenekari hangversenyen, amit a 13-i Uj Komló is közölt és mégis 45 résztvevő volt. A kultúra magyarul műveltséget jelent. De mikor mondhatjuk egy emberre, egy nemzetre, hogy művelt? Mi teszi műveltté, kultúraltabbá az embert, a társadalmat? A műveltség legelemibb követel-

ménye az irni, olvasni tudás. Ez a műveltség alapja, mert ez adja meg a lehetőséget, hogy tudásunkat kiszélesítsük, műveltségünket növelhessük.

Aki elvégezte iskoláit, legyen az akár általános, közép, főiskola, vagy egyetem, annak számára a kultúra egyéb tényezői szolgáltatják a lehetőséget, hogy tudását, műveltségét tovább gyarapítsa.

Milyen tényezői vannak még a kultúrának az iskolán kívül?

Itt elsősorban a tudományt kell megemlíteni, amelynek a legkülönbözőbb ágai, az egyes munkák tökéletesebb elvégzésében, ezzel az emberi élet szobrá, jobbá tételében segíthetik az emberiséget.

Az irodalom, regény, elbeszélés, költemény vagy színdarab gyönyörködtetve, szórakoztatva taníthatja, nevelheti az embereket. Ugyanígy az újság, a rádió, a mozi, a színház, a kultúra terjesztését szolgálja. A képzőművészetek közül az építészet egyidejűleg szolgálja az ember kultúrált életmódját és szépeket a festészet, szobrászat pedig magasztos, felemelő témák ábrázolásával, az embereket a szép, a nemes tisztelgetés és követésére tanítja.

Ez természetes nem minden országban lehetséges. Csak ott, ahol a dolgozók vezetik az országot és irányítják sorsukat.

A kapitalisták elve az, hogy tudatlan embereket könnyebben lehet kizsákmányolni. A kapitalista rendszer igyekszik a dolgozókat megfosztani a kultúrától. Ahol a szocializmust építik, ott a kultúrát a nép közkincsévé teszik. Szocializmust csak kultúráltsággal lehet építeni. Hogy dolgozóinknak minden lehetőséget megadjunk, hogy a műveltséghez vezető utat a rendelkezésére bocsássuk a következő körök működését biztosítjuk. Az eddig működő ének, zene, tánc, fotóklubon kívül beindítjuk a műszaki kört, természettudományos kört, olvasókört, képművészeti kört, modellező kört, irodalmi és előadói kört.

Schoek Márton kultúravezető.

Központi Hangos Híradó műsora

Állandó heti műsorszámok

7.00: Közérdekű hírek. 1.10: Ajándék-műsor. Szabad Nép és Népszava lapszemlé. 8.00: 8.15: Műsorzárás. 12.00: Hangos újság szórás. 12.45: Közérdekű hírek. 12.55: Mű-üzemek kiváló eredményt elért dolgozóinak szórás. 17.00: Hanglemzés. 17.50: Közérdekű hírek. 18.05: Előadássorozat. 18.20: Szív küldi. 18.45: Hanglemzés. 19.05: Komló hangos újságja. 19.25: Felolvasás. 20.00: Hangos újság közvetítése a Kossuth-udvarból.

VI. 27., hétfő: 17.20: Magyar népi muzsika. 18.05: A tanárestrog feladata a szocializmus építésében. (Mainás László). 18.45: Komló szénbányák füzetenekarának szórakoztató színeiből. 19.40: Hangjáték. Felolvasás. 20.30: Barók Béla Kossuth-díjas zeneszerzőjének emlékére.

VI. 28., kedd: 17.20: Szórakoztató zene. 18.05: Elméleti és gyakorlati szakképzéssel a szentimentális fokozásért. (Szabó János). 19.30: Operatársulatok. 18.45: Szív küldi. 19.30: Hangos Újság Komló Városi Vízmező dolgozóinak munkájáról. 19.40: Hajnal Pákozdon. Hangjáték. 20.30: Szovjet zeneszerzők műveiből. (Hanglemzések).

VI. 29., szerda: 17.20: Filmzene. 18.05: Komló szocialista városra fejlesztése az öt-éves terv során. (Vass István). 18.45: Békeműsor. (Csöke József). 19.05: Hangos újság az Aknamélyítő Vállalat 100 méteres mozgalmáról. 19.40: Egyszerű emberek. Hangjáték. 20.30: Kiczal György tiszteletére színeiből.

VI. 30., csütörtök: 17.20: Magyar és szovjet tánczene. 18.05: Egyszerű előadás. (Dr. Merkél Keresztély). 18.45: A Komló Szénbányák újvász zenekarának műsora. 19.05:

Hangos újság a Komló Szénbányák életéből. 19.40: Hangjáték a „Korbács” címmel. 20.30: Zenesz. kalauzzal zenepotémiába (Csérháti Gyula).

Könyv. péntek: 17.20: Könyvü zene - könyvü percek. 18.05: A munkafegyelm jelentősége a szentimentális fokozásban. 18.45: Kultúrhíradó. (Schoek Márton). 19.05: Hangos újság a Komló Feltároló Vállalat életéből. 19.40: Uj norma, régi ellenség. Hangjáték. 20.30: Vidám melódia szárnyán.

VI. 28., szombat: 17.20: Vidám zenés hétvége. 18.05: Tervszerű üdüléssel, a termelési tervek teljesítéséért. (Ropoli János). 18.45: Magyar és szovjet baletzené. 19.05: Hangos újság a Komló népholt dolgozóinak munkájáról. 19.40: Hangjáték. 20.30: Könyvü zene - könyvü percek.

VI. 29., vasárnap: 9.30: Zenesz. vasárnap délután. 10.00: Közérdekű hírek. 10.10: Csajkovszkij műveiből. 11.00: Műsorzárás. 15.30: Szórakoztató zene. 16.10: Mígöl ír az Uj Komló. 16.25: Mozsalmi dalok. 16.45: MSZP-előadás. 17.20: Tabányi Mihály és szállítói. 17.45: Szív küldi. 18.20: Lapszemlé. (Szabad Nép). 18.40: Híres zeneszerzők műveiből. 19.40: Közérdekű közlemények. 20.00: Műsorzárás.

A SZERKESZTŐSÉG POSTÁJÁBÓL

Ezek után még jobb munkával harcolok a szocializmus építéséért

Nem tudom leírni azt az örömet, amelyet akkor éreztem, amikor megérkeztem a mátraházi üdülőbe. A vonat Gyöngyösre érkezett velünk, ahol kényelmes autóbuszok vártak ránk és azzal folytattuk útunkat Mátraházára. Amikor megérkezünk és meglátom a mátraházi üdülőt, nem is tudtam megszólalni. En ilyen üdülőt azelőtt a Horthy-fasiszta rendszerben csak kívülről nézhettem, a belsejének kényelméről, a berendezéséről pedig csak álmodhattam. Még soha nem voltam üdülőn, csak most először, Mátraházán a Béke-szállóban.

Az üdülő berendezése a szabómtól kezdve, ahol hófehér ágyak és rózsaszínű pelyhegyplakok teszik kényelmessé a pihenést, kényelmes és szép. A társalgó szobában 10 asztal, gyönyörű fotelokkal van berendezve, meg is próbáltam az egyiket. Ilyen fotelban én még soha nem ültem. Puha és kényelmes. Megnéztem a kultúrtermet is és szórakoztam is benne, itt sakki-ping-pong, zongora, egyéb rengeteg

társasjáték áll az üdülő dolgozók rendelkezésére. Egy gyönyörű nagy lemezjátszó rádió is van, amellyel szórakoztatják az ott üdülő dolgozókat. Amikor ezeket meglátam és ebben a kényelemben magam is részesülök, értem meg csak igazán, hogy miért érdemes jól dolgozni, jó munkát végezni, azzal is segíteni, mielőbb felépíteni szocialista hazánkat és mielőbb megvalósítani, ótéves tervünket. Most értettem meg csak azt, hogyha többet termelek, jóval több jut az országnak, jóval több és több dolgozó részesülhet munkája után a megérdemelt üdülésben.

Ezért innen hívlak fel elvtársak! valamennyitöket, igyekezzetek még jobb munkát végezni és ne hallgassatok soha a köztetek lévő megbújt el-lenségre, hanem azon legyetek, hogy jó munkával minél előbb teleplezhes-sük öket, hogy ne tudják sokáig zavar-ni békés, építő munkánkat és nem gátolhatják szocialista fejlődésünket. Elvtársak! En büszke vagyok arra,

hogy a SZOT üdülőjében üdülhetek és ezt munkámmal kiérdemelhettem. Ezért köszönetet mondok pártunknak, Rákosi elvtársnak, hogy ezt részemre is lehetővé tette. Ha üdülésem lejártával hazamegyek, az eddigieknél még jobb munkával fogok harcolni; a terv teljesítéséért és új erőt gyűjtve építem, többi munkatársammal együtt első szocialista bányavárosunkat.

Özdi elvtárs levele biztosíték arra, hogy milyen üdülőkben üdülhetek és milyen kényelemben részesülnek a jól megérdemelt munkájuk után a dolgozók. Alkotmányunk biztosítja minden egyes dolgozónak az üdüléshez való jogát. Ezzel a joggal kell mindazoknak az elvtársaknak élni, akik kiérdemelték jó munkájukkal az üdülést és résztvehetnek abban. Ezért kell ezt minden dolgozó-knak kihasználnia és ezért kell, hogy minél többen jelentkezzenek a SZOT üdüléti akciójára, a szakszervezeti bizottságok üdüléti felelőséinél.

Komló Bányász—Tatabányai Bányász 1:1 (0:0)

Komló, 2500 néző, vezette: Lantos. — Komló: Magyar — Daum, Orosz, Kripl — Károlyi, Faskerti, Pólinger, Schmelc, Zsótér, Szám I., (Kanizsai), Huszti. — Tatabánya: Gál — Triff-Akosi, Kónya, Rigó — Berki, Majtán — Dóra, Mahos, Balla, Farsang, Jobbágy.

A mérkőzésre lelkiismeretesen készültek komlófi fiúk körében nagy örömet okozott, hogy Schmelc a mérkőzés előtt fél órával jelentkezett játéka, s így a komplett csapatból már csak a sérült Szám II. hiányzott. Nagy iramban kezdődik a mérkőzés. Már az első percekben lehet látni, hogy a védelmek nagyzerűen működnek és a csatárokra csak nehéz dolga lesz. A lendületlen játszó Schmelc és a két komlófi szélső veszélyes helyzeteket teremt a tatabányai kapu előtt. A 21. percben Zsótér előtt nyílik nagyzerű helyzet, de elhamarkodva bális jó. A következő percben a tatabányai felsőlé hatalmas lövését Magya nagy bravúrral hárítja.

Az iram a második felidőben nem csökken. Mind a két csapat hatalmas lendülettel küzd a győztes gólt. A 34. percben Pólinger kerül jó helyzetbe, de lövése nem sikerül. Egy tatabányai ellentámadásnál Orosz közelíti le a labdát és a megítélt 11-et Mahos értékesíti. Már mindenki elképzelte a vereséget, de a komlófi fiúk nem. Hatalmas erővel támadtak, Huszti sarkigúrára a kapufáról visszaküldte Károlyi bonyomja a hálóba. Két perc van még hátra, de ezalatt nem változik az eredmény.

A komlófi csapat nagy játékedvél, jó kondícióban harcolta végig a nehéz mérkőzést. A hazai közönség előtt is bizonyította, hogy a csapat már túl jutott a mélypontra. Ha a közönség nagyobb buzdítással segítette volna a csapatot, akkor a győzelmet is könnyen ki lehetett volna harcolni.

Bírálat: Magyar bravúrosan védett, sok veszélyes labdát hárított. A hátdéharás most is nagyzerűen működött. Orosz teljesítményét még az elhárítandó 11-es sem rontja le, olyan nagyzerűen tartotta a centert, Daum, Kripl biztosan rambolt. Rigó-saik is jól sikerültek. A két szélsőhál jó védőjátékával nagyban hozzájárult védel-

münk szilárdságához. Károlyi és Faskerti mindenütt ott volt, ahol segíteni kellett. Jól szereltek s amellet a támadások elindításához is volt erejük. Ha ez az öt fiú továbbra is ilyen lelkiismeretesen veszi a dolgokat, akkor játékukkal még nagyon sok örömet tudnak szerezni a komlófi szurkolók-nak. A csatárok a kapott utasításához híven igyekeztek támadásait a szélsőkre felépíteni, a két öszekötő pedig főleg a védelemnek segített. A két szélső sokkal nagyobb igyekezettel és ambícióval játszott, mint az eddigi mérkőzéseken. Kár, hogy úgy Pólinger, mint Huszti fukarkodik a lövéssel. Schmelc sérülése után is a töle megszokott, lendületlen játéka nyújtotta. Zsótér sokatlan helyén nem találta fel magát, hiányoltak legnagyobb erőnyét: a fejeseit, és még a kondíciójával is baj van. Szám I. nagy önfeláldozással követte a kapott utasítást és igyekezett semlegesíteni Berkit. Helyére beállt Kanizsai jó leadásaival tünt ki.

Nyilatkozat: Kaszás (Tatabánya): Meglepően jól játszott Komló. Csodálkozom a komlófi közönségen, hogy ilyen közömbösen nézte végig ezt a nagyiramú mérkőzést.

Szám II.: Inkább jó mérkőzés játszott, mint még egy ilyen végigézési. Károlyi és minden fiú kitért magától.

Mező János Zsótér azért tettem centerbe, mert Tatabánya centerhallian, Kónya nagyon jó fejelő és biztam abban, hogy Zsótérnak sikerül öt semlegesíteni. Különben is a csütörtöki edzésen nagyon jól játszott, mert neki ezen a poszton nagyobb rutinja van de már mérkőzés elején úgy beszéltek meg, hogy a II.-kés felidőben Kanizsai fog beállni. Sokan követelték, hogy Károlyit vigyom előre és Zsótért tegyem vissza. Mindenki láthatta, hogy védelmünk Károlyival mennyire összeforrt és a legnagyobb melléfogás lett volna ezt az egészet megbontani, mert könnyen gólokat kaptunk volna. Öszintén megvalom, nagyon kellemetlenül érint a közönség bizonyos részének állandó gúnyos megjegyzése.

Szám II. sérülése javult. Játékára már Veszprémben számít a vezetőség.

Bírálat a szurkolótábor felé

A vasárnapi Tatabánya elleni mérkőzésen egyes szurkolók nem becsültek sportemberhez illően viselkedtek és gúnyos, romboló megjegyzésekkel igyekeztek rendet bontani a vezetőség és az edző és a játékosok között.

A vezetőség és az edző magáévá tette pártunk és szakszervezetünk építő bírálatát, majd ennek segítségével mindent ökövet, hogy labdarúgó csapatunkat átsegítse a pillanatnyi letűrésen. A játékosok is átértékelték, hogy az első szocialista bányaváros dolgozó sokkal többet kívánnak tőlük és így ök is minden lehetőséget ki akartak használni, hogy jó formájukat visszanyerjék.

Ennek az együttműködésnek lett eredménye, hogy Nagykanizsán a csapat már jól szerepelt. Jogosan reméljük, hogy szurkolóink egy emberként állnak mellénk és lelkes buzdításokkal az elkövetkezendő nehéz mérkőzéseken segítik a játékosokat.

A Tatabánya elleni mérkőzésen a csapat bizonyította, hogy visszazárta szívét, küzdőképességét. Ennek ellenére egyes szurkolók buzdítás, lelkesítés helyett nyomdafestéket nem tűrő hangon szidalmazták a vezetőséget, az edzőt, gúnyolták a játékosokat, akik az ő „szakértő” véleményük szerint nem felel meg. Ilyen renitens módon vi, sokkedett Ösztertag József, Lassan Henrik, Perlinger Antal, Hoffmann Miklós és még több szurkoló. Ezek teljesen elfelejtették azt, hogy a vezetőség, az edző és valamennyi játékos mind-mind munkatársai, akik minden erejükkel dolgoznak azon, hogy özmeink dolgozóink, a sportot szerető embereknek, kellemes vasárnapot szerezzenek és győzelemre vigyék Komló színeit. Ezek az emberek még mindig abban a világban élnek, ahol a sportember kitenyézett profi volt, akinek a közönség pénzért mindent el kellett tennie.

Ezek az emberek nem akarják megérteni szocialista sportunk lényegét, nem hajlandók figyelembe venni, hogy becsültes, egészséges szemlélet sportoló mellé, egészséges, tárgyilagos szurkoló szükséges. — az a gúnyos, rosszlindulatú megjegyzésük romboló hatású, ezt vegyük tudomásul és az ilyen „surkolóknak” aines a sportpályák megtisztítása helyük. Gúnyolódással, szidalmazással nem lehet szocialista sportot megvalósítani.

A jőzérésű nézőkön kívül a játékosok és a vezetők is megundorodtak a bájkeverőket és elhatározták, vált bennük, hogy az eddigieknél fokozottabban harcol folytatnak a csapat egységének megtartásáért és valamennyien megfogadták, összefogva a becsültes szurkolókkal, elutáltatják a gúnyolók a pályáról, akiknek nem más a céljuk, ez a csúnya, megmagyarázhatatlan viselkedésük, mint felgúnyolni mindent és ösztertagi Komló sportéletét.

Becsültesen dolgozunk Komló sportjának fejlődéséért és éppen ezért mindenkit szeretettel várunk, aki segíteni akar. Tudjuk és érezzük ezt, hogy műzöttünk a párt és tud-

juk azt is, hogy az így rombolni szándékozó pártunkkal szemben találják magukat. Az építő bírálat nálunk talajra talált, ezen keresztül tudjuk hibáinkat kijavítani; és bízunk abban, hogy a mi bírálatunk is talajra talal a szurkolótáborban és az elkövetkezendő mérkőzéseken egyre többen fogják támogatni a pályán küzdő csapatunkat, egyre többen fogják hangoztatni a csatárok felé a „Hajrá Komló!”-t.

Ifj. Hohn János KBSK elnöke.

SAKK

A Mecsekszabolcsi Sakkegyesület által immár harmadik éve rendezett Szalay bányász-kupa mérkőzés során jófelkészült sakkcsapatunk a feljavult szászvári sakkcsapattal mérkőzött és az 7:5 arányban megverte.

Győztesek: Dr. Vass, Faludi, Knoll, Weber, Bence, Klesch és Kovács Attila.

Vesztesek: Veres, Lovászi, Kripl, Horváth és Lantos.

Bírálat: Dr. Vass, Knoll és Weber könnyen győztek, Faludi nehéz állásból került ki győztesen, Klesch szívsón, Kovács komolyan játszott, Veres most sem tudott a szászvári kitémő Sántával megbirkózni. A szocialista fedélmen orthodox változatát játszó sőtétell valamivel jobb állásba került, de a nehéz kombinációs középjátékban minőségelnyét lendta és veszítette kellett. Lovászi a vezérendiai védelem rossz változatát játszotta, megnyitásmelében fejlődnie kell. Kripl minőségelnyős játszmában a töle megszokott könnyelműséggel 20. per alatt veszített. Horváth Lajos kicsinytelte a kilencedik táblán ellenfelét és átlagon aluli teljesítményt nyújtott, Lantos veresége érthetetlen. Bence valósággal kiterítette ellenfelét.

A csapat vasárnap legerősebb ellenfelével, a mecsekszabolcsakkal kerül össze. Lényegesen nagyobb akarással kell itt játszani. Csak így nyerheti meg a kupát.

ÚJ KOMLÓ
Felelős szerkesztő:
REIN JANOS
Felelős lapkiadó:
AMBRUS JENŐ
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Komló, Városi Pártbizottság
Előfizetési díj: 1.20 forint.
Telefonszám: Komló, 58.

Baranyamegyei Szikra Nyomda
Nyomdáért felel: Melles Rózsa.

S Z I N M Á Z

Június 21-én, szombaton este 8 órakor vidám operett estét rendez a Városi Tanács Népművelési osztálya a szabadtéri színpadon.

Fellépnek: Gyurkovics Mária Kossuth-díjas, a Magyar Népköztársaság érdemes művésze, az áltami operaház tagja, Sárdi János. Kövesdi Pál, Remsei Győző, az Állami Operaház tagjai, Kálmán Etelka, Fülöp Viktor az Állami Operaház balettkarának szolótáncosai, Pataki Miklós a világ legjobb számolója, a szellemi olimpiász győztese, Mátrai József műsorközlő.

Közreműködik a Debreceni MÁV 80 tagú szimfonikus zenekara Rubányi Vilmos karagy vezényletével.

A Városi Tanács felhívja a dolgozók figyelmét, hogy jegyekről előre gondoskodjanak. Jegyek elővételben a Bányász Szakszervezeti Kultúrothonban, Tóth Jánosné elvtársnőnél és a Városi Tanács Népművelési osztályánál. Helyárak: 4, 6, 8 forint.
VÁROSI TANÁCS NÉPMŰVELÉSI OSZTÁLY

Felhívás!

Felhívom a komlófi szénbányák dolgozóit, hogy 1952—53-as tanévben Tatabányán aknászoképző technikum indul, melyre felvesznek I. osztályú tanulókat. A tanulmányi idő 4 év.

Felvételeit kérhetik olyan dolgozó, akinek legalább 2 évi (500 munkás) földalatti bányászati gyakorlata van, az általános iskola 8 osztályát sikeresen elvégezte és életének 18. évét már betöltötte.

Az I. osztályban felvehető az is, aki valamelyik vājártanuló iskolában tanulmányait kitűnő, vagy jeles eredménnyel befejezte. Akkor is, ha az előírt korhatárt nem is érte el és a megkívánt gyakorlatot nem is tudja igazolni.

A jelentkezés úgy történik, hogy a jelentkező a vállalat szakoktatási felelősétől, vājártiskolások esetén az iskola igazgatóságánál jelentkezési lapot kér. A jelentkezési lap első oldalán lévő kérdésekre a pontos választ beírja, majd a II. részt az üzemvezetősséggel, a III. részt az üzemi DISZ szervezetek, a IV. részt pedig a Bányászati Dolgozók Szakszervezetével töl-teti ki. A vājártanulóknál a II. és IV. részt a vājártanuló iskola igazgatósága, a III. részt az iskolai DISZ szervezet tölti ki.

Jelentkezési határidő: 1952 július 30.
CSORDÁS MIHÁLY
szénbányák szakoktatási felelőse.

ÜGYELETES ORVOS

Június 21-én déli 12 órától június 23-án reggel 7 óráig: dr. Szunyogh Bertalan, lakik: Kőkőnyös 12-es épület, II. lépcsőház, II. emelet.

PÁRTÉPÍTÉS

Utmutatást nyújt a mindennapi pártmunkában

PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK

Új Komló

AZ MDP KOMLÓ VÁROSI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

II. EVFOLYAM, 26. SZÁM

ÁRA: 30 FILLER

1952 JUNIUS 27

Készülj a koreai műszakokra!
Faliújság a kommunista agitáció legjobb fegyvere!
Javítsák meg üzemünk a verseny nyilvánosságát!

Az Országos Békétanács felhívása

Két éve harcok Korea a legádázabb, legembertelenebb ellenség: a szabadságára, életére törő amerikai imperializmus ellen. Két esztendeje nap-nap után a hősiességnek, szabadságszeretetnek, s a hazához való hűségnek olyan fényes példáját mutatja, amelyek megrendítik és ámulatba ejtik az emberiség jobbik felét s eszelős félelemmel és tajtékozódó dühvel töltik el az imperialista ragadozók világát. A harc első pillanatában kitűnt s azóta napról-napra világosabbá válik, hogy az amerikai hadihajók messzehordó ágyú, a lükhajtásos repülőgépek, a bombázó repülőgépek, a baktérium, a gáz és az embertelenség nem keltek félelmet a koreai népben. A roppant megpróbáltatás, az igaz ügyért vívott harc, a gyerekeket, asszonyokat gyilkoló ellenség lángoló gyűlölete két esztendő alatt acélkemény-ségűvé edzette a koreai népet. Hyen elszántan csak az nép tud harcolni, amelyik tisztá szívvel szereti a békét.

Az imperializmus embertelen világa számára Korea rendíthetetlenége ljesztő és érthetetlen. Egyik tábornoki ruhában ültözött hóhér a másikat váltja fel az amerikai csapatok élén. Tehetetlen dühükben fegyvertelen foglyokat gyilkolnak halomra Koeszédó szigetén. De e förtelmes hadműveleteket a páncélosok ellen pusztá kézzel harcoló foglyok hősiessége a koreai és kínai nép erkölcsi erejének és nagyságának világgraszáló példájává avatta. A háború két esztendő óta issza az amerikai vért, pénzt, fegyvert és maradvány becsületet — de csak kudarcot, szegénységet és gyalázatot hozott eddig a támadóknak. A két éve harc minden napja azt bizonyítja, hogy a háborút ma is és mindig: emberek vívják egymással és nem a fegyverek. A szabad hazájukat védő harcosok pedig mérhetetlenül erősebbek a legkegyetlenebb zsoldosoknál is. Hősök serege állt a zsoldosok és banditák serege sem hit-szeggessel, sem embertelenséggel, sem pestises bombával nem tud diadalmaskodni: ez a koreai háború két esztendejének hatalmas tanulsága.

Ez a tanulság megneveli a szabad népek erejét, reményteléssé teszi a háború házonélvezőit és erős támasza a világ békéjének. Koreai hősök drága vére oltja már két esztendeje a föld lángbáborítására gyújtott tüzet: ők küzdenek ma a békeharc első arvonálában, szemtől-szembe minden békére és szabadságra vágyó közös ellenségével: az amerikai imperializmussal.

Korea harca és szenvedése a szabad népeket a testvériséggel, az összetartozás forró érzésével tölti el. Nem csak Korea felé nyújtották ki testvér, segítő kezüket, hanem — a közös veszedelmekben — egymás egymás kezét is erősebben ragadják meg. A nemzetköziség eszméje e harc két esztendeje

alatt új, gazdag tartalommal telt meg. A világ tudja, hogy a koreai nép esz-dálatos ereje: ügye igazságosságából fakad. A távoli Korea közel került minden szabad néphez, a világ megismerte és szívébe fogadta a koreai népet. A koreai gyermekek sikoltása százmilliók szívébe hasít; a Korea tiszta szép vizeibe szórt pestises férgek százmilliókat töltenek el iszonyattal és utálattal, az égő kis koreai falvak lángja az egész világot bevilágítja s a koreai harcosok győzelmétől százmilliók szíve ver gyorsabban, büszkébben. Korea elrablása, amit az amerikai imperializmus véres, gyors magánügyének szánt, az egész emberiség felháborodott ellenállásába ütközött. Kína hős önkéntesei fegyverrel a kezükben, a mi orvosaink, egészségügyi dolgozóink tudásukkal, áldozatkészségükkel és a világ szabad népei a segítő készségnek, a testvériségnek ezer jelével tesznek hitet Korea mellett, az igazság mellett s a béke mellett.

Történelmünk legdicsőbb hagyományai, vérbefojtott szabadságharcaink emléke és kivívott szabadságunk is arra kötelez bennünket, hogy a szabadságért, hazájáért halálos elszántsággal harcoló koreai nép mellé álljunk teljes szívünkkel. Dolgozónk ezrei kértek, javasolták táviratokban és levelekben, hogy újabb gyűjtéssel adjunk tanúságot a harcoló Korea iránti szolidaritásunkról. Ezért Korea szabadság, harcának második évfordulóján az Országos Békétanács felhívással fordul az egész dolgozó magyar néphez: június 25-én, amely a Szakegyszerített Világszövetség határozata értelmében a koreai nép megsegítésének és a béke védelmének napja, tegyük emlékeztetéssel újabb koreai gyűjtés megindításával.

Áldozatkészségünkkel enyhítsünk a koreai nép szenvedésén, segítségünk nyomán szálljon több mosoly a koreai gyermekek arcára s még több erő a harcosok karjába. Az ő helytállásuk legyen példa számunkra munkában, alkotásban. A szeretetből, melyet irántuk érzünk és a gyűlöletből, mely az életükre törő gyilkosokkal szemben el-től bennünket: több szén, több vas, több acél, több kenyér legyen. Csakánnyal, kalapáccsal, szemvesztéses nélkül gyors aratással, az állami kötelezettségek maradéktalan teljesítésével is segítsük harcukat. Erősítsük hazánkat, erősítsük a béke tábort — hogy gyöngüljön a háború tábora, a Koreában öldöklők tábora. Ezt kívánjuk tőlünk a becsület, az emberiség és a hazaszeretet.

Segítsük a szabadságáért küzdő, hős koreai népet.

Eljtn Kim Ir Szen népének és Rákosi Mátyás népének örök barátságát!

Eljön a Szovjetunió vezetete legyőzhetetlen békétábor és annak vezére, a nagy Sztálin!

A DISZ fiatalok lelkesedése valóra váltotta 100 folyóméter kihajtását Molnár elvtárs brigádja június 25-én, délelőtt fél 10-kor teljesítette vállalását

Molnár elvtársat sokáig foglalkoztatta az a gondolat, hogy hogyan tud segíteni annak a nagyszerű feladatnak végrehajtásában, melyet az öléves terv a bányászok elé állított. Tudta és érezte, hogy a sokezer méter feltárás, melyet a komló bányászoknak ebben az évben ki kell hajtaniuk, csak akkor haladhat gyorsan és válhat győzelmessé, ha az ed-

digi feltárási átlag folyómétert meggyorsítják. Ez a tudat szülte azon elhatározását, hogy régi brigádját összeszedve belőlük forradalmi erővel, fiatalos lendülettel, küzdeni tudó ifi brigádokat hozzon létre. Ezzel az elhatározással és komoly előkészülettel indították meg június 2-án Szocialista bányavárosunkban a 100 méteres feltárási mozgalmat.

órára 101,6 métert értek el, vagyis 8 óra alatt 5,6 folyómétert hajtottak ki. Ezt ünnepelte az Aknamélyítő Vállalat vezérnöke és köszöntötte a brigád tagjait 25-én a déli műszak-váltáskor.

De köszöntötte őket a Városi Pártbizottság, a DISZ, az úttörő, a vajúr-iskola, az MNDSZ, a Tröszt Szakszervezeti bizottsága küldöttsége is. A brigád az ünnepélyes alkalomkor lelkes hangulatban még nagyobb munkalendület fogadalmával táviratot küldött Rákosi elvtársnak, Czotner Sándor elvtársnak, a Megyei Pártbizottságnak, a DISZ Országos Központjának, amelyben jelentette a 100 folyóméter kihajtásának teljesítését és vállalta a hátralévő időben ennek túlteljesítését.

Ez a tudat fűti és lelkesíti Molnár elvtársék versenytársait, elsősorban a Feltárási Vállalat

201-es Csaplár brigádját

amely 25-én délig 70 folyóméter hajtott ki. De fogadalmat tettek arra, hogy a hátralévő 5 napban kihajtsák még a szükséges 30 folyómétert, hogy teljesíteni tudják a vállalt 100 métert.

A versenyben álló többi brigádok is komoly eredményeket értek el. A Piszter brigád az Anna-aknai II. szint szabályzásánál 98,7 folyómétert haladt előre 24-ig, a II. számú főaknai dolgozó Hartung brigád 68,6 folyómétert, a Novozini brigád 49 folyómétert, a Horváth brigád 45,3 folyómétert, a Bíró brigád mintegy 85 köbméter kihajtást ért el.

Ezek az eredmények jóval túlszárnyalják az eddig elért eredményeket, amelyet bányavállalataink elérték. Ezek a brigádok bezabonyították az egyes maradi bányászoknak azt a hamis nézetet, hogy az előváltást komló viszonylatban nem lehet meggyorsítani. Ezek a brigádok te-teikkel mutatták meg, hogy nem tárik a teretől való lemaradást. Eppen ezért szükséges, hogy nagyszerű példájukat kövesse Komló Kossuth-akna, Feltárási Vállalat, Aknamélyítő, Mélyfúró- és Építő valamennyi dolgozója.

Molnár elvtársat sok kishitű ember igyekezett lebeszélni tervéről, azzal az indokkal, hogy az ügy sem fog sikerülni és kár is okozkodené, ez azonban nem hátráltatta sem Molnár elvtársat, sem a brigád egyetlen egy tagját.

A brigád valamennyi tagját egy cél fűtötte és fűti napjainkban is: teljesíteni a 100 méteres előváltást, illetve most már ennek túlteljesítésén dolgozni. Sikereiknek egyik magyarázata az, hogy munkájukat állandóan, minden percüket beosztva, tervszerűen és céltudatosan végzik.

Először három ciklust végeztek egy nap és ekkor négy-öt folyóméter kihajtására voltak képesek. Majd egy újabb grafikont készítettek átbeszélve az addigi tapasztalatokat és napi hat ciklus elvégzésével végzik munkájukat. Ez tette lehetővé a 6-7,

illetve nem egy esetben a 8 folyóméter napi kihajtását. A grafikon a brigád valamennyi tagjának a kezében van azért, mint ahogy ezt Molnár elvtárs is mondja, hogy tanulmányozhassák a munka menetét.

Tudjuk azt — mondja Molnár elvtárs — hogy a 100 méteres előváltási mozgalom nemesak a mi brigádunk ügye, de szívügye valamennyi komló bányásznak.

Hogy ez így van azt bizonyítja a brigád többi tagja is, Tóbiás Ferenc, Tóbiás József, Sinkovics Gábor, Kálóczi József, Szigrai Péter és a többiek is. De bizonyítja az a tény is, hogy a mozgalom kezdete óta már több, mint 15 ifjúsági brigád csatlakozott a kezdeményezéshez. Legjobb eredményt a Molnár brigád érte el. 25-én 9 óra 50 perckor teljesítették a vállalt 100 métert és délután 2

Csatlakozunk a 100 méteres mozgalomhoz

III-as akna dolgozói valamennyien átértékelték a 100 méteres mozgalom jelentőségét és tudjuk azt, ha minél többet termelünk és minél jobban dolgozunk, annál erősebb és szilárdabb lesz népi demokráciánk. Érezzük és tudjuk, hogy most, amikor az amerikai imperialisták háborúra készülődnek a szabadságszerető népek ellen és csak akkor tudunk nekik kellő választ adni, ha minden erőnkkel azon leszünk, hogy többet termeljünk és a reánk rótt feladatokat túlteljesítsük.

Ezzel kapcsolatosan elhatároztuk, hogy csatlakozunk a 100 méteres mozgalomhoz és vállaljuk a havon-

kénti 30 méteres kész akna mélyítését. Harcolni fogunk minden erőnkkel a bumlizás megszüntetésére és az olyanokat, mint Vízsi Alfréd, aki május hónapban 11 műszakot mulasztott, amennyiben megnevelni nem tudjuk, magunk közül kiközösítjük. Ezen elhatározásunkkal tiltakozásunkat fejezzük ki Duclos elvtárs letartóztatása ellen és követeljük azonnali szabadonbocsátását.

VASS IMRE SIMÓ JÓZSEF
üzemvezető harmadtitkár

LOVAS ANDRÁS KASSAI ISTVÁN
csapatvezető

BOCZ JÁNOS I.
DISZ szerv. titkár

Július 1-től 10-ig koreai műszakot tartunk

A Bányagépjavitó Vállalat forgácsoló üzem dolgozói lelkes egyhangúsággal csatlakoztak a Duclos Gyár (BIMLERT) kezdeményezéséhez, mely a koreai nép megsegítésére irányul.

A forgácsoló üzemegység dolgozói teljes merítéssel átértékelték a koreai nép harcát és ígéretet tettek arra, hogy még fokozottabban kivesszük részüket szocialista hazánk mielőbbi felépítésében.

Tudjuk, hogy a hős koreai nép harca, melyet már két éve folytat igazságos harc és a népet, amely a szabadságért, függetlenségért harcol, leverni nem lehet.

Az egész világ haladó emberisége, mely felháborodással itéli el az amerikai imperialisták és csatlósaiak kegyetlenségét, melyet Koreában folytat, de tudjuk azt, hogy az igazság mérlege a dolgozó nép oldalán áll. Minden dolgozó békét akar és minden dolgozó azonosítja magát a Szovjetunió békepolitikájával.

Ezért a vállalatunk forgácsoló üzem egysége még fokozottabb mértékben kívánja kivenni részét a békeharcból és ígéretet teszünk arra, hogy miként a hős koreai nép fegyverrel a kezében harcol az amerikai és zsoldosai ellen, úgy mi is harcolunk a több és jobb munkáért.

VALLALJUK:

- Július 1-től 10-ig üzem egységünkben koreai műszakot tartunk.
- Üzemegységünk minden dolgozója egy műszakot ajánl fel a koreai nép megsegítésére.
- Az üzemegységünk július havi tervét 20.000-al túlteljesíti.

Előre a koreai nép megsegítéséért! Előre pártunk vezetésével, Rákosi elvtárs irányításával, Sztálin elvtárs útmutatásával, Lenin zászlaja alatt a tartós béke megszülléséért!

IFJ. KENYERES IMRE
szocialista esztergályos.

KOVÁCS LÁSZLÓ
üzemvezető.

SAJTI LAJOS
élmunkás esztergályos.

CSORDÁS IMRENE
pártmegbízott.

Komplexbrigád értekezlet a vasutállomáson

Kedden délután tartott értekezletet a vasutállomás komplex-brigádja. A brigád tagjain kívül az üzemek szállítási ügyeit intéző képviselők is jelen voltak, hogy megbeszéljék a szállítási területen fennálló hiányosságokat és kiküszöbölési módját.

Az átkomászvető politikai beszámolójában hangsúlyozta: az olasz, a francia nép sztrájkokkal harcolnak nyomóllal ellen, a békéért. A koreai nép fegyverrel a kezében küzd azok ellen, akik békéjére törtek, a hóhér banditák ellen a győzelemért a békéért. Nálunk más a helyzet. Mi szerzőkkel, gépekkel harcolunk a szocializmus mielőbbi megvalósulásáért. Ne kúndék csak az a feladatunk hogy a rendelkezésünkre álló gépeket (mozdonyokat) jól kihasználjuk a három és félórás kocsi fordulóit pedig teljes mértékben megtartsuk.

Igen fontos feladat jut ennek a munkának az elvégzésében az üzemek szállítási felelőseinek. Az ő feladatuk, hogy harcoljanak a vagonok gyors kirakásáért. Ezzel segítik a vasút dolgozóit vállalatuk, kötelezettségeik teljesítésében.

A beszámoló után megvitatták és aláírták az új szerződést, mely kötelezi a szállítási területén dolgozókat munkájuk pontos és gyors elvégzésére, mert csak így tudják megtartani „Az ország legjobb komplex-brigádja” vándorzászlóit.

Javítsák meg üzemeink a verseny nyilvánosságát

A szocialista verseny kibontakozása szempontjából nagy jelentőségű az idejében történő értékelés.

A verseny értékelése azt jelenti, hogy mélyrehatóan elemezzük egy-egy műhely, üzemszám munkájának eredményeit, tájékoztatjuk róla a dolgozókat, ismertetjük a termelés élenjáróinak kiváló eredményeit, felárjuk az egyes részlegek, munkások elmaradásának okát, haragra mozgósítjuk a dolgozókat a termelés további fellendítéséért.

Vajjon elmondhatják-e szakszervezeteink, hogy alaposan és rendszeresen eleget tesznek e feladatoknak? Az üzemek sorában üresen tátongó, vagy régi eredményekkel szegény-

kező versenytáblák arról tanuskodnak, hogy szakszervezeteink nem gazdái még teljes mértékben a versenynek, a verseny nyilvánosság terén pedig súlyos mulasztások vannak.

Kossuth-akna dolgozói munkaverseny nélkül nem tudják teljesíteni feladataikat. A munkaverseny kiszélesítésében igen fontos szerepe van a verseny nyilvánosságának. Ehhez az szükséges, hogy a Kossuth-aknai szakszervezet nap, mint nap ellenőrizze a versenyiroda munkáját, gondoskodjon arról, hogy állandóan friss eredmények kerüljenek ki a táblákra. Így minden dolgozó világosan látja, hogy áll tervének teljesítésével, melyik napon mutatkozik lemaradás.

Meg van-e ez Kossuth-aknán?

Egyáltalán nem mondhatjuk el, hogy a szakszervezet mindent elkövetett annak érdekében, hogy a versenytáblák az egész üzem munkáját tükrözzék vissza. A főtéren felállított gyönyörű versenytábla már ezt a célt szolgálja, de a Kossuth-aknai üres, vagy a régi eredményekkel tele versenytáblák azt mutatják, hogy van javítanivalója a Kossuth-aknai szakszervezetnek.

A felolvasóteremben való belépésünkkor több versenytábla ragadja meg figyelmünket. Az igaz, hogy az egyik táblán — a II-es körlet tábláján — a brigádok előző napi eredményeit találjuk, de mindjárt feltűnik az április 20-i eredményekkel díszített „Büszkeségeink a termelés frontján” feliratú versenytábla. Bányászaink már lázasan készülnek augusztus 20 és a bányásznap megünneplésére. A Kossuth-aknán sehollgy feliratot nem lehet

látni, amely a május 1-i munkaversenyben elért eredményeket felhasználva mozgósítaná bányászainkat augusztus 20 és a bányásznap méltó megünneplésére.

A Feltároló Vállalat felolvasó termében

a sarkokban hevernek a versenytáblák, pedig a dolgozók lelkes munkájukkal igen jó eredményeket értek el a 100 méteres mozgalmoban. Itt a szakszervezetnek az a feladata, hogy sürgősen gondoskodjon a versenytáblák „üzembelődéséről”. Gondoljunk arra, hogy a kiírt eredmények lelkesítik a dolgozókat a még magasabb eredmények elérésére.

Miért üresek a versenytáblák az Anna-aknán?

Szinte lehetetlen, hogy ott, ahol a 100 méteres mozgalmoban elindította dol-

gozik, ott is üresek a versenytáblák. Molnár elvtárs napról-napra ér el hatalmas eredményeket, de ezek az eredmények nem kerülnek ki az Anna-aknai versenytáblákra. Amióta Bolya munkatárs nem dolgozik az Anna-aknán, azóta nem írják ki az eredményeket — mondja Horváth Sándor az Anna-akna külszíni dolgozója. — Ugy látszik a szakszervezet megelégedett erről az üzemből, megelégedett azzal, hogy jól megy a munka. Ezeket nem kell lelkesíteni — gondolták. Ezen sürgősen változtatni kell.

Másképp áll ez az Altárónál. Friss eredmények vannak a versenytáblán, ez visszatükrözi az egész üzem munkáját. Nem szégyelték kiírni a 85 százalékos teljesítményt sem, sőt így harcolnak azért, hogy rosszabb teljesítők törekedjenek arra, hogy nevéük minél előbb a „repülő” rovatba kerüljön.

Szakszervezeteink foglalkozzanak a munkaversennyel

Egy pillanatra sem feledkezzenek meg arról, hogy a verseny nyilvánossága nem adminisztratív, hanem komoly, politikai munkát jelent. Nap-nap után menjenek át a versenyirodában és ellenőrizzék, hogy népszerűsítik az élenjáró dolgozókat. Gondoskodjanak arról, hogy augusztus 20 és a bányásznap méltó megünneplésére mozgósító jelszavak kerüljenek fel a versenytáblákra és nap-nap után friss eredményeket írjanak ki. Ezzel mozgósítsák bányászainkat a napi terv teljesítésére, illetve túlteljesítésére.

Szabó Antal

Méltó ítélet a tervfegyelem megbontói, a bumlizők ellen

A Magyar Dolgozó Nép Alkotmánya 9. §-ának 2. pontja kimondja: „Mindenképpen kötelessége a dolgozóknak, hogy a tervfegyelem megsértésével szemben a tervfegyelem megbontóira, a bumlizők ellen fellépjenek.”

Az alkotmányt a kemény harcokban megdöntött pártunk vezetésével a dolgozó nép hozta létre. Ez kötelezi a dolgozókat munkájuk elvégzésére, a terv maradéktalan teljesítésére, mivel „A Magyar Népköztársaság gazdasági életét az állami népgazdasági terv határozza meg”.

Nem tűrjük köztünk a munkafegyelem lazítóit —

mondják a becsületes dolgozók. Ezze egyhangúan hozott méltó ítéletet a Pécsi Járásbíróság Kocsis Károly ellen 6 hónapi börtönbüntetéssel. Kocsis Károly már ötször volt elítélve bumlizás és munkafegyelem lazításért. Lopás és sikkasztásért pedig már számtalanszor volt bíróság előtt. Kocsis egy közveszélyes munkafegyelemlazító volt, 27 esetben maradt el műszakról. Most végre olyan ítéletet kapott, amely bebizonyítja, hogy a magyar nép államában nem tűrik meg azt, aki bontja a dolgozók egységét, a terv teljesítéséért folyó harcban. Varga Ferencé 26 műszakot mulasztott, büntetett előéletűsége miatt négy hónapi börtönbüntetést kapott. A női szállítás lakóinak is kifejezte akaratát a bíróság ezzel az ítélettel. Ők egy hónappal ez-

Azok, akik visszaélnék és megsértik alkotmányunk ezen pontjait, veszélyeztetik öt éves tervünk teljesítését. Az ilyen emberek ellen védekezünk akkor, amikor kíméletlenül lesújtunk a tervfegyelem megbontóira, a bumlizők ellen.

Tervünk a dolgozók képessége szerinti munkájára van felépítve. Azok a dolgozók, akik bumliznak, kiessenek a termelésből és így a terv reakur eső részét nem teljesítik. Ezzel veszélyeztetik az öt éves terv reánk eső szakaszának maradéktalan teljesítését.

előtt már kitiltatták a szálláshelyről. Domján Ferenc 14, Szili Imre 5 esetben maradt el műszakról, Ezért a bíróság Domján-Ferencet 6 hónapi, Szili Imrét pedig 4 hónapi javító-nevelő munkára ítélte, 15, illetve 25 százalékos béresökkentéssel.

A Feltároló Vállalat dolgozói négy bumlizőt állították bíróság elé. Ezek a bumlizők március 1-től e hónap közepéig 103 folyóméter vágát kihajtását szabtatták el. Összesen 54 műszakot mulasztottak, Ezért Borsos Ferenc és Czukor János 5-5 hónapi javító-nevelő munkára, 25, illetve 15 százalékos béresökkentéssel, Illés Józsefet 6 hónapi, 20 százalékos béresökkentéssel, Kovács József VII. pedig 7 hónap, 25 százalékos béresökkentéssel ítélte el a pécsi Járásbíróság.

Felhívjuk az elítéltek figyelmét,

hogy a dolgozók államában szemelől tartják őket és még kíméletlenebbül sújtanak le azokra, akik visszaélnék és folytatják bumlizásukat. Példa erre: A Pécsi Járásbíróság 2 javító-nevelő munkára ítél bányász dolgozó hátralevő idejét börtönbüntetésre változtatta

át, mivel továbbra is igazolatlanul mulasztottak.

Szabó Dezső március 1-től 6 hónapi javító-nevelő munkára, Nagy József VIII. pedig március 1-től 5 hónapi javító-nevelő munkára lett ítélve, a hátralevő idejüket börtönbüntetésre kellett elöltöntenek.

Visegrádon üdültem a Béke-üdülőben

Amikor már újra idehaza vagyok és munkahelyemen dolgozom, megpróbálok elmondani mindazt, ami a visegrádi üdüléssel kapcsolatban bennem él. Ezek az élmények nem vesztenek erejükből, sőt egyre inkább úgy nekem, mint a velem együtt üdülő fellegének felejthetlenné válik. Amikor örömmel gondolok vissza arra a sok élményre, amelyet dolgozó népünk eddig elért, eredményeink kapcsán kapott és részére lehetségessé vált, önkénytelenül is alkotmányunk jut eszembe.

Minden dolgozónak tudnia kell, hogy ma ezek pihennek azokban az üdülőknél, amelyeket pártunk szavára, kormányzatunk rendezett íbe azért, hogy a becsületes munka után jutalomként a dolgozók az ország legszebb vidékein erőt gyűjtsék üdülésnek és így térhessenek vissza a termelő munka további folytatásához. En már több ízben készítettem üdü-

lésre, de mindig közbejött valami és így csak ebben az évben kerülhetett sor „első üdülésemre”.

Visegrádra való megérkezésem pillanatától kezdve éreztem és tapasztaltam feleségemmel együtt, azt a szerető gondoskodást, amely a „legfőbb érték az ember” szocialista elvet megvalósító társadalom egyik legnemesebb jellemvonása. Ezt alkotmányunk biztosítja a mi számunkra. Ezzel a lehetőséggel és joggal éltem is, amikor az üdülési lehetőséget kihasználtam. Ma már évről-évre több azoknak a dolgozóknak a száma, akik résztvehetnek az üdülésben és egyre többen leszünk olyanok, akik tapasztalják azt a szeretetteljes gondoskodást, amelyet itt az üdülőben mi kapunk. Eppen ezért a legnagyobb hálaival gondolok vissza az eltöltött napokra és mindezeket első sorban pártunk bültés vezérének, a magyar nép szeretett atyjának, Rákosi elvtársnak köszönöm meg.

Az ellátásról pedig csak jót mondhatok. Nem lesz érdektelen az sem, ha elmondom, hogy rövid idő alatt, mintegy másfél kilót híztam a jó napi négyeszeri étkezéstől, amely igen kiváló és bőséges volt. A feleségem még ennél is többet szedett magára.

Az ottani vezetők bőségesen gondoskodtak szórakoztatásunkról. Kirándulások szerveztek és kulturműsorokat rendeztek. Alkalmam volt megnézni az itt most folyó ásatásokat és így láthattam azt a kuta, amelyből a feljegyzések szerint, a Mátyás korabeli vitézek itták a bort. Alkalmam volt gyönyörködni a vidék szépségében.

Velamennyi munkatársamnak ajánlom, hogy éljen alkotmányunk biztosította jogával és menjen el üdülni. En magam igen szeretném ha a jövő évben újból Visegrádra mehetnék üdülni.

GERBECZ MÁTYÁS
vájár.

Alkotmányunk kimondja:

A Magyar Népköztársaságban minden hatalom a dolgozó népé

Alig két hónap választ el bennünket alkotmányunk ünnepeitől és ilyenkor, mikor visszagondolok a multba, mindig harcosabban, keményebben fogom meg a fejlődéslapácsot és állok neki a munkának, azért, hogy gyorsabban tudjam építeni jövőnket és lehetetlenebbé tudjam tenni az imperialisták háborús törekvéseit.

A mi alkotmányunk kimondja: A Magyar Népköztársaságban minden hatalom a dolgozó népé.

Tudom azt, hogy régen is volt Magyarországnak alkotmánya, s ma is van a nyugati kapitalista, imperialista országokban alkotmány. Azonban azt is tudom, hogy ezek az alkotmányok a multban nem a mi javunkat szolgálják és ma sem a dolgozó érdekeit, javát szolgálják a kapitalista országokban. Tudom azt, hogy a multban, amikor Szeliék a hozzá hasonló bilangók az utcára tették a bányászok ezreit, akkor nem volt hová fordulniuk. Az alkotmány a multban az urak alkotmánya volt, amely a dolgozók részére csak kötelezettségeket rótt ki, de jogokat egyáltalán nem, mert nem biztosított sem munkát, sem kenyeret, de nem biztosította a törvény előtti egyenlő-

séget a dolgozó nép és képviselői számára.

A mi alkotmányunk, a magyar népköztársaság alkotmánya minden jogot biztosít részünkre. Jogunk van pihenéshez, szabadsághoz, üdüléshez, így voltam én is a mult évben és még most is sok társam Hévozen, a Balaton mellett és egyéb üdülőknél üdülni.

Most a mi alkotmányunk biztosítja részünkre a „holnapról való nem féltés”, a munkához való jogot, az alkotmány emberi életet biztosít nekünk és mindazoknak, akik a szocializmust építik.

Ezeket azért mondom el, hogy lásd dolgozó társaim, hogy van okom versenyfelajánlásra tenni, azt hogy ez-évi tervemet szeptember 7-re, a II. bányászünnep tiszteletére befejezem. Tudom azt, hogy van miért többet termelni ma mint tegnap.

Azonban, hogy többet termelhesünk, ehhez szükséges, hogy nálunk a bányában ne csak szóbeszéd és papírcsoma legyen a Loy-mozgalm, hanem elengedhetetlen feltétele a tervteljesítésnek. Ezért kell az eddigieknél többet foglalkozni az új dolgozókkal, a munkamódszerünk átadásával, s 480 perc teljes kihasználásáért. Nem szabad megtérnünk azt, hogy addig, míg mi fejtsi vajúrok bent vagyunk a fronton, a lemtartásnál dolgozók egyszerűen később kezdik és korábban abbahagyják a munkát, felrúgva a 480 perc munkaidő betartását. Ezeket a hiányosságunkat a melegsáknypál-tás bevezetésével, szigorú betartásával, következtetésből nevelő munkával meg lehet szüntetni.

Amikor én ezeket elmondom, érzem mit adott részemre az alkotmány és mit ad azoknak a dolgozóknak, akik a munkafegyelmet betartják és többet termelnek ma, mint tegnap. Ezért joggal hívom fel minden egyes munkatársamat ismerje meg jól a mi alkotmányunkat és annak ezellenében éljen és dolgozzon.

SZEDLÁR FERENC
sztahanovista vajúár.

300 diákfiatal vesz részt városunk építésében

Városunk dolgozói, fiatal építői szeretettel üdvözlök a vasárnap érkezett 300 fiatalot, akik részt vesznek szocialista államunk jelentős bástyájának, az ország legnagyobb bányászvárosának felépítésében.

Rákosi elvtárs 60. születésnapjára a pécsi diákolthozok fiataljai felajánlották, hogy elsőnek veszik ki részüket Komló felépítésében. A DISZ bizottságok vezetői megmagyarázták, mit jelent Komló a szocializmus felépítésében és ennek nyomán százával jelentkeztek a fiatalok, hogy résztvezzék a háromhetes komlói táborozáson. Ezeknek a fiataloknak egyrésze a kőbányási, má-

sik része a gesztenyési sátor táborban, a lányok pedig az iskolában vannak elhelyezve.

Nagy lelkesedéssel fogtak hétfőn reggel munkához az ifjú rohammunkások. Kőbányoson a Kerner és más brigádok tagjai segítenek a fiataloknak, hogy szakmailag is fejlődjenek. A műszaki vezetők pedig adjanak meg minden segítséget, hogy erejükhöz mérten tudjanak dolgozni.

A fiatalok megértették, hogy Komló felépítése mit jelent népgazdaságunk számára. Nem kevesebbről van szó, mint arról, hogy 1958-ra 1072 vagon szén kell adnunk népgazdaságunknak, Sztálinvárosnak, a Sztálin Vasműnek!

A minisztertanács határozatot hozott a bányászok házépítésének elősegítéséről

A szénbányászat gyors fejlődése következtében a népgazdaságnak egyre több új bányászra van szüksége. A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa mindent elkövet, hogy a bányamunkán dolgozók számára nyászlakáson felül, igen jelentős államkajuk népgazdasági fontosságának megfelelő megbecsülést és magasabb, kulturáltabb életfeltételeket teremtsen. A bányászok bérének rendezése, a hűségjutalom, a bányászok számára nyújtott állami kitüntetések mellett a minisztertanács most határozatot hozott a bányászok életkörülményeinek megjavítására. Elhatározta, hogy a jövő év nyáráig megépít 4000 új állami bányászlakáson felül, igen jelentős állami támogatással még 2000 saját családi ház építésére is akciót indít a szénbányászok részére. Az akció célja, hogy ezután is megfelelő lakáshoz segítsék az új bányászokat, s emellett a munkahelyüktől távol lakó több ezer régi bányászt is.

Az építkezés céljára az állam minden saját házhoz 250—500 négyzetöles telket ad ingyenes örök használatra, a bányatelepektől olyan távol-ságra, hogy onnan a dolgozók munkahelyükre könnyen elérhessék.

Az építkezéshez szükséges anyagokat a vállalatok vásárolják meg és jelentős árcsökkentéssel, 20 éves törlesztésre, hitellel adják az építkező bányászoknak. Mivel a bányász az építkezésen együtt szakmunkáikat maguk elvégezni nem tud, a szerelési

szakipari munkákra is nyújthatnak a bányavállalatok 1800—2200 forint hitelt.

Annak érdekében, hogy a bányászok a házakat saját maguknak minél olcsóbban építhessék meg, a bányavállalatok az építkezőket ingyen tipusrajzok nyújtásával és műszaki tanácsadással is támogatják.

Az építkezési hitelt a bányászok igen kedvezményesen, 2 százalékos kamattal kapják. A hitel törlesztésének időtartamára a házak után rendkívül házadókedvezmény jár.

Az akció során épülő házak az építkező munkások egyéni telek-könyvi tulajdonába kerülnek.

Az akció 1952. évi július hó 1. napján indul. Annak a szénbányász-nak, aki saját családi háza építéséhez igénybe akarja venni a minisztertanács határozatában megállapított kedvezményeket, ezt a bányai-üzem igazgatójától írásban kell kérnie. A kérelemről a bányaiüzem igazgatója a szakszervezet meghallgatásával dönt. Előnyben részesít-nék az újjanabb telekhez és a nagyobb távolságra felelő bányászok, továbbá a bányatelepen lakó olyan érdemes dolgozók, akiknek nincs saját házuk, illetve megfelelő lakásuk.

ÜGYELETES ORVOS.

Június 28-án déli 12 órától június 30-án reggel 7 óráig: dr. Merkel Keresztély, lakik: Szabadság utcai orvosi rendelőben.

Segítsük a szabadságért küzdő hős koreai népet!

PÁRT ÉS PÁRTEPÍTÉS *

A faliújság a kommunista agitáció legjobb fegyvere

Népi demokráciánk életének nagy-szerű vonása a tömegek növekvő aktívítása. Dolgozóink — az állami és társadalmi élet legkülönbözőbb területein — bátran beleszólnak a közügyek irányításába, a gazda felelősségével tartják számon életünk kisebb-nagyobb eseményeit. Kezdeményezésük, bírálatuk nagy és kis kérdésekben egyaránt nélkülözhetetlen hajtóereje, felbecsülhetetlen erő forrása építő munkáinknak. Népi rendszerünknek ezt a demokratikus szakszervezeti feladatát kell tovább kell növelnünk dolgozóinkban a szocializmus építése iránti felelősség érzetét. Ennek a nevelő munkának egyik fontos eszköze

a faliújság

Pártunk nagy jelentőséget tulajdonít a faliújságok munkájának. A faliújság egy-egy üzem, műhely, iroda, intézmény, iskola, dolgozóink saját sajtója, a dolgozók bírálatának és kezdeményezéseinek helyi szócsové. Különös ereje abban van, hogy minden más sajtóterméknél közvetlenebbül szólhat a dolgozóhoz, személy szerint bírálhat és dicsérhet, mindenki számára érthető, azonnal ellenőrizhető tényekkel agítálhat. A jó faliújság egy-egy munkahely életének tükré, és ugyanakkor harcosszervezetével a munkahelyen a közvélemény irányítója is.

Hazánkban a felszabadulás után nyomban megjelentek a faliújságok. A kezdeti komoly sikerek után azonban megtorpant fejlődésük veszítették harcosságaikból, tempójuk kritikai éle, több üzemünkben pedig egészen eltűnt, a faliújság. Ahol megmaradt, ott a műhely vagy iroda napi kérdéseiről szóló íráskor helyébe általános fejtegetések, az országos problémákkal foglalkozó vezércikkek gyenge utánpótlásai kerültek.

Ma faliújságaink többsége rendszeresen jelenik meg, mondanivalójuk sovány, a cikkeket gyakran ugyanaz a néhány ember írja. Pedig — a pompás szöveget faliújságokról nem is szólva — nem egy olyan jól működő, eleven faliújság van üzemünkben, amely megmutatja milyen hatásos fegyver lehet az ilyen újság építőmunkánk szolgáltatásába, dolgozóink nevelésében.

A Bányagépjavitó Vállalatnál

ahol a pártélet most kezd kialakulni a pártszervezet megszervezése most van folyamatban, de már elég jól működő faliújság szerkesztőbizottság

van. Az igaz, hogy a két-három tagból álló szerkesztőbizottságot ki kell bővíteni a dolgozók széles rétegei közül. Az is igaz, hogy a cikkeket nagy mértékben a szellemi dolgozók írják, de mind nagyobb mértékben kapcsolódnak be ebbe a munkába a fizikai dolgozók is. Az is igaz, hogy a faliújság cikkei hetenként válnak. Ezek azonban nem jelentik azt, hogy teljesen jó dolgoznak a faliújság felolvasói. Feladatuk az — hogy a faliújság betöltse hivatását és valóban a kommunista agitáció fegyvere legyen — bele kell olvadnia az egész üzem munkájába.

Az építési vállalatnál is van faliújságtábla, de itt a cikkeket a szellemi dolgozók írják. Itt a feladat az, hogy minél előbb vonják be a fizikai dolgozókat a faliújságírásba.

A Kossuth-aknában azonban teljesen eltűntek a faliújságtáblák. Itt a leg-sürgősebb feladat az, hogy a pártszervezetek sürgősen gondoskodjanak faliújság-táblákról és a faliújság szerkesztőbizottságok megválasztásáról. Ez igen nagy segítséget fog nyújtani a pártszervezetnek, az üzemvezetőségnek feladataik sikeres megoldásához. Ehhez azonban elsősorban ismerni kell

hogyan szerkesszük a faliújságot.

A legfontosabb, amit szem előtt kell tartani, hogy a faliújság az adott kol-

lektíva alkotó tevékenységnek terméke legyen. A faliújság nem lehet eleven, ha azt csak két-három ember készíti, ha nincs kapcsolata a tömegekkel, melynek teremtő gondolatát, kezdeményező akaratát kell kifejeznie. Sőt magának a faliújság létezésének is csak akkor van értelme, ha visszatérő az, ami a kollektívát érdekli.

A munkáslevelezők éles fegyvere

— a többi. Cikkeik, leveleik értesítései erős és hatékony eszköz a tömegnevelő munkában, a pártszervezeteknek az új fejlesztésért és a régi az elavult felküzdeésért folytatott harcában.

A faliújság munkája csak akkor sikeres, ha a munkáslevelezők aktívjára támaszkodik. A munkáslevelezők köréből kell a kollektív gyűlésen a szerkesztőséget is választani. A szerkesztőséget a legaktívabb, politikailag fejlett és tekintélyes munkáslevelezők közül állítják össze, olyanokból, akik szeretik az újságírói munkát, hajlamosak rá és tudnak a tömeggel foglalkozni.

Törődünk többet az egészségvédelemmel

Az egész ország dolgozói érdeklődéssel figyelik városunk fejlődését. Pártunk és kormányunk hatalmas beruházást fordít szocialista városunk újjáépítésére. Jelenleg sokezer építő dolgozó, bányász és egyéb szakmunkás dolgozik azon, hogy szocialista városunk minél előbb felépüljön és célkitűzéseiknek eleget tegyen.

Alkotmányunk kimondja, hogy a „Legfőbb érték az ember”. Pártunk és kormányunk ennek érdekében mindent megtesz a dolgozó nép, mint legfőbb érték megbecsülésére. Ugyanígy biztosítja alkotmányunk a dolgozók egészségvédelmét is. Ez itt a mi viszonylatunkban függ elsősorban a Városi Tanács jó munkájától.

Azonban azt kell megállapítani, hogy ezen a területen a Városi Tanács nem a legnagyobb gondot for-

dítja a város tisztaságára. Mi tudomásul vesszük és tudjuk azt, hogy nem lehet mindent egyszerre megvalósítani és teljesíteni, de azonban feltétlen megköveteljük a tanácstól, hogy az idősebb kérdéseket, különösen akkor, ha az egészségvédelem érdekében fontos, azonnal hajtsa végre.

Mik ezek a hiányosságok? Először is, már kora tavasszal a lap foglalkozott a Kaszárnya-patak rendbehozásával, amely most a nyári meleg beköszönteivel undorító büzt terjeszt a város közepén.

Jönnek hozzánk idegenek is és mi büszkén elmondjuk városunk felfejlesztési terét és éppen ezeknek a látogatóknak tűnik fel ez a hanyagság a közegészség vonalán. A Kaszárnya-patak ott fut el a város központján, a gyógyszertár, a Népbolt, a Tejbolt mellett. De mellette árusítják a vitamindús zöldséget, gyümölcsöt, amely egészséget és erőt ad a város dolgozóinak. Ezen terményeket a termelőszövetkezet küldi nekünk, komlói dolgozóknak gondos csomagolással és tisztán.

Június 20-án éppen a MEZŐKER kiküldötté látogattak el városunkba és megbotránkozoa nyilatkoztak a két út és a szennyes Kaszárnya-patak szögletében lévő zöldség- és gyümölcsüzemek nyílt árusítása miatt.

Az itt járt elvtársak joggal méltatlankodtak, de joggal vetjük fel mi is a kérdést, hogy miféle egészségvédelem az, amikor a szennyes büzt szolgáltató Kaszárnya-patak mellett a nap tűző melegének kitéve, millió és millió fertőző rovar fertőzésének kitéve árusítják ezen élmi cikkeket. De nem különb a helyzet a régi piac árusításánál sem.

Eppen ezért mi valamennyien azt kérjük a Városi Tanács illetékes osztályától, hogy szüntessék meg e felháborító és egészségre ártalmas állapotot és minél előbb biztosítsák a Kaszárnya-patak gyors lefolyását. A zöldség- és gyümölcs árusításra pedig okellen fedett helyet kell biztosítani.

TÜZKŐ BÉLA
kökönyös II/11. C. épület.

It tudatjuk a levél írójában, Tüzkő Béla elvtárral, de a város valamennyi dolgozójával, hogy a Városi Tanács illetékes osztálya napirenden tartja a Kaszárnya-patakunk a kérdését és addig, amíg a megfelelő hitelkeret a Kaszárnya-patak teljes elfedésére rendelkezésére áll, 3 napon belül megteszik a szükséges intézkedést a Kaszárnya-patak mélyítésére, büztelenítésére azzal a céllal, hogy a víz elfolyása gyorsabb legyen, biztosítva legyen ezen a területen a dolgozók egészségvédelme.

Megszerettem a bányát és bányamérnök leszek...

Hirtelenszöke, 17 éves fiatal lány dolgozik a Feltárási Vállalat 216-os falkitörő, mollozó csapatán az V. szinten lenn a bányában. Egy évvel ezelőtt került a bányába, mint csillás.

Először takarító munkát bíztak rá, majd később csapatra került dolgozni, saját kérelmére, mert mint ahogy mondja — nagyon megszerette a bányát és bányabeli munkát.

Gyetvai Veronikának hívják,

a bányában eltöltött egy év óta egyetlen egyszer sem mulasztott igazolatlá-

Keveset foglalkoznak az új munkásokkal

Galambos elvtárs a Feltárási Vállalat DISZ titkára még soha nem hívott a DISZ értekezletre és azzal sem törődött, hogy fejlődhettem volna, pedig nagyon szeretnék tanulni, fejlődni, de úgy látom, hogy itt a Feltárásnál nagyon gyengén megy a DISZ munka. Gyetvai Veronikának igaza van: sokkal többet kellene dolgozni az ilyen fiatalokkal és nevelni őket erős, harcoss ifikká.

Gyetvai Veronika versenyre hívja ki a bányánál dolgozó valamennyi nő bányászt, de a férfi bányászokat is a példamutató munkafegyelmémszilatása érdekében és reméli, hogy mind többen lesznek olyanok, akik példamutatóan végzik munkájukat és keményen harcolnak a bumlizók ellen.

Megkérdeztük, hogy mennyi a keresete naponta és havonta, ezeket válaszolta:

— Az elmúlt hónapban a napi átlagos keresete 47 forint volt, így havonta körülbelül 1200—1300 forintot keresett.

Az édesanyám ugyancsak a bányánál dolgozik, a szénbányánál a napszinten. Édesapám még 1944 májusában meghalt. Még három hugom van és ezek neveléséről részben mi ketten gondoskodunk anyámmal. De ugyancsak itt dolgozik ezen a csapaton az unoka-

Elöttem és hugom előtt ismeretlen fogalom és gyűlöletes a bumlizás.

Mi nem bumlizni és fegyelmetlenkedni jöttünk a bányába, hanem a szocializmust építeni. Az én keresetem is minden hónapban eléri az 1200 forintot, sőt túl is haladja. Szeretem a bányát és én magam is vajúr akarok lenni, utána tovább akarok tanulni. De úgy érzem egy kicsit keveset foglalkoznak velünk, a közvetlen munkatársakon kívül.

Nem igen törődnek fejlődésünkkel és nevelésünkkel. Pedig még többre lennénk képesek és még jobb munkát tudnánk végezni.

Kökönyösön a Gyetvai családnál

A gyönyörű bányászlakások egyike jutott a Gyetvai családnak is, kétszobás, fürdőszobás, parkettás, világos lakások.

— Ezt a pártunk, Rákosi elvtársnak, a mi alkotmányunknak köszönhetjük — mondja özv. Gyetvai Andrásné,

a Gyetvai család feje. —

Én magam is szénbányánál dolgozom a napszinten 1951 december 28. óta. Havi keresetem eléri a 800 forintot. Így Veronika leányom keresetével együtt szép lakásunk mellett, mintegy 2000 forintból gazdálkodhatunk.

Megkérdezzük Gyetvai munkatársnőt, hogy eddig milyen körülmények között élt, különösen a férje halála óta.

— Férjemet 1944 májusában a fasiszták agyonlőtték. Szegény napszámosság voltunk. Most 37 éves vagyok, de

jó sorom csak azóta van, amióta megjött a felszabadulás és meghozta számunkra a szabadságot. A felszabadulás előtt Jugoszláviában

mul, rendszeresen jár műszakra és a munkában is megálja a helyét — jelenti ki Novinec János vajúr elvtárs a 216-os csapat brigádfőnöke.

— Megkérdezzük Gyetvai Veronika munkatársnőt, hogy mik a jövőre vonatkozó tervei. A válasz így hangzik:

— Most készülök a meginduló vajúrtanfolyamra, aztán egyetemre szeretnék menni, bányamérnöki szakra.

— Hogyan jutott arra a gondolatra, hogy bányász legyen?

— Amikor a bányába kerültem nagyon féltem a bányától, a bányába való leszállástól, de

megszoktam és megszerettem a bányát.

Hogy ez megtörténhetett hozzájárultak Illér János és Novinec János vajúr munkatársak és a többi munkatársaim, kik rendes, jó emberek és tanítottak és neveltek engem a bányamunkára. De hozzájárult Bara mérnök munkatárs nevelési módszere is, aki állandó útmutatásával, tanításával győzött meg arról, hogy milyen jövő áll előttem a bányamunkával.

Megtudtuk azt is, hogy Gyetvai Veronika fiatal, lelkes bányász, tagja a DISZ-nek 1949. óta. Ezzel kapcsolatban ezt mondta el:

nővérem is, Kovács Katalin, aki ugyancsak egy éve jár a bányába, de még egyetlen egyszer sem hiányzott. Felkerestük a 30—40 méterrel arább dolgozó

Kovács Katalin munkatársnőt

és meg is találjuk a 21 éves, barnahajú fiatal bányásznőt. Megkérdeztük szereti-e a bányát és mennyi a keresete.

— Én is egy évvel ezelőtt kerültem a bányába, mint az unokahugom, Veronka és azóta rendszeresen járok műszakra.

tudnánk végezni.

Kovács Katalinnak és minden példamutató új bányásznak, bányásznőnek ezen a téren is igaza van. Még mindig keveset foglalkozik a szakszervezet, a DISZ, a Feltárási Vállalat pártszervezete az új munkások nevelésével, szakmai tudásának fejlesztésével. A mi bányáinknak, szocialista bányavárosunknak sok új munkásra van szüksége, de ezeket az új munkásokat csak is példamutató nevelő munkával tudjuk megnevelni.

éltünk, ahonnan a németek akarták bennünket elhurcolni és csak nehéz körülmények árán tudtunk az elhurcolástól megszabadulni. Több mint négy hónapon keresztül a pusztaságon feküdtünk valamennyien.

Ilyen lakásuk, mint most van, még soha nem volt. Nagyon sok mindent kaptunk a párttól, az államtól és ezért dolgozunk valamennyien.

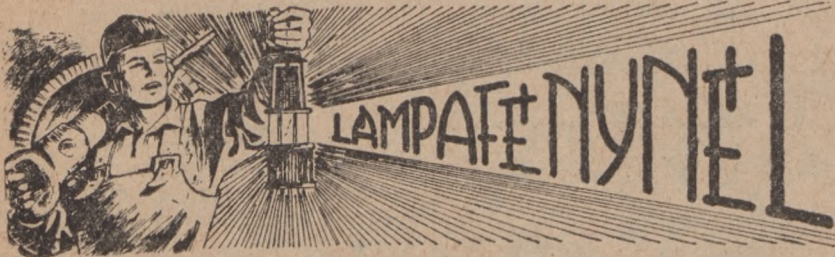
Veronkán kívül még három lányom van.

Megkérdeztük, hogy a többi lányok hol vannak. A válasz így hangzott.

— Erzsébet, a 16 éves lányom Budapestben van a 206-os munkatársi lakások otthonában, géplakatosnak tanul.

Igy él és dolgozik fegyelmetlenül, boldogan a sok becsületes bányász-család mellett a Gyetvai család. Harcol példamutatóan a szocializmus megteremtéséért és élvezi mindazokat a jogokat, amiket minden dolgozó számára alkotmányunk biztosít.

rábör-Rein

Tűrhetetlen anyagpazarlás

olyik a légaknai döntőn akkor, amikor 100 számra döntik ki a bányából kiszállított ép téglákat ahelyett, hogy egy-két dolgozót bedájtának az ép, egészséges téglák összegyűjtésére.

Még súlyosabb az a pazarlás, amely a légaknához felszállított új acél keménységű, elsőrendű, bányalazáshoz alkalmas téglák hanyag kezelésével történik.

Ugyanis a felszállító vállalat akár szekéren, akár gépkocsin történő szállításnál a rendben lerakás helyett lelküismeretlen ledobálást alkalmazza. Ugyanezt cselekszik lelküismeretlenül a minden ellenőrzés nélkül ott dolgozó Feltárási és Aknamélyítő Vállalathoz tartozó munkások is. Ők is a sorbarakás helyett a csillébe való bedobálást tartják alkalmasabbnak, mint ahogy elmondják.

— Nincs rá idő, hogy sorbarakva rakjuk a téglát a csillébe, meg aztán kevesen is vagyunk.

Ez a lelküismeretlen, hanyag anyagkezelés egy-egy csillénél mintegy 21 forint elpocsékolását jelenti. A fenti esetben a Feltárás egy dolgozója szombaton egy műszak alatt körülbelül 15 csillé téglát adott le és így a gondatlan hanyag munkájával 315 forinttal károsította meg a nép államát. A munkatárs egy napi keresete az ő bemondása szerint 30 forint, így az általa tönkretett téglák árából 10 és fél napi keresetét pusztította el.

Ugyanezt tette az Szállító Vállalat azon dolgozója is, akik oda a téglát felszállították és a ledobálással többszáz db-ot hasznavehetetlenné összeraktak. Ez többszáz forint, több ezer forint jogtalan büntetés kivonását jelenti a beruházás összegéből. Ezekért a hiányosságokért felelős a Feltáró Vállalat, az Aknamélyítő Vállalat és az illetékes Szállító Vállalat ellenőrzési közege is.

Nagyon helyesen tette Bánusz János elvtárs, a Szénbányászati Tröszt ellenőrzési osztályának vezetője, amikor figyelmét a hiányosságokra felhívta, a helyszínen tartott vizsgálatával az a javaslatot, hogy a téglát feldolgozó vállalatok az aknában csakis összerakott állapotban vegyék át a felszállított téglát, s ha ez nem így történik, akkor az átvevő közeget vonják felelősségre.

— Mi azt javasoljuk, hagyjanak már fel végre az anyag ilyenféle lelküismeretlen „gondozásával” és fordítsanak sokkal nagyobb gondot az elvégzendő munkák ellenőrzésére. A hiány, illetve a rendellenesség követőit pedig minden esetben szigorúan vonják felelősségre és a példamutató büntetést a dolgozókkal minden alkalommal közöljék.

A SZERKESZTŐSÉG POSTÁJÁBÓL

E hónap 29-én lesz négy hónapja,

hogy Kőkőnyösön az új bányász-lakásban lakom. Nagyon megőfultem annak, amikor lakást kaptam annál is inkább, mert mindig arra vágytam, hogy én is jó és szép lakásban lakhassak. Ekkor úgy gondoltam, hogy mindenki örül a szép lakásnak és gondoskodik annak tisztántartásáról és védelméről, hiszen a nép vagyonát óvja akkor, amikor lakását rendbentartja.

Csalódtam. Amikor lakásomhoz jöttem kitakarítani, bizony meglepődéssel láttam, hogy egyes lelkiismeretlen embernek, hogy rombolják össze a lakásokat, mert az én lakásom sem volt kivétel, de a kulcsok is hiányoztak és gondolkodtam azon, vajjon kit terhel a felelősség ezekért a hiányosságokért.

Felkerestem ezzel kapcsolatosan Timár elvtársat, a lakótelep gondnokát és kértem, hogy intézkedjen a lakásom rendbehozatala felől. Igéretet is tett, hogy két hét múlva rendben lesz a lakás, majd elküldött Bán

munkatársához kulcsért és kulcsért. Bán munkatárs elutasított és azt mondta, hogy csak akkor teljesítheti kérésemet, ha Timár elvtárs ad egy írást, hogy ő ezeket a munkákat elvégezheti. Ezután újból visszamentem Timár elvtárhoz és kértem intézkedését, mert így nyitott ajtók mellett lakni nem lehet. Újból azt a választ adta, hogy rövid időn belül kijavítják a hiányosságokat.

Ennek most már éppen négy hónapja, de a lakás, még mindig úgy van, ahogy volt. Június 2-án ugyan adott egy igazolványt, hogy a zárat megcsinálják, de Bán munkatárs elutasította és így a lakás zára megjavítása nem lett. Azóta naponta keresem helyettesét, akit persze nem talállok. Az ígéret csak ígéret maradt.

En kérem valamennyi lakó nevében Timár elvtársat, fordítson nagyobb gondot a kőkőnyösi lakásokra és az ígéretét pedig feltétlenül teljesítse.

PFEIFER ALAJOSNÉ

Észrevételeim!

Kedden este a városi kultúrházban azt tapasztaltam (ami igen helytelen, hogy így van), hogy a közéleti helyeken még mindig ott díszelgessenek „Urak és Hölgyek”. Kérdezem: Vajon meddig lesz még itt?

Szerdán délelőtt a Kossuth-utcai Népfőiskolában voltunk munkatársammal, ahol cukrászsüteményt vásároltunk munkatársam, s a fizetésnél — mert nagyobb pénz egysége nem volt — néhány darab kétfüllést adott az eladó munkatársrúnak, aki duzzogva összezdte, illetve lesöpörte azt és lábbal bele rúgott az aprópénzbe. Ez udvariatlanság és neveltelenség, az a pénzegység forgalomban van. Jó lenne másképp bánni a pendégekkel!

Kérdelem a Szerelőipari Vállalatot, hogy a téren elhelyezett versenyablaja miért üres szombat óta?

TÓTH GÁBOR v. ájár

Veszprémi Bástya—Komlói Bányász 1:0 (0:0)

Veszprém, 2000 néző, vezető: Balla. Veszprémi Bástya: Domonkos — Orosz, Forgács, Répási — Pleck, Németh, — Urbán, (Raffai), Kholmann, Fazekas, Juhász, Gulyás. — Edző: Molnár Péter.

Bányász: Magyar — Daum, Orosz, Kripl — Fászkerti, Károlyi, (Kiss) — Pöllinger, Szám, Schmelcz, Kanizsai, Huszti. — Edző: Mező Jenő.

A komlói csapat óriási akaratával és lelkesedéssel veti magát a küzdelembe. Egymás után adódnak a jobbáljából helyzetek, de a csatárok mindent elrontanak. Előbb Schmelcz emeli át a labdát a kapu, amely a kapu mellé kerül, majd Pöllinger gurítja a tiszta helyzetből a kapu mellé a labdát. A komlóiak tovább ostromolnak. Kanizsai nagy lövést védi bravúrral a veszprémi kapus, majd Károlyi lövést a kapufára.

A II. félidő első 15 percében Komló van fölényben. A második negyedőrában a két komlói ösztökölő fokozatosan visszaesik, így a veszprémi csapat is támad. A 35. percben Kripl megsérül, a partivonalon ápolják. A 35. percben egy lövés a keresztelő Károlyi lábán irányváltoztatást és gólból kerül a már elvetődött Károlyi mellé. A hátralévő 10 percben Komló kapujához szegedi a hazai csapatot, de egy kapufánál és 4 sarokrugáson kívül más nem sikerült elérni.

A bányászcsapat Veszprémben is megbizonyította, hogy tud küzdeni és keményen harcolni. S ha végre a csatárok is megtalálják gólképességüket, akkor a legnagyobb feladatot megoldására is képesek lesznek.

Vasárnap, június 29-én ismét nagy mérkőzés lesz Komlón. A bajnokságban vezető Sortex csapat jön le Komlóra. A játékosok küzdeni, harcolni fognak az értékes pontokért. A szurkolóknak is egyemberként

kell a csapat mellé állni és azt buzdítani. Csak egy lelkes, csüggedést nem ismerő szurkoló tábor segítheti győzelemre a csapatot.

KOMLÓI BSK ifi—VAJARISKOLA 2:2 A nagy megleben szép küzdelemről vívott a két ifjújás csapat.

Table with 2 columns: Team Name and Score. Rows include AZ NB II. ÁLLASA, Sortex, Tatabányai Bányász, Várpalota, Győri Lokomotív, Szombathelyi V.L., Pápai V.L., Nagykanizsai B., Kaposvár, Komló, Pécsújhegy, Veszprém, Tatabányai Ép., Pécsi V.L., Zalaegerszeg, Székesfehérvár, Pécsbányatelep, Soproni Lok., Nagykanizsai Lok.

KOMLÓI BSK II.—HALADÁS II. 7:0 (3:0) Jóiramu mérkőzésen érte el a Komlói BSK II. csapata a nagyarányú győzelmet. A II. csapat győzelmét örvendeztet. Góllövő: Róth 4, Honkó 2, Daum 1. Jók: Kovács, Jurics, Róth, Honkó, Daum.

A „Sallai” kupában váratlanul vereséget szenvedett a Komlói BSK sakkcsapata a Mecsekszabolcsi Bányásztól 9,5:2,5 arányban. Bár a mecsekszabolcsi sakkcsapat közmórt. ten jó, ennek ellenére a vereség aránya túlzott, ami csak derék sakkozóink pillanatnyi indiszonáltságának (rossz hangulatú, kedvetlenség) tudható be.

Salgótarjáni üveggyár dolgozóinak felhívása!

„Mi, a Salgótarjáni Üveggyár dolgozói június 17-én befejeztük fél éves tervünket és a második fél évben is arra fogunk törekedni, hogy több és jobbminőségű árut gyártsunk. Gyorsan fejlődő nagyiparunk, konzerviparunk, sűrű és szeszgyártásunk, valamint az ország dolgozóinak háztartásai rengeteg üvegterméket várnak tőlünk. Ugyancsak sok finomáru rendelt tőlünk a külföld: Kelet és Nyugat egyaránt.

Tudjuk azt, hogy a háztartásokban igen nagy mennyiségű fölösleges üveg hever. Ha ezek ismét használatba kerülnek, négyzedszázaléknyi takarítást jelentenek. Meg kell tehát bennünket felhívásunkkal, hogy fölöslegesen szórakozókat gyártsunk. Időnk volna ahhoz, hogy export finomáru készíthessünk, amelynek ellenében sok olyan értékes nyersanyagot, gépeket kaphatnánk a külföldtől, amire iparunknak szüksége van.

Éppen ezért felkérjük az ország minden dolgozóját, minden háziasszonyát, ne tartogasson otthon mindenféle üvegkacatot, adja el minden fölösleges palackját, öblös üvegét a MEH átvételi helyeinek, vagy a földművelésügyi üveggyáraknak. Jó azért kap minden ép és nem ép üvegért, sőt az üvegcserepért is, amit mi az üveggyártásnál jól fel tudunk használni.

Visszonásul megígérjük, hogy gyártmányaink minőségét, tartósságát, szépségét emelni fogjuk és a legkényesebb izlést is iparkodunk kielégíteni, a külföldön pedig meg szilárdítjuk a magyar üvegipar jó hírét.

A Salgótarjáni Üveggyár dolgozóinak nevében: LANG ROBERT párttitkárhelyettes MAKOVSKY VILMOS üg. titkár SOMOGYI JÓZSEF sztahanovista üveggyár PEMBERICKI GYULA sztahanovista üveggyár

Követeljük a felelőségre vonást!

Több alkalommal mondtunk bírálót a kőkőnyösi 1/20 kocka épület alagsorában észlelt hiányosságok fellett. De mind ezidáig nem történt ezzel kapcsolatban komoly intézkedés!

Ebben az épületben ugyanis 1951 decembertől ez év márciusig az alagsor szennyvíz által volt elöntve. Akkor a ház lakói több ízben fordultak az illetékesekhez a hibák kijavítása végett. A csatornát felbontották és megállapították, hogy rossz a csatorna, de kijavítani csak ideiglenesen javították ki — nyitva hagvva a csatornát — mert Uhlarik munkatárs azt mondta, hogy megfigyelés alatt kell tartani a

csatornát, hogy mi a baja.

Komoly intézkedés azonban nem történt.

Június 20-án jöttek a házat bepecolnli. Ezek a dolgozók betemették a kiásvott csatornát. Utána azután újból feltört a víz és elöntötte az alagsort a bűzös szennyvíz.

Ezért a hiányosságért elsősorban az Uhlarik munkatársat, most pedig a Karbantartó Vállalatot terhel a felelősség.

Felhívjuk a Tröszt Ellenőrzési Osztályát, hogy ezért a hiányosságért a mulasztókat vonja felelőségre.

1—10 között termelési értekezletek az üzemekben

Július 1—10. között a bányászlatban, ipari üzemekben, építőanyagipari vállalatoknál, a közlekedés és posta üzemekben műhelyenként (műszakonként) termelési értekezleteket tartanak. A termelési értekezletek napirendjét a III. negyedévi tervfeladatok ismeretében képezi.

A III. negyedévi tervfeladatok mellett a dolgozók megtárgyalják a II.

negyedévi terv teljesítésének tapasztalatait és ezek figyelembevételével jelelik meg a III. negyedévi tervteljesítésének elősegítése érdekében a legfontosabb tennivalókat.

A termelési értekezletek beszámolóit a vállalatok igazgatói, a műhelyek vezetői (műhelyfőnökök, művezetők) tartják.

SZOT TITKÁRSÁG

Ne menj baba piszkosan a bányából, eredj a fürdőbe, fürdödj meg, ezáltal felelősség! A munkaruhádat időnként mosasd ki, ezzel is egészséged véded!

Néhány szó a 480 perc „pontos felhasználásáról”

Több ízben gondolkodtam azon, hogy egyszer már meg kell, hogy nézzem, hogy néz ki a bányában egyes csapatokban a 480 perc kihasználása és a melegsákváltás!

Elhatározásomat tett követte. Június hó 23-án leszálltam a bányába, hogy ezekről meggyőződjem.

Egy órákor, illetve 13 órákor ott voltam a II. számú akna környékén, ahol bizony arról győződtem meg, hogy a melegsákváltás és a 480 perc kihasználása egyes munkahelyeken különösen a 4. számú fenntartási körlet dolgozóinál csak papíron van meg.

Ugyanis sajnos elszoruló szívvel, de ugyanakkor ököibe szorult kézzel azt kellett látnom, hogy a munkahelyeken — bár még lett volna munka bőven — egy órákor lázas készülődéssel fogtak hozzá az összekapcsoláshoz és még lázasabban várták tétlenül a negyed kettőt és rohanna siettek az akna felé. — Sokan azzal az indokkal, hogy nincs órájuk és nem tudják mikor van „sicht”, persze, hogy mikor kezdődik a „sicht” részükre azt sem tudják, mert későn érkeznek a munkahelyre. Ott aztán lazálva, kényelmesen, ünöftan elkezdik a munkát és közben azon siránkoznak, hej, de kevés a kereset! Hogy milyen keveset is fizetnek ezért a munkáért, persze, amikor keressen a munkát, akkor vajmi keveset találók.

Ha az ilyen lógós dolgozók, akik siránkoznak — a 480 perc kihasználása helyett, — dolgoznak, kihasználják a munkaidő minden percét, termelő munkával, sokkal többet keresnének, s nem károsítanák meg a nép államát, nem akadályoznák Kossuth-akna tervteljesítését. Ehhez per-

sze a felügyeletiek komolyabb munkájára van szükség és arra, hogy az aknai szakszervezet minden erejével harcoljon a 480 perc kihasználásáért, a melegsákváltás betartásáért és fegyelmeztelene megfegyelmezéséért.

A lógósok, fegyelmeztelene, felügyeletiek, méltán vehetnek példát a déli fővágaton (mozdonyvágat) dolgozó Hartunk brigád példamutató munkájáról, aki például 23-án is, de mindennap betartják a 480 perc kihasználását, a melegsákváltást, mert a szó szoros értelmében az „orton” váltják egymást, harcolnak minden percért, mert tudják azt, hogy minden méter többlettel a szocializmus építését segítik elő és csapatát mérnek az imperialistákra.

Az eredmény nem is marad el. Ebben a hónapban már 65 folyóméter vajat hajtottak ki és a keresetük május hónapban elérte a 77,22 Ft-ot, június hónapban pedig ennél is több lesz.

Egész nyugodtan lehet példájukat követni!

— légeső msi —

Befejezték fél évi tervüket a Szerelőipari Vállalat dolgozói

Június 23-án délután tartotta második negyedévi záróünnepségét a Bányáépítő Vállalat és Szerelőipari Vállalat.

A szerelőipari Vállalat június 13-án 17 nappal előbb fejezte be második negyedévi tervét, a Bányáépítő Vállalat dolgozói pedig 8 nappal előbb, 23-án fejezték be a II. negyedévi, azaz fél évi tervüket.

A dolgozók lelkes hangulata és tapsvihara közepette osztották ki a kiváló vezetőknél, szakmunkásoknak, segédmunkásoknak, ipari tanulóknak a pénz- és értékes könyvjuttalmakat. Ezek az ajándékok lelkesítik a dolgozókat a harmadik negyedévi terv jó előkészítésére és még sikeresebb befejezésére.

Hulladékanyag gyűjtés, vagy rendtelenség?

Ha a sóstói aknán és annak környékén körülnézünk, igen sok döntő csillót látunk felborogatva, félig összetörve, berozdásodva szanaszét az egész területen. Az akna szájában, a gépműhely előtt hasznavehetetlen

anyagok is vannak. Jó lenne, ha a sóstói részleg vezetője nagyobb gondot fordítana a csilléállomány rendbentartására, kijavítására, a hulladékanyag összegyűjtésére és leadására. Reméljük, hogy a rendet a sóstói akna vezetősége is szereti.

Központi Hangos Híradó műsora Állandó heti műsorszámok

7.00: Közérdekű hírek, 1.10: Ajándék-műsora termelésben élenjáró dolgozóknak, 7.50: Szabad Nép és Népszava lapszemle, 8.00: Közérdekű hírek, 8.10: Napi műsorismertetés, 8.15: Műsorzárás, 12.00: Hangos újság közvetítése a Kossuth rádióból, 12.30: Műsorzárás, 12.45: Közérdekű hírek, 12.55: Mű sorzárás, 15.45: Ajándék-műsora a komlói üzemek kiváló eredményt elért dolgozóinak, 14.50: Közérdekű közlemények, 15.00: Műsorzárás, 17.00: Hanglemelműsör, 17.50: Köz érdekű hírek, 18.05: Előadásorozat, 18.20: Szív küldi, 18.45: Hanglemelműsör, 19.05: Komló hangos újsága, 19.25: Felolvasás, 20.00: Hangos újság közvetítése a Kossuth rádióból, 21.00: Műsorzárás.

VI. 30. Hétfő: 17.20: Táncczene, 18.05: Arany János (Villányi Karoly előadása), 18.45: Csajkovszkij műveiből. (Hanglemelműsör), 19.05: Helyszíni közvetítés, 19.40: Hangjáték, 20.30: Keringők. (Hanglemelműsör). VII. 1. Kedd: 17.20: Tarka zene, 18.05: Bencke Károly előadása: Szocialista bernpolitika címmel, 18.50: Operett részletek (Hanglemelműsör), 18.45: Szív küldi szívetek, 19.05: Helyszíni közvetítés az anyagbeszerző vállalatról, 19.40: Kultúrhíradó, 20.30: Eredeti szovjet hanglemelműsör. VII. 2. Szerda: 17.20: Mindenből, mindenki nek, 18.05: Ártalmass-e a szénpor a tüdőre? (Dr. Gyimes Károly előadása), 18.45: Vidám hanglemelműsör, 19.05: Helyszíni közvetítés az aknaművelői vállalatról, 19.25: Szakmai oktatás jelentősége a szénbányászlatban (Csorás Mihály előadása), 20.30: Művészműsör. VII. 5. Csütörtök: 17.20: Hanglemelműsör, 18.05: Helyszíni közvetítés az aknaművelői vállalatról, 19.25: Szakmai oktatás jelentősége a szénbányászlatban (Huszár Sándor előadása), 18.45: A szénbányák fúvószenekarának műsora, 19.05: Helyszíni közvetítés a Szerelőipari Vállalatról, 19.40: A kultúrgárda csasz-

tuska-műsora, 20.30: Séta a zene birodalmában. (Cserháti Gyula összeállításában). VII. 4. Péntek: 17.20: Könnyű zene, könnyű percek, 18.05: Tanúestások feladatai. (Malinás László előadása), 18.45: Szórakoztató zene, 19.05: Helyszíni közvetítés a könyvosi legénységéről, 19.40: Miről ír az „Uj Komló”, 20.30: Hanglemelműsör szovjet zeneszerzők műveiből. VII. 5. Szombat: 17.20: Vidám zenés hétvége, 18.05: Munkafegyelmével a termelés fokozásáért. (Zsuba Vilmos előadása), 18.45: Könnyű dallamok, 19.05: Helyszíni közvetítés a városfőter építőinek munkájáról, 19.40: Ifjúság hangja. (Fock György előadása), 20.30: Hanglemelműsör. (Híres zenekari művekből). VII. 6. Vasárnap: 9.30: Vidám zenés vasárnap délelőtt, 10.00: Közérdekű hírek, 11.00: Műsorzárás, 15.30: Szórakoztató zene, 16.10: Szabad Nép vezércikke, 16.25: Indulók, 16.45: M. Sz. T. előadása. (Martuz László), 17.20: Táncczene, 17.45: Szív küldi szívetek, 18.20: Béke-műsör, 18.40: Híres zeneszerzők műveiből. (Hanglemelműsör), 19.40: Közérdekű hírek, 20.00: Műsorzárás.

Elméleti színvonalunk emelését segíti elő az

ANYAG-ADATSZOLGÁLTATÁS

ÚJ KOMLÓ Felelős szerkesztő: REIN JÁNOS Felelős lapkiadó: AMBRUS JENŐ Szerkesztőség és kiadóhivatal: Komló, Városi Pártbizottság Előfizetési díj: 1.20 forint. Telefonszám: Komló, 58. Baranyamegyei Szikra Nyomda Nyomdárért felel: Melles Rezső.